

GUSTAV ESMANN

ALEXANDER DEN STORE

GUSTAV ESMANN

ALEXANDER DEN STORE

LYSTSPIL I FEM AKTER

KØBENHAVN
DET NORDISKE FORLAG
BOGFORLAGET: ERNST BOJESEN
MDCCCC

1250 EKSEMPLARER

LANGKJÆRS BOGTRYKKERI
KØBENHAVN

PERSONERNE

Hans Højhed
Kammerherre Bryde, Landstingsmand
Kammerjunker Axel Bryde, Løjtnant i Husarerne, hans Nevø
Etatsrfad Mönter
Etatsraadinde Mönter
Bera, deres Datter
Komtesse Duehjelm
Bernstorff } Kammerjunkere,
Holmer } Løjtnanter ved Husarerre
Professor Isbæk
Cand. theol. Lampe
Grosserer Isaacsen
Enkefru Ottesen
Signe } hendes Døtre
Filippa }
Andersen Sæddinge, Folketingsmand, hendes Logerende
Alexander Nyberg
Slagtermester Jensen
Ølhandler Hansen
Journalist Petersen
Skuespillerinde Frk. Agnes Svendsen
1ste Herre }
2den Herre } Pensionærer paa Theahotellet
3die Herre }
Jørgensen, Kellner
Piccolo
En Pige
En Oppasser
Mortensen, Tjener hos Etatsraaden

KJØBENHAVN. VORE DAGE

FØRSTE AKT

Enkefru Ottesens Dagligstue. I Baggrunden Udgang til Entréen. Til høire op mod Baggrunden Dør til Andersen-Sæddinges Værelse. Ligeoverfor til venstre Dør til Signes Soveværelse. I Forgrunden tilvenstre Udgang til Køkkenet. Møblementet almindeligt og nyt — Fløiel og Nøddetræ. I Forgrunden tilhøire staar et elegant moderne Flygel, hvorpaa er stillet en Del friske og halvvisne Buketter i Vaser og Glas. Ved nogle af Buketterne hænger lange Silkebaand. Mellem Døren og Flygelet en lille Hængereol med Bøger i Pragtbind. — Paa hver Side af Baggrundsdøren Pillespeile med Konsolskabe. Paa Konsollerne ligeledes Buketter og nogle Fotografier. I venstre Mellemgrund, skraat ud fra Væggen Chaiselongsofa med rundt Bord foran. Bag Chaiselongen Planter og Palmer. Stole omkring Bordet. Paa dette Tæppe, Visitkortskaal, Fotografier og Bøger. En enkelt Buket. Over Flygelet et stort Fotografi i draperet Ramme af Signe i Helgeninde-Positur. Blottet Hals, himmelvendte Øine, Haaret skilt midt i Panden og løst ned over Skuldrene. Formiddag.

FØRSTE SCENE

Det ringer i Entréen

FRU OTTESEN

fyldig, velkonserveret, i 40'erne, net klædt med Kappe, kommer fra Køkkenet og gaar ud. Man hører hende parlamentere. ANDERSEN-SÆDDINGE stikker Hovedet ud af sin Dør og lytter, trækker sig hurtig tilbage, da hun kommer ind igen, lader Døren staa paa Klem. FRU OTTESEN lukker Døren til Entréen, banker paa SIGNES Dør

FRU OTTESEN

Hansine . . . . Han — si — ne!

SIGNE

i Døren, elegant decent Morgenneglige

Ja ja, jeg er ikke døv.

FRU OTTESEN

Der er én og siger, han skal tale med dig.

ANDERSEN-SÆDDINGE aabner af og til Døren forsigtig lidt mere paa Klem og lytter under de følgende Replikker.

SIGNE

Hvad for én.

FRU OTTESEN

Han siger, han har skrevet no'et. Ja, hvad ved jeg. Han skal hilse fra Direktøren.

SIGNE

Naa!

lukker Døren

FRU OTTESEN

Han—si—ne—

SIGNE

Hvad nu — stamper

FRU OTTESEN

Skal jeg lade Mennesket staa og vente.

SIGNE

Hvem har sagt det. . . . . lad ham gaa ind og sig, jeg gør Toilette . . . . og saa bliver Du, mens han er her.

FRU OTTESEN

mod Entréen

SIGNE

Mo'er!

FRU OTTESEN

skræmt omkring

SIGNE

Jeg vil ikke høre dit Hansine. Jeg hedder Signe.

FRU OTTESEN

Ja, Sine.

SIGNE

arrig

Sig—ne! lader Døren staa aaben

FRU OTTESEN

Aa Du .... din Edderdukke! aabner til Entréen Værs'-go' De kan godt komme herind!

ANDEN SCENE

PETERSEN

Mange Tak! ind

FRU OTTESEN

Hun kommer om et lille Øjeblik.

PETERSEN

Jeg kan saa godt vente.

FRU OTTESEN

Min Datter gør sit Toilette.

PETERSEN

Bevares!

FRU OTTESEN

staar og ser lidt paa ham

De skriver maaske til Bladene?

PETERSEN

Ogsaa det.

FRU OTTESEN

De kan godt sætte Dem ned.

PETERSEN

Tak, jeg staar gerne.

FRU OTTESEN

Nej, sid kuns ned sætter Stol til ham

PETERSEN

Tusind Tak! sætter sig De boer meget smukt.

FRU OTTESEN

Ja, her er meget smagfuldt. Det er min Datter, som selv har arrangert det.

PETERSEN

Det kan jeg tænke.

FRU OTTESEN

Her plejer jo ikke at komme nogen saa tidligt.

PETERSEN

Saa! Ja, De har naturligvis mange Visitter.

FRU OTTESEN

Aak, lige fra den er 1—2 staar Klokken sommetider ikke en Minut.

PETERSEN
ser sig om, nikker

Buketter?

FRU OTTESEN

Buketter . . . og hele Træer, de kommer slæbende med op ad Trapperne . . . . viser bag Chaiselongen . . . . det

kom igaar med tre Bybude .... og Breve og Opmærksomheder og Telegrammer .... og saa den fine Herre og den Herre — den ene ovenpaa den anden.

SIGNE
indenfor, skarpt

Mo'er!

FRU OTTESEN

Ja, hva' er 'et!

SIGNE

Du husker nok ....

FRU OTTESEN
dæmper Stemmen

Men aldrig nogen over Tærskelen, der ikke først har været ordentlig præsenteret. De kan sende deres Kort ind, og hvis det er, min Datter kender dem, og det er hende belejligt, kan de faa Lov at sidde ned og nyde et Glas Vin eller en Kop The ... og saa gaa igen .... aldrig nogensinde .... aldrig

PETERSEN

Bevares!

FRU OTTESEN

Det er ikke længer siden i Forgaars, her var en meget fornem Svensker ... Greve eller saadan ... en meget højtstaaende Person. Han skulde med 3-Baaden og vilde saa gerne bare hilse paa Frøkenen. Jeg syntes nu næsten, det var en Skam, men min Datter sagde: »Lad vær' at bed mig om det, Mo'er .... jeg gør det ikke .... ikke om det saa var Kejseren af Rusland, naar han ikke er mig præsenteret. Jeg kan ikke gøre det, Mo'er.« ..

PETERSEN

Forstaar sig.

FRU OTTESEN

Det er jo det, hun holder sig paa, at hun ikke gør det. For hvis det bare kom ud .... saa skulde vi snart se .... jeg siger bare, hvis det andet Rak, hun synger imellem, fik noget at sige hende paa ....

PETERSEN

De har jo ogsaa en anden Datter ....

FRU OTTESEN
lidt uvillig

Ja .... det har jeg .... min Datter Filippa.

PETERSEN

Dyrker hun ogsaa de skønne Kunster?

FRU OTTESEN

Hvadbehager?

PETERSEN

Jeg mener, om hun ogsaa er musikalsk.

FRU OTTESEN

Naa .... nej .... dèt vil sige ikke paa den Maade .... hun spiller.

PETERSEN

Saa —

FRU OTTESEN

Paa Klaver .... spiller meget smagfuldt, gør Filippa .... mest lystige Sager .... men hun har jo ikke faaet sin Søsters Karakter .... den er jo ogsaa sjælden ....

SIGNE frem i Døren

PETERSEN

Ja .... faar Øje paa Signe, rejser sig og bukker

FRU OTTESEN
vender sig

Naa, der er Signe —

TREDJE SCENE

SIGNE
smagfuld huslig Morgenkjole, ind med et Nik til Petersen, hen til Andersen-Sæddinges Dør

Vilde De noget, Hr. Andersen .... saa undskyld jeg lukker Døren mod Petersen God Dag.

PETERSEN

Frøkenen kender mig —?

SIGNE

Jo — beder ham med en Bevægelse sætte sig igen. Tager selv Plads De har skrevet et Digt, Hr. Petersen, som De ønsker jeg skal synge. Direktøren talte om det iaftes.

PETERSEN

Ja, det er nu mer en lille Vise ... Direktøren har bestilt den hos mig. Han mente, der trængtes til lidt Humør i Deres Repertoire.

SIGNE

Det troer jeg for Resten, han tager Fejl i .... har De det med?

PETERSEN

tager et Papir frem

Her . . . hvis Frøkenen vil læse den igennem med det samme, saa kunde Musikdirektøren lave Melodien til imorgen.

SIGNE

læser

Paraplyen, foredrages af Frøken Signe Ottesen — læser sagte, rynker Bryn hvad skal det sige . . . . den er jo uanstændig . . . .

PETERSEN

Naa, bare lidt spøgefuld . . . .

SIGNE

Spøgefuld . . . . den er ligefrem modbydelig . . . . . allerede i første Vers.

FRU OTTESEN

Vor Herre bevares!

SIGNE

Jeg skal synge om mig selv, at jeg gaar ned ad Gaden og løfter op. —

PETERSEN

Ja, der staar jo, det regner.

SIGNE

Saa kommer der en ældre Herre og tilbyder, om jeg vil laane hans Paraply —

FRU OTTESEN

Som ikke er præsenteret?

SIGNE

Og spørger .... spørger .... om jeg vil med paa Grisen!

FRU OTTESEN

Ih, Du Fredsens!

SIGNE

krammer Papiret

Bilder De Dem ind, jeg kunde falde paa at tage den Slags Simpelheder i min Mund. Jeg forstaar ikke en Gang, hvad det betyder .... hvad tror De mit Publikum ....

PETERSEN

Ja, Direktøren mente dog —

SIGNE

Jeg vil blæse .... slaar over, med Graad i Stemmen at man vil byde mig ....

PETERSEN

Naa, skab Dem nu bare ikke .... De er jo ikke paa Tribunen.

ANDERSEN-SÆDDINGE aabner atter Døren lidt og lurer

SIGNE

op

Skabe mig .... siger De, jeg skaber mig .... De ved vist ikke rigtig, hvem jeg er .... Jeg er Folkevisen .... det er jeg .... Det har jeg sort paa hvidt for af Folk, der er større end en Pjalt som Dem ... Og jeg faar Breve, som takker mig hver eneste Dag, og jeg har baade Herrer og Damer, som sidder med Taarer i Øjnene, naar jeg foredrager mine Morgen-

og Aftensange og de gamle Skatte .... og der er saa stille som i en Kirke, naar jeg .... skaber mig, og det faar jeg mine tusinde Kroner for om Maaneden og fri Kostymer .... det er vist mer, end De tjener ved Deres Kram. —

PETERSEN

Foruden hvad De tjener extra —

SIGNE

Hvad er det, De siger .... vil De nu se, De kan gaa øjeblikkelig! — Ud af Døren —

FRU OTTESEN

Ja, vil De se, De bare kan komme af Sted — Labant.

SIGNE

Og tag Deres Griseri med Dem — kyler Papiret

PETERSEN

Gud bevares. Jeg er sgu ligeglad.

Ud

FJERDE SCENE

FRU OTTESEN

hen og lukker efter ham

Saadan én .... jeg var endda saa forekommende imod ham .... troer Du nu ikke, han vil genere dig i sin Avis?

SIGNE

Det tager han sig nok i Agt for .... jeg kender desuden dem, der har at sige over ham.

FRU OTTESEN

Eller maaske Direktøren bliver fornærmet .... han sagde jo ....

SIGNE

Kære Mo'er, hvor vil Du nu beskæftige dig med det. Jeg skænker ham virkelig ikke en Tanke. Vil Direktøren blive fornærmet, saa for mig saa inderlig gerne. Jeg har Tilbud nok. — Har Du lavet min Chokolade?

FRU OTTESEN

Ja, nu skal jeg sætte den ind.

Ud i Køkkenet

SIGNE

Tak.

Sætter sig, tager en Flacon fra Bordet, fugter sit Lommetørklæde, gnider henover sine Negle og aander paa dem

FRU OTTESEN

ind med Chokolade og Bagværk paa en Bakke

Værs'god — drik nu, mens den er varm .... der er friskbagt Søsterkage, som jeg har hentet til dig i Morges.

SIGNE

Tak, lille Mo'er .... skal Du ikke drikke med?

FRU OTTESEN

Nej, ikke det..... om lidt skal jeg ha' min Kaffetaar.

SIGNE

drikker og spiser

Um .... hvor det smager .... jeg var saa sulten .... sæt dig dog ned, lille Mor .... jeg kan ikke

lide, Du skal staa op og se paa mig . . : . FRU OTTESEN sætter sig hos hende se saa . . . . nu bryder Du dig ikke om, jeg var lidt heftig før — vel . . . . det var bare Sult og Morgengnaveri . . . . klapper hende paa Haanden

FRU OTTESEN

Aa, det tænker jeg saamænd slet ikke paa, min Unge . . . . jeg ved jo, hvor Du er kær imod mig.

SIGNE

Jeg ved ogsaa, jeg faar det ingen Steder saa godt, som hos min egen, lille Mo'er.

FRU OTTESEN

Jeg gjør jo alt, hvad jeg kan . . . . og havde jeg ikke dig . . . . vil kysse hendes Haand

SIGNE

Saa, saa . . . . trækker Haanden til sig, lytter, gør Bevægelse med Hovedet mod Andersen-Sæddinges Dør skal han ikke i Rigsdagen idag?

FRU OTTESEN

Ja, hvad ved jeg . . . . . han sagde ingenting, da jeg var inde med Frokost.

SIGNE

Jeg kan høre ham liste rundt. Hvert Øjeblik knirker det henne ved Døren . . . . hør Mo'er, jeg har egentlig tænkt paa at bede dig om at sige ham op til den 1ste. Det er saa kedeligt med hans evige Lureri, hver Gang her er et Menneske . . . . som nu før . . . . og saa kunde vi faa hans Værelse til Spisestue . . . .

Fru Ottesen

Det kunde vi jo nok ....

Signe

Og de 40 Kroner om Maaneden behøver vi da heller ikke at tage Hensyn til. Vi sætter jo bare til baade med Frokost og Aften.

Fru Ottesen

Det kan nok være .... men jeg tror nu alligevel, det er til Støtte, at en saadan Mand bor hos os.

Signe

Den Bonde —

Fru Ottesen

Han kommer baade til Ministre og Etatsraader og Baroner. Han bliver præsenteret for mange fine Folk .... og de har saameget sammen, som han fortæller mig om, baade med Møder og med dette aandelige Liv, som er kommen saadan paa Mode i de højere Krese .... saa det kan vist ogsaa være til Gavn for dig i din Virksomhed, at vi har ham i Huset.

Signe

Ja, paa den Maade, det var forresten ikke faldet mig ind.

Fru Ottesen

Jeg tænker altid paa dig, min Pige.

Signe

Du er jo ligefrem fornuftig, Mo'er.

FRU OTTESEN

Om Formiddagen, naar her kommer nogen, er han jo for det meste ude.

SIGNE

nikker

Ja—a.

FRU OTTESEN

Og om Aftenen, naar jeg sidder alene, saa er det ogsaa rart, naar han er hjemme.

SIGNE

Gør han Krus med dig?

FRU OTTESEN

Aa—vist, — vi sidder og har det hyggeligt sammen.

SIGNE

Og faar Jer et lille Slag Kort?

FRU OTTESEN

Ogsaa det. Og en lille Passiar, eller sommetider læser han for mig.

SIGNE

Det er vel noget aandeligt?

FRU OTTESEN

For det meste. Det har man ogsaa godt af at høre. Ja, ja, min Pige, jeg tænker nu altid paa dig. Og jeg baade be'er for dig og lægger Kortene op for dig hver evige Aften, at Du maa blive rigtig lykkelig.

SIGNE

Ja, lille Mo'er, Du skal ogsaa have Lov at beholde ham.

FRU OTTESEN

Og saa tror jeg ogsaa, ser Du, at han vejer godt op mod Filippa.

SIGNE

Hvordan mener Du?

FRU OTTESEN

Jeg mener, ser Du, at der kan jo let siges saa meget mod Filippa, baade at snart bor hun ikke her hjemme .... og saa rejser hun .... og hendes Bekendtskaber — — ja, hvad ved jeg. Men kommer der nogen og af den Grund vil sige os noget paa, saa kan jeg altid svare, og det har jeg gjort allerede: Hos mig boer Rigsdagsmand Andersen-Sæddinge af den aandelige Retning, og i mit Hjem ....

SIGNE

Det er rigtigt, Mo'er .... Tak for Chokoladen.

FRU OTTESEN

op

Nu skal jeg ta'e Bakken med det samme tager Bakken, gaar mod Køkkenet — det ringer

SIGNE

Det ringede.

FRU OTTESEN

Nu skal jeg strax ud og hurtigt ind igjen. Ny Ringning

SIGNE

Det var Dobbeltslag.

FRU OTTESEN

Saa er det nok Filippa ud i Entreen, høres Ja, det er Filippa. Filippas Stemme Er I hjemme.

FEMTE SCENE

FILIPPA, flot og elegant, ind med FRU OTTESEN

FILIPPA

'Dag, store Søster!

SIGNE

'Dag, Flip!

De kysses

FILIPPA

Det er ellers noget siden.

SIGNE

Ja, hvor har Du været saa længe?

FILIPPA

Hvor jeg har været . . . spørg mig bare ikke, hvor jeg har været — huit . . . .

SIGNE

Er der noget i Vejen?

FILIPPA

Ikke det mindste . . . . bare saadan lidt andendags. Hvor her forresten er varmt. Maa jeg afføre — —

tager af sig

FRU OTTESEN

Har Du nu faaet ny Hat igen?

FILIPPA

Det har jeg .... hvad synes I .... holder den op paa Haanden halvandethundrede ..... fik den igaar af min Jøde.

FRU OTTESEN

modtager hendes Hat og Kaabe

SIGNE

bebrejdende

Filippa!

FILIPPA

Om Forladelse, strænge Søster, hvis jeg krænkede dine — om jeg saa maa sige — aandelige Fornemmelser. Nej, stop lidt, Mama, mine Cigaretter i Kaabelommen .... Tak! .... til Signe Du tillader vel?

FRU OTTESEN gaar ud i Køkkenet med Tøjet, strax tilbage

SIGNE

Ja, hvis Du saa vil sætte dig ned og være ordentlig.

FILIPPA

Det skal jeg. Jeg skal sætte mig ned og være familievelopdragen .. En Tændstik, lille Fru Ottesen. Tak ... hvordan lever I saa her i Hulen?

FRU OTTESEN

Vi lever vort sædvanlige stille regelmæssige Liv.

FILIPPA

Ingen ny Ansigter ... stadig de gamle Numre paa Repertoiret? —

SIGNE

Alt ved det gamle.

FILIPPA

Glæder mig! — Nei, hvorfor skulde man ogsaa gøre Forandringer i disse stramme Tider, hvor Kapitalen vrisser selv af de fineste Tilbud. Saa holder man paa det, man har.

FRU OTTESEN

Som Du snakker, Filippa.

FILIPPA

Det er Børssprog, lille Mama. Das ist ja meine Welt.

SIGNE

Du var paa Karnevallet iforgaars.

FILIPPA

Ja. Hvor ved Du forresten det fra ...... Aa, jeg kan tænke mig ... Jeg saa' ham jo, din kanelfarvede, svæve forbi, Du kom ikke selv.

SIGNE

Jeg havde ikke Lyst.

FRU OTTESEN

Din Søster vil ikke resikere at staa nævnt i Bladene.

FILIPPA

Ah! — kendte Navne under Masken ... Hør, jeg har en stor Hilsen at bringe dig.

SIGNE

Saa ... fra hvem?

FILIPPA

Du vil ikke gætte?

SIGNE

Jeg kan vist ikke.

FILIPPA

En forhenværende Ungdomsven og ivrig Tilbeder. Den eneste jeg nogensinde tror, du har været lige ved at blive forelsket i. Kan du saa . . .?

SIGNE

Jeg tror ikke.

FILIPPA

Nyberg!

SIGNE

Alexander!

FILIPPA

Ja, Alexander Nyberg! Kan Du tænke dig. — Han serverede os. Jeg opdagede ham, ligesom vi kom ned til Soupéen, og fik øjeblikkelig Isaacsen til at tage hans Kabinet for hele Natten.

SIGNE

Har han ikke været rejst?

FILIPPA

Jo — i to Aar, Berlin og London. Kom hjem for tre Maaneder siden og er nu første Kellner i Palæhotellet, men tænker paa snart at etablere sig.

SIGNE

Hvordan ser han ud?

FILIPPA

Flot, brillant. — Aa — vi fik os en susende Passiar om gamle Dage . . . han var umaadelig optaget af dig, havde flere Gange været inde og høre dig synge og spurgte, om jeg troede det gik an, han kom op en Dag og hilste paa dig. Jeg sagde naturligvis: Det manglede bare.

FRU OTTESEN

Hvor er den Herre blevet præsenteret for dig, Signe?

SIGNE

Aa, det er et Fortidsbekendtskab, Mo'er.

FILIPPA

Fra den Gang vi var unge og forholdsvis uskyldige, lille Mama, paa Ballings Dansekursus. Der var Nyberg første Springer.

SIGNE

Troer Du, han kommer, Filippa?

FILIPPA

Vel kommer han. Du har gjort et uforglemmeligt Indtryk paa ham. Mig lykkedes det desværre ikke, skønt jeg koketterede, saa jeg nær havde gjort min lille Musvit jaloux.

SIGNE

Jeg kan ikke lide den Maade, Du altid taler om Isaacsen.

FILIPPA

Maa jeg ikke kalde ham min Musvit. — Det er en

lille Kælefordrejelse — Mosait — Musvit —. Troer Du maaske, det generer ham. Han ved jo, jeg elsker ham.

SIGNE

Ja, Du har nogle mærkelige Sværmerier.

FILIPPA

Lille Hansigne, ikke bittermandel. Du holder dig jo til de andre Religioner: baade den eneste sande og . . . . hvad er det nu, han bekender sig til din kanelfarvede Højhed: . . . . Lama — Brama — Livseliksir! Well . . . . Jeg holder af Musvitterne, og de holder af mig. Det er mine Folk, jeg tror aldrig, jeg kommer paa andre Hænder. Paa den Maade deler vi søsterligt. Du, med dit lille skinhellige Englefjæs, behersker Hof- og Statskalenderen . . . . jeg, i Kraft af mine Valuta, dirigerer Børsen. Du er Aanden, og jeg er Kødet. Og Aanden er redebon, og Kødet er skrøbeligt.

SIGNE

Nej, det er for galt at høre paa.

FRU OTTESEN

Du skulde ikke snakke saadan, Filippa, naar jeg er til Stede.

SIGNE

Der er da Ting, man ikke . . . .

FILIPPA

ler højt

Aa Herregud, skal vi tre da virkelig spille Komedie

for hinanden. Skal jeg ikke have Lov at snakke ovenud, naar jeg sidder mellem jer og er i godt Humør . . . Signe, kom her . . . nej, Du skal sgu gi'e mig et ordentlig Kys. Vi holder jo sammen alligevel. Og Du, lille Mo'er, kære, lille, agtbare Fru Emilie Ottesen, er det ikke alligevel, naar alt kommer til alt, to flinke Pigebørn, Du har . . . klarer vi den ikke stolt.

FRU OTTESEN

Jeg har ved Gud ogsaa gjort alt for jer, hvad jeg kunde. Og naar alting maaske ikke er, som det burde være — snøfter — saa var det heller ikke saa nemt at sidde som Enke efter en Stabssergent med den Smule Pension.

FILIPPA

Saa — skal vi nu høre det Kapitel af Familiebegrædelsens Bog . . . lad os saa hellere faa det levende Ord rejser sig Hellig Aandersen er jo hjemme?

SIGNE

Nej, Du maa ikke forstyrre ham, Filippa.

FILIPPA

Vist saa, han vil jo heller end gerne ind og have en Sludder ved Andersen-Sæddinges Dør Hr. Andersen, Hr. Rigsdagsmand Andersen-Sæddinge, kommer De ikke ind og siger Goddag.

SJETTE SCENE

ANDERSEN-SÆDDINGE
i stribede Vesteærmer og hvide Uldsokker

Nej, se god Dag, god Dag, Jomfru Filippa. —

FILIPPA

Hr. Andersen-Sæddinge, jeg tror, jeg har gjort Dem opmærksom derpaa før — jeg er ikke Jomfru.

ANDERSEN-SÆDDINGE

Om Forladelse — saa siger vi Frøken da — det kan altid passe — giver Haand til de andre Jeg tænkte nok, her var kommet Besøg — jeg hørte saa megen Lystighed herinde.

FRU OTTESEN

Sid ned, Andersen sætter en Stol til ham

FILIPPA

Kan De høre alt, hvad der foregaar herinde?

ANDERSEN-SÆDDINGE
skæver til hende

Næ—j, ikke alt, det er jo ikke alting, man hører lige godt.

SIGNE

Skal De ikke i Rigsdagen idag, Hr. Andersen?

ANDERSEN-SÆDDINGE

Næ—j, jeg tror ikke, jeg kommer der.

FRU OTTESEN

Jeg syntes, De talte om igaar, at der skulde være en stor Afstemning.

ANDERSEN-SÆDDINGE

Naa, det husker De. Ja, derfor kommer jeg der heller ikke.

SIGNE

Men Gud, hvorfor?

ANDERSEN-SÆDDINGE

Næ—i — for enten skal jeg stemme imod min Mening, eller ogsaa imod mine Meningsfæller. Saa bliver jeg hellere hjemme.

FILIPPA

Paa Hosesokker. Paa Deres hellige Hosesokker, Andersen-Sæddinge.

ANDERSEN-SÆDDINGE

Jeg tænker, jeg kommer et bedre Sted hen paa mine Hosesokker, end De i Deres vantro brune Støvleskafter fra Djævelens Skomagerværksted, Frøken Ottesen.

FILIPPA
strækker Benene frem

Tak. — De er ellers fra Hof-Sørensen i Bredgade.

ANDERSEN-SÆDDINGE
skæver til dem

Jeg bliver desuden saa svedt om Fødderne af at sidde inde med Støvler paa.

FRU OTTESEN

Hvad var det, De skulde have stemt om paa Rigsdagen idag, Andersen?

ANDERSEN-SÆDDINGE

Det er Loven om Kvindens Valgret. Overgang til tredie Behandling.

SIGNE

Kvindens Valgret!

FILIPPA

Skal vi have Valgret?

ANDERSEN-SÆDDINGE

Enhver uberygtet selvstændig Kvinde, som er fyldt tredve Aar.

FILIPPA

Hvad siger De: uberygtet og tredve Aar — det var en sød Lov, Gud ved, hvad vi skal med den.

SIGNE

Jeg synes, Du skulde byde Hr. Andersen en Kop Kaffe, lille Mo'er.

FILIPPA

Ja, lad os faa Kaffe. Ikkesandt, Hr. Andersen, det stemmer De for. Mo'ers gode Kaffe kan vi enes om trods alt.

ANDERSEN-SÆDDINGE

Ja Tak. Hvorfor skulde man vel lade de andre drikke den gode Kaffe.

FRU OTTESEN

rejser sig

Jeg har den færdig.

ANDERSEN-SÆDDINGE

rejser sig

Men saa vil jeg lige godt . . . . gaar ind

Det ringer

SIGNE

Hvem kan det være? Jeg modtager ingen nu.

FRU OTTESEN

Skal jeg maaske sige, Du ikke er hjemme?

FILIPPA

Nej, lad mig. — Gaa Du efter Kaffen, Mo'er. Vi vil ikke forstyrres *ud i Entréen*

Udenfor høres glade Udraab. FILIPPA aabner igen Døren til Stuen

Signe!

SIGNE

Hvem er det?

FILIPPA

Ham vil du vel nok ha' ind *skyder Nyberg frem for sig*

SIGNE

Nyberg!

SYVENDE SCENE

NYBERG

Ja, det er mig.

SIGNE

Goddag, Nyberg.

NYBERG

Goddag, Frøken Signe. Vil De modtage en gammel Bekendt, der ta'er sig den Frihed at komme og hilse paa Dem.

SIGNE

Det var storartet elskværdigt af Dem. De er hjertelig velkommen.

NYBERG

Tak for den. Saa vil jeg tillade mig at hænge Frakken.

FILIPPA

Maa jeg tager Hat, Frakke og Stok og gaar ud i Entréen

NYBERG

Aa, det er en Skam ser sig om i Stuen. Lidt forlegen Pause

FILIPPA

tilbage

Naa, Nyberg, saa fandt De dog herhen.

NYBERG

Ja, jeg kunde saamænd ikke holde Længslerne tilbage til Signe Da jeg talte med Deres Søster forleden, dukkede alle de gamle Gavtyve op igen.

SIGNE

køligt

Det var virkelig elskværdigt, at De erindrede mig, Hr. Nyberg.

NYBERG

Naa — undskyld, Frøken.

FILIPPA

Du skal værsgo' la' vær' at være højbenet mod Nyberg, Signe.

SIGNE

Men Gud, jeg er da ikke højbenet.

NYBERG

Nej, slet ikke. Hvorledes behager for Resten Frøkenens Moder at befinde sig.

FILIPPA

Nej, lad nu vær', Nyberg.

SIGNE

Tak, udmærket. Der er hun, saa kan De selv spørge hende.

OTTENDE SCENE

Fru Ottesen med Kaffebakke og Dug over Armen

FRU OTTESEN

God Dag!

Nyberg bukker dybt

SIGNE

Det er Hr. Nyberg, Mo'er, som vi talte om før.

NYBERG

Tjener, Frue!

FRU OTTESEN

Hr. Nyberg drikker maaske Kaffe med. Filippa, et Par Kopper.

NYBERG

Ingen Ulejlighed for min Skyld. Gerne for Selskabs Skyld.

FRU OTTESEN

Aa, Signe. Gør Plads til Bakken.

SIGNE

Ja, Mo'er.

NYBERG

Aa, maa jeg tager Vasen med Buketten Ah . . . .
hjælper hende med at flytte Tingene hen paa Spejlkonsollen

FRU OTTESEN

Og hjælp mig saa med Dugen.

NYBERG

Tillader De tager Dugen fra Bakken, sætter Kopper rundt, dækker Bordet i en Fart Værs'artig!

FRU OTTESEN

Det maa jeg sige.

NYBERG

Professionelt Galanteri, Frue.

FILIPPA

Sæt Dem saa ned, Nyberg de tager Plads

FRU OTTESEN
skænker rundt

Men hvor blev nu Andersen — —

FILIPPA

Hr. Andersen: Kaffen venter.

ANDERSEN-SÆDDINGE iført Frakke og Støvler
NYBERG rejser sig, bukker

NIENDE SCENE

SIGNE

Maa jeg præsentere. Hr. Nyberg, en gammel Ungdomsven af min Søster og mig ... Hr. Rigsdagsmand Andersen-Sæddinge.

NYBERG

Tjener, højstærede.

ANDERSEN-SÆDDINGE
giver Haanden

Goddag. De er fra Kjøbenhavn?

NYBERG

Det er jeg. Født Kjøbenhavner fra det ny Vold-kvarter.

ANDERSEN-SÆDDINGE

Ja, jeg er nu fra Ebeltoft.

NYBERG

Bevares, kan ogsaa ha' sine Fordele.

FRU OTTESEN

Værsaartig, vil de Herrer forsyne Dem

NYBERG og ANDERSEN-SÆDDINGE sætter sig. SIGNE byder Sukker og Fløde

FILIPPA

En Cigaret, Nyberg — byder

NYBERG

Tusind Tak, Frøken. Bliv ikke vred, hvis jeg ryger en af mine egne .... jeg tror nok .... maaske jeg maa byde Damerne byder af sit Etui Fru Ottesen ....

SIGNE

Mo'er ryger ikke.

ANDERSEN-SÆDDINGE
afslaar

Nej Tak, ikke det Kram.

NYBERG
tager et andet Etui

En Cigar maaske

ANDERSEN-SÆDDINGE

Jo Tak ser paa den, lugter til den, putter den i Lommen

NYBERG

Vil De ikke ha' en til?

ANDERSEN-SÆDDINGE

Jo Tak. Naar De har for mange tager en til

NYBERG

Men saa synes jeg, De skulde tænde den
tager et tredje Etui op med Tændstikker, alle tænder

ANDERSEN-SÆDDINGE

Mange Tak.

FILIPPA

Nej, sikke tre nydelige Etuier, Nyberg. Krokodille?

FRU OTTESEN

Mageløst smagfuldt.

NYBERG

Købt dem i London. Clubfashion.

FRU OTTESEN

Smager Kaffen.

NYBERG

Extra! Det er det, jeg altid siger, saadan Kaffe smager man kun i Hjemmene, de solide gammeldags Borgerfamilier, hvor alting gaar betænksomt og omhyggeligt til.

SIGNE

Det er nu ogsaa et særligt Talent, Mo'er har.

FRU OTTESEN

Som Du da forresten har arvet, min Pige. Næste Gang De kommer, Hr. Nyberg, skal De smage Signes.

NYBERG

Og jeg siger, den Kvinde, der laver en god Kop Kaffe, det er en god Kvinde, og hun bliver en god Hustru og Moder, ikke sandt, Hr. Lovgiver?

ANDERSEN-SÆDDINGE

Ja naturlig — det er en Gave fra oven.

FILIPPA

Men jeg siger, hvem der nu havde en lille Likør.

SIGNE

Det ved Du, vi aldrig drikker herhjemme, Filippa.

FILIPPA

sukker

En ganske lille Prunelle.

NYBERG

Sa'e De Nelle, Frøken Filippa? De skal faa Nelle. Jeg har et Par Draaber i Overfrakken ud i Entréen

FILIPPA

Er han ikke storartet, Nyberg.

FRU OTTESEN

Jo, han er mageløs indtagende.

ANDERSEN-SÆDDINGE

Han er vims.

NYBERG

tilbage med en Flaske

Næsten en halv tager Proppen af Aah — rækker Filippa vil De lugte.

SIGNE

Nu skal jeg ta' Glas tager fra Konsollen

NYBERG

Jeg serverede en lille Frokost i Formiddags. Fire Nordmænd. Det er et Konsortium, som lurer paa at købe Hotellet. De drak, saa det piblede dem ud af Knaphullerne. Men denne her fik de ikke Bugt med, og da den alligevel var kommet paa Regningen, saa . . . . tillader De skænker

ANDERSEN-SÆDDINGE

Hvad er det for noget Slags?

NYBERG

Det er fortyndet Blaasyre. Men det smager dejligt. skænker og sætter sig Ja, Skaal mine Damer, og Tak for den behagelige Modtagelse.

SIGNE

Ja selv Tak, Nyberg.

FRU OTTESEN

Og kom snart igen.

FILIPPA

Mo'er har De allerede bedaaret.

FRU OTTESEN

Ja, jeg sagde før, De var ude, De har en mageløs Evne til at være indtagende.

NYBERG

Bevares Frue. Det er jo det, jeg lever af. Det pro-

fessionelle Galanteri. Naa, Skaal Hr. Folketing, skal vi sige ned med den lille Nellemand.

ANDERSEN-SÆDDINGE
ler

Nej, ham har vi dog ikke mere. Men han skal ligegodt puttes i Kaffen *slaar Likøren i Koppen*

NYBERG

De tager den paa den Maade. Maa jeg ikke desto mindre udtrykke min Glæde ved at hilse paa en saa fremragende Kollega. —

ANDERSEN-SÆDDINGE

Siger De, vi er Kollegaer?

NYBERG

Er De maaske ikke en af Folkets Tjenere?

ANDERSEN-SÆDDINGE

Jo naturlig.

NYBERG

Vel! Det er jeg med. Selv om jeg nærmest serverer for Overklasserne *tømmer Glasset* Tjener, højstærede... Ak ja, Rigsdagen, hvordan gaar det forresten derude? Det er saamænd længe siden, jeg var der.

FILIPPA

Hvornaar var det, Nyberg?

NYBERG

Aa, det kan vel være en 3—4 Aar siden. — Jeg kom spadserende en Formiddag ud ad Bredgade med

en anden Kollega, vi kalder ham Grine-Jørgensen. — Vi havde arbejdet paa Natkafé og skulde lufte den lidt paa Langelinie — saa siger jeg: hør Jørgensen, lad os kigge en Gang indenfor i Rigsdagen og høre, hvad de Vismænd sidder og beslutter til vores alles Bedste. — Er der noget Spænd ved det, spørger han. — Kom nu bare siger jeg, og vi op ad Trapper og Korridorer op i Salen, hvor vi blev lukket ind paa en lille mørk Balkon. Helt nede i den anden Ende af Salen stod en lille skallet Mand med Næseklemmer og læste noget op af et Stykke Papir, og alle Rigsdagsmændene sad rundt omkring med Haanden under Kinden og lod som de hørte efter, og der var saa stille, saa man kunde høre en Tandstikker falde til Jorden. Og vi sad ogsaa meget andægtigt med Hatten i Skødet, men saa hører jeg lige med et, det begynder at gibbe i Jørgensen. Tak, tænkte jeg — lad nu vær, Jørgensen — Aa, hold op med den, sagde han og grinede allerede af fuld Hals — Hvad er det for en, Du har faaet mig til at hoppe paa. — Og han grinede højere og højere. — Hold nu op for Satan, sagde jeg til ham, Du vækker jo hele Rigsdagen. Og de begyndte ogsaa at dreje Hovederne dernede og den lille skallede Mand tog Næseklemmerne af og standsede i Foredraget. Men Jørgensen grinede, saa det ligefrem skrallede. Saa var der nogen, der raabte »Hyss«, og Formanden ringede, og i det samme kom Kontrollen ind og bankede os paa Skuldrene, og saa blev vi sgu rømmede. Men Jørgensen han grinte helt ud paa Pavillonen. Det er den eneste Gang, jeg har været i Rigs-

dagen. Er det forresten ikke efterhaanden blevet en temmelig forældet Beværtning?

ANDERSEN-SÆDDINGE

Hm! — De taler sandelig ikke med Respekt om Landets lovgivende Forsamling, Hr. Nyberg.

NYBERG

Jo, det forsikrer jeg Dem . . . paa Ære, al Respekt. Og hvis jeg fik en Søn, og han ellers ikke egnede sig til noget, skulde han være Rigsdagsmand. Det er jo en rigtig pæn Formiddagsbestilling til 6 Kroner om Dagen — vender sig mod Damerne Men siden jeg talte om Grine Jørgensen, nu skal De høre:

Det ringer

FILIPPA rejser sig og gaar ud i Entréen, idet Signe gør Tegn, at der ingen er hjemme. Hun kommer tilbage med en Buket, hvorved der hænger et Kort

FILIPPA

Det var kun denne her rækker Signe den

NYBERG

Næh. —

SIGNE

læser paa Kortet

Axel Bryde, Kammerjunker, Premierløjtnant — rejser sig Hvem bragte den Buket?

FILIPPA

En Soldat. Han venter. Skal han ha' Drikkepenge?

SIGNE

Han skal øjeblikkelig have den med tilbage. Jeg

modtager ikke den Herres Blomster. Jeg kjender ham ikke, han har flere Gange før . . . . Sæt dig, Filippa, jeg vil selv **aabner Entrédøren, viger tilbage. I Døren staar en militær Oppasser med Haanden til Huen. Han skydes i det samme tilside med et »Træd af« og Kammerjunker Bryde træder ind**

TIENDE SCENE

BRYDE

i fuld Galla — Husaruniform — standser med militær Honnør — han er ganske let beruset

Frøken!

SIGNE

Min Herre! De vover!

BRYDE

Frøken Ottesen! Tilgiv denne lille Krigslist, med hvilken jeg er trængt ind i Fæstningen. Jeg har gentagende forgæves forsøgt at faa Dem i Tale andetsteds. Jeg vil og maa tale med Dem.

SIGNE

De maa straks gaa Deres Vej igen.

BRYDE

Paa Minuttet, Frøken. Naar jeg har sagt Dem . . .

SIGNE

Men ser De da ikke!

BRYDE

bukker for Selskabet

Undskyld, Deres Familie formoder jeg. Har den Ære. Gør intet til Sagen. Frk. Ottesen, jeg forstaar

saa godt, at De har villet undgaaet mig og vist mine Tilnærmelser tilbage. De har naturligvis troet, at jeg kun vilde gøre en flot Kur til Dem, som jeg og mine Lige plejer overfor Damer af den Verden, hvori De optræder. Men det forholder sig ganske modsat. Jeg nærer den dybeste, den ærbødigste Respekt for Dem, Frk. Ottesen, og jeg har villet givet Dem et eklatant Bevis paa min Højagtelse, ved at fremstille mig for Dem i fuld Uniform ... Frøken Ottesen, jeg vil sige Dem, at jeg .... at jeg, Fanden flintre mig, anser Dem for den nobleste, den honorableste unge Kvinde i hele den Verden ... hvori De optræder. Frk. Signe, De er en Guds Engel bøjer halvt Knæ, griber hurtigt hendes Haand og kysser den, retter sig, træder et Skridt tilbage Parole d'honneur! hilser flygtigt til Selskabet Har den Ære! ud

ELLEVTE SCENE

NYBERG

Det var en morderlig Salve. Kan De staa for den?

SIGNE

Jeg finder det i højeste Grad uforskammet.

FILIPPA

Aa Snak, Signe, det var jo rigtig pænt, hvad han sagde.

FRU OTTESEN

Ja, det maa jeg ogsaa sige. Han præsenterede sig meget smagfuldt.

NYBERG

Gud ved, om det ikke var et Væddemaal. Han saa mig ud til en lille let Champagne-frokost-dimmelim.

ANDERSEN-SÆDDINGE

Han var løbsk.

NYBERG

Det er Ordet. Og nu er det vist ogsaa passende, at jeg letter paa mig. Maa jeg sige Tak for Kaffe.

FILIPPA

Nej, det faar De ikke Lov til, Nyberg. Vel, Signe.

SIGNE

De har jo slet ikke talt rigtigt med min Søster og mig.

NYBERG

Jeg er bange for at være til Ulejlighed, hvis der kommer flere Visitter.

SIGNE

Fy, Nyberg. Her bliver ingen modtaget, saa længe De er her.

FILIPPA

Nu skal de være rar, Nyberg. Nu siger vi alle Tak for Kaffe, og saa tager Mo'er af Bordet og spiller Seksogtreds med Rigsdagen, og vi tre sætter os hen for os selv og sludrer. Værsgod.

SIGNE

Værsgod, min Herre de fører ham imellem sig hen i højre Forgrund ved Klaveret

FRU OTTESEN

der er begyndt at flytte Kopperne sammen og tage af Bordet

Hvad siger De, Andersen, skal vi ha' én til otte Streger, mens de unge passiarer?

ANDERSEN-SÆDDINGE

Gaar det an saa tidligt?

FRU OTTESEN

Det er da ingen Synd, naar vi kun spiller om ti Øre.

FILIPPA

Nu skal jeg tage Kortene og blande, mens Du gaar ud med Bakken.

Tager Kortene fra en Chatolskuffe og tager Plads ved Bordet, idet hun raader Moderen, der straks kommer tilbage og begynder Spillet med Andersen-Sæddinge. Under den følgende Samtale mellem Signe og Nyberg høres af og til Meldinger som: »20« — »40« — »Nok« — »De er Jan« — »To Streger til mig« o. l.

SIGNE

ved Klaveret med Nyberg

Fortæl saa lidt om Dem selv, Nyberg. De tænker nok paa at etablere Dem.

NYBERG

Tænker og tænker .... der er jo Tilbud nok, til at blive af med sine Penge. Den ene ny Anstalt knalder de op efter den anden med Spejlglas og Portierer og Kredit og Leverandører. Løgn og Omkostninger. Ikke et Saltkar er betalt. Flotteste Dinér til en Krone, tre Retter raadden Mad og Dessert i Tobaksrøg. Folk kommer en Gang og Farvel. Opvarterne staar som en Flok vilde Rovdyr, med hvide

Forklæder, og farer løs for at rive Frakken af En, bare man tager i Døren. Og Værten bukker og skraber for enhver Sjover, der kommer og bestiller sig en Bajer. Ikke noget for mig. Jeg vil gerne begynde smaat, men det skal være solidt, stilfuldt, Rødvin til Maden. Jeg vil føle, jeg har fat i det rigtige. Hvor finder man det rigtige, Frøken Signe?

SIGNE

Ja, hvordan skulde jeg kunne sige Dem det, Nyberg?

NYBERG

Jo, for De har fundet det, Frøken Signe.

SIGNE

Jeg.

NYBERG

Jeg mener, De har klaret den ganske storartet. De ved, jeg har altid respekteret Dem som en morderlig klog Kvinde med Hensigt i Tingene. Det gjorde jeg allerede den Gang. Men da jeg kom hjem nu og saa og hørte, for jeg var naturligvis straks ude om Dem, saa maa jeg sige: jeg blev duperet. Det havde jeg ikke ventet. Og nu det Hjem, De her har skabt Dem, og den Stilling, De indtager, det maa jeg give Dem min oprigtige Kompliment for. Det er smart gjort.

SIGNE

Jeg tror, det gælder om at holde sig til det virkelig fine Publikum, Nyberg.

NYBERG

Ja — det fine Publikum? Hvor faar man fat i dem? Hvor ligger den Del af Byen? Det giver jeg Dem Ret i, hele Halløjet, det er ikke værd at strække sig langt efter. Det flyder bare omkring og smider sine Penge til saa mange som muligt. Lad de andre slaas om det. — Nej, De skulde ha' set nogle smaa fornemme Hoteller i Udlandet, væk fra alt Bras, ligesom polstrede over det hele. Ikke en Lyd, fine, stille, solide Kunder, Gæster, man har for sig selv, og som anbefaler forsigtigt videre. Det var en Forretning, jeg kunde have Lyst til, men er der Bund — jeg spørger, er der Bund?

SIGNE

Jo, det tror jeg godt, der er, Nyberg.

NYBERG

Saa. — Ja, naar De siger det. Selv har jeg sgu ikke kunnet faa Kig. Hvad ser man rundtomkring? Mobben, ikke andet . . . . Gamle Mobbe i Landauer, Frøknerne Mobbe paa Cycle, og unge Mobbe paa en Veksel — Nix! Og dog er der Penge i Byen, mange Penge. Blanke ny Penge og gamle rustne Syle, Folk med Forstand paa at leve, og Folk uden Forstand, men lige gode for det. Men noget er der i Vejen, Folk er ligesom blevet skinhellige.

Det ringer

SIGNE

Jeg er ikke hjemme.

FILIPPA

Jeg skal sige Besked **gaar ud i Entréen, kommer tilbage** Det er en Herre, der vil tale med Dem, Andersen **rækker et Kort**

ANDERSEN-SÆDDINGE

rejser sig

Ja saa **hen imod Døren** Ja, værsgod, hvis De vil være saa venlig.

FRU OTTESEN rydder hurtigt Kortene af Bordet, gemmer dem

TOLVTE SCENE

LAMPE

ind

Goddag, kære Hr. Andersen-Sæddinge. Aa, undskyld jeg . . .

ANDERSEN-SÆDDINGE

Jeg beder, Hr. Kandidat, velkommen. Vil De ikke træde indenfor hos mig **viser mod sin Dør**

LAMPE

Aa Tak. Men jeg har virkelig Indtryk af, at jeg kommer til Forstyrrelse. De var vist netop samlede. Aa, vil de ikke forestille mig, kære Hr. Andersen-Sæddinge.

ANDERSEN-SÆDDINGE

Jo, med Fornøjelse. Det er Hr. Kand. theol. Lampe, og det er min Værtinde Enkefru Ottesen, Frk. Signe Ottesen, Frk. Filippa Ottesen og Hr. Nyberg.

NYBERG

Tjener, højstærede!

Fru Ottesen

Vil Kandidaten ikke tage Plads?

Lampe

Tusind Tak, Frue sætter sig Ja, kære Hr. Andersen-Sæddinge, De gætter vel næppe Hensigten med mit Besøg her.

Andersen-Sæddinge

Det er kanske heller ikke mig, Kandidaten kommer for?

Lampe

Saa gættede De det næsten alligevel. Ja, naar jeg skal tilstaa, saa er det ogsaa Dem, mine Damer, mit Ærinde gælder.

Filippa

Nu maa De ikke gøre os altfor nysgerrige.

Lampe
til Signe

Jeg kommer for at rette en Anmodning til Dem.

Signe

Saa — til mig?

Lampe

Ja, som jeg vilde være meget taknemlig, ifald De vil imødekomme. Jeg kommer fra en Kres af højtagtede Damer, som jeg har den Ære at staa nær. Det er Damer, som interesserer sig varmt for Tidens aandelige Rørelser, i Særdeleshed for den Bevægelse, der nu saa lykkelig trænger sig frem overalt for at lutre og forædle vort Samfund og højne de brede Lag gennem sunde

og rene Adspredelser. Med voksende Sympathi har disse Damer hørt om Dem, Frøken, erfaret om den løftende Indflydelse paa Smagen og Sæderne, De udøver gennem Deres Kunst og Person. Og der er opstaaet hos dem et levende Ønske om at faa Lejlighed til at høre Deres højtskattede Foredrag af Folkets Viser og aandelige Sange. Visse Hensyn, som jeg haaber, De ikke vil misforstaa, gør det imidlertid vanskeligt for Damerne at overvære Deres fortræffelige Ydelser paa selve Stedet. Man har derfor overdraget mig at spørge, om De skulde være villig til at komme til Stede og synge ved et af vore aandelige Themøder, som afholdes skiftevis omkring i Damernes Hjem. Der finder netop i Morgen Eftermiddag et saadant Møde Sted hos Etatsraadinde Mønter, hvis Navn sikkert vil være Dem bekendt, og saafremt det passer Dem, og De vil opfylde vor Anmodning, vil jeg være glad ved at modtage Deres Tilsagn.

SIGNE

Imorgen, hvad Tid paa Eftermiddagen er det?

LAMPE

Aa, det glemte jeg, Kl. fem, Frøken.

SIGNE

Jo, det kan jeg godt. Jeg skal komme. Tak.

LAMPE

Det er sandelig mig, der maa takke Frøkenen paa Damernes Vegne. Saa vil Etatsraadindens Vogn være her for at hente Dem et Kvarter før Tiden, og jeg

behøver vel ikke at tilføje, at De foruden vor Erkendtlighed . . . .

SIGNE

Aa, jeg beder.

LAMPE
rejser sig

Ja, saa vil jeg tillade mig bukker for Fru Ottesen og haaber, De undskylder.

ANDERSEN-SÆDDINGE

Tøv et Øjeblik, Hr. Kandidat. Jeg følger med. Vil De vente, mens jeg tager paa mig.

LAMPE

Gerne, kære Hr. Andersen Sæddinge.

ANDERSEN-SÆDDINGE gaar ind til sig selv

NYBERG

Aa, undskyld, maa jeg ikke gøre Kandidaten et Spørgsmaal?

LAMPE

Ja, med Fornøjelse.

NYBERG

Tak, det var blot: Disse Møder, De omtalte, er de kun for Damer?

LAMPE

Nej, de overværes ogsaa af Herrer, der hører til Kresen, Damernes Ægtefæller og paarørende og forskellige indbudte. Blandt andre vor fortræffelige Ven, Hr. Andersen-Sæddinge.

NYBERG

Naa, og ellers kan der ingen komme?

LAMPE

Hvorledes mener De?

NYBERG

Jeg mener .... ja, jeg er jo kun en ringe Tjener. Og det er naturligvis altfor dristigt af mig. Men jeg skal sige Dem, Hr. Kandidat, jeg har nu i flere Aar opholdt mig i Udlandet, væk fra Fædrelandet og Samfundet og alt herhjemme. Og jeg interesserer mig netop for alt det aandelige, der rører sig i Tiden, og for alt, hvad der forædler Smagen, og mit Arbejde forhindrer mig desværre i at gaa ud om Aftenen, saa naar jeg blot en eneste Gang kunde komme til at overvære saadan et Møde, f. Ex. imorgen, naar Frøkenen skal synge, naturligvis paa en ganske beskeden Maade ... jeg kunde maaske hjælpe til med at servere Theen.

LAMPE

Ja, jeg ved sandelig ikke, hvad jeg skal svare. Hvad er Deres Navn?

NYBERG

Alexander Nyberg, Hr. Kandidat.

SIGNE

understregende

Hr. Nyberg er en Barndomsven af min Søster og mig.

LAMPE

Jeg vilde selvfølgelig gerne. Men henvend Dem i Morgen lidt før Tiden, saa skal jeg have forelagt Sagen for Etatsraadinden.

NYBERG

Tusind Tak, Hr. Kandidat.

ANDERSEN-SÆDDINGE

fra sit Værelse

Se saa, Hr. Kandidat.

LAMPE

Nu kommer jeg, kære Hr. Andersen-Sæddinge. Farvel, Frue, og Tak, Frøken. Farvel.

De gaar, fulgt ud af Fru Ottesen

TRETTENDE SCENE

FILIPPA

Men hvad i Alverden vil De der, Nyberg?

SIGNE

Du kan tro, Nyberg ved nok, hvad han vil.

NYBERG

Rigtig, Frøken Signe. Tak fordi De støttede mig. Nu tror jeg, jeg har min Ide.

Fru Ottesen tilbage

FRU OTTESEN

Naa, Signe, det kan nok være, nu skal Du synge ved aandelige Soireer.

FILIPPA

Ja, lille Fru Ottesen, er det ikke en Skam, vi to ikke blev inviteret. Men jeg ved nok, skal hun der, saa skal jeg tvinge Musviten til at tage mig med i Studentersamfundet og paa Bal i den liberale Vælgerforening. Gaar Du til højre, saa gaar jeg til venstre. Aa, det er en livsalig Tid, vi lever i. Alting svømmer, flyder, danser. Nu skal vi ha' Musik.

slænger sig til Klaveret og spiller en Dansemelodi. Fru Ottesen gaar rundt og rydder op

NYBERG

De kunde gjøre mig en stor Glæde, hvis De vilde.

SIGNE

Hvordan, Nyberg.

NYBERG

Jeg vilde saa umaadelig gerne en Gang servere for Dem. Hvis det var en Aften, De tog ud efter Forestillingen, saa kom hen i Palæhotellet. Jeg har det bedste Kabinet. De skal nok blive tilfreds.

SIGNE

Jeg plejer jo ikke, men jeg skal tænke paa det, Nyberg.

NYBERG

Tusind Tak. Men snart, jeg bliver der kun Maaneden ud.

FILIPPA

spiller

Husker De den, Nyberg? Elskovsvalsen.

NYBERG

Elskovsvalsen. Om jeg husker. Husker De den, Frøken Signe, den dansede vi altid sammen.

FILIPPA

Dans, dans I to, hvad venter I paa?

NYBERG
byder Armen

Frøken Signe!

SIGNE

Nej, Nyberg, nu venter vi lidt endnu det ringer Stille, Filippa. Det ringede — hun lytter, det ringer sagte en Gang til Mo'er . . gør Tegn til Fruen, der nikker og gaar mod Entréen

FILIPPA
rejser sig

Skal vi gaa?

SIGNE

Ja, jeg tror næsten, jeg maa bede Dem. De undskylder.

NYBERG

Jeg beder. Paa Gensyn!

SIGNE

Tak, fordi De kom!

FILIPPA

Den anden Vej, Nyberg. Nu skal jeg hente Deres Tøj.

ud i Entréen, tilbage med hans Tøj. Hun og Nyberg ud tilvenstre i Køkkenet. Signe hen foran Spejlet. Fru Ottesen ind, holder Døren aaben, idet hun skjuler sig bag den.

FJORTENDE SCENE

HANS HØJHED

fra Entréen, exotisk Type, lille, stram, elegant, med Hatten i Haanden

Frøkenen alene? Tør man træde nærmere?

SIGNE

Deres Højhed! han bukker og kysser hende paa Haanden, idet hun nejer dybt. Fru Ottesen lister ud tilvenstre

Tæppet falder

ANDEN AKT.

Palæhotellets Restauration. Stilfuldt udstyret Lokale, der i Baggrunden munder ud i en bred Korridor. Til venstre i Mellemgrunden Dør til lukket Kabinet A *(hvori* BRYDE *og hans Selskab). Ligeoverfor til højre Dør til lukket Kabinet* B *(hvori* SIGNE *med* HANS HØJHED*). I Forgrunden de aabne — kun med Trækportierer forsynede — Kabinetter* C *og* D. *Til højre og venstre, udenfor* A *og* B, *Anretterborde (*I *og* II*). Vægspejle. Stærk elektrisk Belysning.*

FØRSTE SCENE

NYBERG ud fra Kabinet A med en Bakke med forskellig Afdækning, sætter den fra sig paa Bord I. — Signe fra Kabinet B, elegant Aftenkjole, Blomster i Haaret, let echaufferet.

SIGNE

Nyberg, sig mig, hvor er Toiletteværelset?

NYBERG

vender sig

Toilette . . . . . . denne Vej, Frøken, tilvenstre ad Korridoren, ligefor.

SIGNE

Tak mod Udgangen

NYBERG

Haaber, Frøkenen har været tilfreds med Soupéen.

SIGNE

Jo Tak.

NYBERG.

Ogsaa Hans Højhed?

SIGNE

Hans Højhed er meget tilfreds. Han har nydt en hel Daase Kaviar og seks Appelsiner.

NYBERG

Fornøjer mig særdeles. Jeg er Dem meget taknemmelig for Deres Besøg, Frøken Signe.

SIGNE

Det er et Offer, jeg har bragt for Deres Skyld, Nyberg. Jeg viser mig saa nødigt paa Restaurant. Det er meget uforsigtigt af mig. Jeg kan vel stole paa, vi ikke bliver set.

NYBERG

Frøkenen kan være ganske tryg. Jeg skal nok holde Dem bag Kulisserne.

SIGNE

peger paa Kabinet A

Hvem er derinde, de taler saa højt.

NYBERG

Aa, det er nogle unge . . .

ANDEN SCENE

BRYDE aabner i det samme Døren fra Kabinet A

BRYDE

Op—varter!

Signe ud i Korridoren med et lille Skrig

BRYDE

frem

Hvor Fa'nen bliver den Kaffe af?

NYBERG

Maa strax være her, Hr. Kammerjunker. Min Kollega er nede efter den.

BRYDE

Hvem var det, De talte med?

NYBERG

Talte med?

BRYDE

Ja, da jeg aabnede Døren. Der gik jo nogen i det samme. En Dame . . .

NYBERG

Jeg forstaar ikke . . . Hr. Kammerjunkeren maa have set fejl.

BRYDE

peger mod B

Hvem er der inde?

NYBERG

Jeg kender ikke det Herskab.

BRYDE

Det er Løgn, Nyberg.

NYBERG

Hr. Kammerjunker.

BRYDE

Sludder! . . . . . Kom saa med den Kaffe og Likører og Cigarer og Fa'nen.

ind

NYBERG
bukker
Skal komme altsammen, Hr. Kammerjunker.

TREDJE SCENE

JØRGENSEN med en Bakke med Kaffe og Likører, fulgt af PICCOLO med Cigarkasser

JØRGENSEN
Kaffe til Nr. 1

NYBERG
Her tager Bakken Du tager saa Bakken med Likørglassene. JØRGENSEN tager en Bakke med disse fra Anretningsbordet ... Og følg lige efter mig til Piccolo Og Du, efter Jørgensen med Cigarerne.

PICCOLO
Javel!

NYBERG
Saadan foregaar det her i disse Kabinetter, Jørgensen. At Du ved det, naar Du bliver min Efterfølger .... Og ingen Grineri. Du er ikke paa Kvægtorvet ... ingen Familiaritet med Gæsterne —— Bare overlegen .... gør nøjagtig som jeg .... altsaa .... Nej, vent lidt, lad mig se Cigarerne PICCOLO holder Bakken frem. NYBERG tager en Kasse bort Denne stiller vi væk. De er for stærke. At de ikke kan lære det dernede ..... saa sidder de og bliver fulde af Cigaren og drikker ingen Kognak ... Husk ogsaa det ... altsaa marsch!
banker paa, ind alle tre i Rækkefølge i Kabinet A

FJERDE SCENE

SIGNE fra Korridoren fulgt af Kammerherre BRYDE

KAMMERHERREN

Kan vi ikke drikke et eneste lille Glas?

SIGNE

Nej, Hr. Kammerherre, det er virkelig ganske umuligt. Jeg er jo sammen med min Familie.

KAMMERHERREN

Naar man endelig engang har den Lykke at træffe Dem ude . . .

SIGNE

Det er ogsaa meget sjældent, jeg kommer den Slags Steder. Men nu er det Mo'ers Fødselsdag, og saa har jeg indbudt dem til at spise til Aften her efter Forestillingen, for at hun ikke skulde have Ulejlighed hjemme.

KAMMERHERREN

Ved Du, hvad jeg tror, lille Signe?

SIGNE

Nej, Hr. Kammerherre.

KAMMERHERREN

Jeg tror, Du staar og gør Nar af mig lige op i mit Ansigt.

SIGNE

Det mener Kammerherren ikke.

KAMMERHERREN

Men nu ved jeg ogsaa, hvad jeg gør ... jeg skal spille dig et Puds.

SIGNE

Ja, hvis De tror, De faar nogen Fornøjelse af det.

KAMMERHERREN

Fornøjelse ... der er saa mange Fornøjelser. Det kan være en Fornøjelse selv at bedrage ... det kan være en Fornøjelse at lade sig bedrage ... det kan ogsaa være en Fornøjelse at opdage, man bliver bedraget

Døren fra A aabnes. Opvarterne ud

SIGNE

Godnat, Hr. Kammerherre

smutter ind

FEMTE SCENE

JØRGENSEN tager Bakken med Afdækning, som Nyberg satte paa Bordet i 1 Scene; han og Piccolo ud

NYBERG

bukker

Befaler Hr. Kammerherren noget?

KAMMERHERREN

Aa ja. De kan servere Kaffen for Etatsraaden og mig der.

peger paa Bordet tilh. Kabinet D

NYBERG

Med det samme, Hr. Kammerherre?

KAMMERHERREN

Aa ja. Vi er ved Desserten. Jeg skal selv sige Besked. Saa gaar jeg ind og henter Etatsraaden.

ud

NYBERG

bukker

Vel, Hr. Kammerherre . . . Av!

SJETTE SCENE

SIGNE

fra B

Nyberg, hvad vilde Kammerherren?

NYBERG

Ja, han vilde sidde og drikke Kaffe der, sammen med Etatsraaden.

SIGNE

Hvilken Etatsraad?

NYBERG

Etatsraad Mønter. De har spist sammen inde i Salen.

SIGNE

Etatsraad Mønter, der hvor jeg skal synge imorgen. Gud, hvad skal jeg dog gøre . . . . Nej, at Kammerherren kunde være saa ondskabsfuld, det havde jeg dog aldrig troet om ham.

NYBERG

Tja — enhver er jo sig selv nærmest, Frøken Signe.

SIGNE

Nyberg — De er jo min Ven!

NYBERG

Det kan De stole paa, Frøken Signe.

SIGNE

Kammerherren og Etatsraaden maa ikke opdage, hvem jeg er her med.

NYBERG

Kan De ikke forsvinde med det samme, saa skal jeg gaa ind i Salen og opholde dem med en Sludder saalænge.

SIGNE

Det er umuligt. Hvad vilde saa Hans Højhed sige? Han har lige tændt en af de lange Cigarer, og sidder med lukkede Øjne og har trukket Benene op under sig. Han rokker sig ikke af Pletten, før den er røget ud.

NYBERG

Ja, ja, jeg skal se at klare den, Frøken Signe.

SIGNE

Tak, Nyberg. Aa, Nyberg, jeg er virkelig saa nervøs, og saa er der noget, der stikker mig paa Halsen . . . kan De ikke se efter, om der skulde være faldet en af mine Haarnaale ned i Kjolen.

NYBERG

Hvor?

SIGNE

Dèr vender Ryggen til ham og trækker Halslinningen lidt ud fra Nakken Kan De ikke se noget?

NYBERG
bøjer sig over hende

Dèr .... nej .... Jeg ser kun bøjer sig dybere og trykker pludselig et Kys paa hendes Hals Aa Signe!

SIGNE
ømt bebrejdende

Nyberg!

JØRGENSEN kommer i det samme med Kaffeservering til Kammerherren og Etatsraaden. Gaar diskret forbi og sætter fra sig paa Bordet i Kabinet D

SYVENDE SCENE

BRYDE
fra A

Op—varter! faar Øje paa Signe, der ikke naar at smutte ind Ahahaha—ah! gaar nærmere Tør jeg tro mine Øjne, De her, Frøken til Nyberg En Flaske Skum, Kellner — ind i Kabinettet.

NYBERG

Mumm?

BRYDE

Skum, for Fa'nen — den vi plejer . . . hvad bliver De staaende for — derind til Signe De maa da endelig gøre os den Fornøjelse, Frøken — jeg er sammen med et Par Kammerater — at komme ind og drikke et Bæger med os.

NYBERG giver Jørgensen Ordre om Champagnen og bliver staaende i Baggrunden — JØRGENSEN ud

SIGNE

Det kunde virkelig aldrig falde mig ind.

BRYDE

Men Herregud, Frøken, naar vi endelig mødes paa Krigsstien.

SIGNE

Jeg er sammen med min Familie, Hr. Kammerjunker.

BRYDE

Jamen Deres Familie .... den kjender jeg jo saa udmærket. Jeg havde jo den Ære i Formiddags ... lad mig blot komme ind til Deres Familie .... saa drikker vi allesammen et Bæger.

vil ind i Kabinettet

SIGNE

stiller sig foran Døren

Hr. Kammerjunker!

NYBERG

rømmer sig

Hr. Kammerjunker!

BRYDE

vender sig

Hvad Fa'nen. Staar De her endnu?

NYBERG

Jeg vil blot underrette Kammerjunkeren — Deres egen Familie er ogsaa her i Aften.

BRYDE

Hvem mener De?

NYBERG

Deres Onkel Kammerherren sammen med Etatsraad Mønter .... de skal drikke Kaffe der ved det Bord om et Øjeblik. — Nu kommer de. Jeg kan høre Kammerherrens Stemme. —

BRYDE

Ja — Fa'nen er det ikke ham, den gamle Agurk — saa maa jeg foreløbig trække mig tilbage . . . men vi belejrer Dem, Frøken. De skal ikke slippe for at drikke et Bæger — Skum, Kellner

ind

SIGNE

Tak, Nyberg ind

OTTENDE SCENE

KAMMERHERREN

med Etatsraaden

Se her, kære Etatsraad — kan vi sidde bekvemt og uforstyrret — de tager Plads i Kabinet D, NYBERG skænker Kaffe for dem. Jørgensen ind med Champagne i Kabinet A

NYBERG

frem paa Gulvet

Saa, nu er Ladysmith fuldstændig indesluttet.

NIENDE SCENE

FILIPPA og ISAACSEN fra Korridoren

FILIPPA

Jo, der er han selv — 'Aften, Nyberg, hvordan staar det til. —

NYBERG

God Aften, Frøken. Tak saamænd — ærbødigst Godaften, Hr. Grosserer —

ISAACSEN

G'aften, Alexander — Har De Plads?

FILIPPA

Har De et lille Bur til Musviten og mig. — En lille polstret Rede . . .

NYBERG

Jo — værsartig . . . Kabinettet der —

ISAACSEN

Ingen af de lukkede?

NYBERG

Alle optaget i Øjeblikket, Hr. Grosserer.

FILIPPA

kniber ham i Øret

Hvad skal Du med de lukkede. Er vi maaske nyforlovede? Vær Du glad for de aabne, gamle Indbrudstyv.

ISAACSEN

Hun er umulig i Aften.

NYBERG

smiler

FILIPPA

Det er jeg altid . . . naar jeg har drukket Amér piçon . . . synger til Isaacsen Du ku' jo la't vær' og gi' mig amér . . . Tulala . . . aa, vi har været i Scala — og

hørt en Kvartet af Musviter synger Wir kommen jetz vom Balle o. s. v. danser

ISAACSEN

Filippa — Filippa —

FILIPPA

Tsju! sparker med Taaspidsen til hans Hat, saa den ruller hen ad Gulvet

NYBERG

tager den op

Frøken, der er Gæster i Lokalet.

FILIPPA

Gud — er der nogen, der hører mig . . . hvor . . . der . . . dem maa jeg se hen og kigger ind i Kabinettet til Kammerherren og Etatsraaden. Den sidste har, da Filippa og Isaacsen kom, trukket den ene Portiere for Næh — to ældre Bederygge . . . og den ene . . . Saa maa vi opføre os adstadigt . . . kom Musvit . . .

ISAACSEN

Ja, sæt dig nu ind. — Hvad har De at spise, Alexander?

NYBERG

Hvad Grosseren ønsker —

ISAACSEN

Hvad vil Du ha', Filippa.

FILIPPA

Jeg vil ha' noget at lege med . . . . Har de kolde Rejer, Nyberg — iskolde

NYBERG

Haaber det, Frøken —

FILIPPA

Og Kaviar og Selleri . . . mange smaa Retter.

ISAACSEN

Alt muligt koldt Pilleri i en Fart og en Flaske.

NYBERG

skriver Bestillingen op

Moët?

ISAACSEN

Selvfølgelig.

TIENDE SCENE

BRYDE

Hovedet ud fra Kabinettet

Op—varter — mer Skum!

NYBERG

Straks, Hr. Kammerjunker. — Jørgensen, det her staar — giver ham Bestillingssedlen — og en Moët-Chandon til Grossereren — og en Mumm til Kammerjunkeren — Haster!

Jørgensen ud

ELLEVTE SCENE

FILIPPA

Det var jo ham fra i Formiddags — Husaren —

NYBERG

Ja, de er tre, der har husaret hele Aftenen.

ISAACSEN

Hvad har de spist.

NYBERG

Kun Østers . . . De har revet Skæget af syv Dusin.

ISAACSEN

At de gider.

NYBERG

Og nu begynder de paa Champagnen igen.

JØRGENSEN hastigt ind med Champagnen til Officererne og straks ud

FILIPPA

Ha — den bliver god.

NYBERG

Den bouteillerer sig. — Men kan De saa gætte, hvem der er inde peger paa B

FILIPPA

Bekendte?

NYBERG
nikker

Nære bekendte —

FILIPPA

Signe — nej da?

NYBERG

Jo. Deres Søster og hans Højhed.

FILIPPA

Hører du, Musvit. Signe er derinde med Hans Højhed.

ISAACSEN

Hvad har de spist?

NYBERG

Hans Højhed forlangte ganske det samme som Grossereren.

ISAACSEN

Forstaar sig.

FILIPPA

Det er rørende — Signe som ellers aldrig gaar ud. Er De ikke stolt, Nyberg?

NYBERG

Det skulde ogsaa gøre mig meget ondt, om der opstod Ubehageligheder for Deres Søster.

FILIPPA

Hvordan Ubehageligheder?

NYBERG

dæmpet

Jo ser De, det traf sig saa uheldigt, at Kammerherren, han løb paa Deres Søster før, da hun et Øjeblik var ude .... og nu vil han vide, hvem hun er med .... og han derinde .... fra i Formiddags ... han er ligesaa nysgerrig. Den gamle er jo snedig ... og den unge er vist ifærd med at blive tosset ..... og hvis nu Hans Højhed finder paa at ville hjem ... saa var det jo kedeligt ... især hvis der blev nogen Slags Optrin og Etatsraaden, i hvis Hus hun jo skal synge imorgen, kom til at være Vidne. Det kunde skade meget.

FILIPPA

Saa maa vi hjælpe hende, Nyberg.

NYBERG

Ja, det er det, jeg ogsaa spekulerer paa, Frøken.

FILIPPA

Hvad siger du, Musvit?

ISAACSEN

Jeg siger, jeg er sulten — faar vi snart den Mad?

Jørgensen kommer med Anretningen. Piccolo med Champagnen og Køler

NYBERG

Der er er den, Hr. Grosserer Det er godt, Jørgensen. **JØRGENSEN sætter Bakken og gaar med Piccolo** Sæt kun fra Dem. Jeg skal selv — **serverer og skænker i Glassene**

FILIPPA

Nu maa vi tænke —

ISAACSEN

Serviet om Halsen

Først spiser vi.

FILIPPA

Og saa handler vi. — Ikke sandt, Musvit, Du vil ogsaa hjælpe med.

ISAACSEN

Falder mig ikke ind. — Hvad angaar det mig.

FILIPPA

Min Søster —!

ISAACSEN

Bah — Ræk mig Smørret.

TOLVTE SCENE

KAMMERHERREN
slaar paa sin Kop

NYBERG
hen

Hr. Kammerherre!

KAMMERHERREN

Vi kan vel ryge her? rækker Cigaren frem

NYBERG

Bevares, Hr. Kammerherre, nu skal jeg bringe Lys tager Cigartænder eller Lys fra Bord II, bringer det Værs' artig, Hr. Kammerherre. —

KAMMERHERREN

Etatsraaden først.

ETATSRAADEN

Paa ingen Maade, Hr. Kammerherre

KAMMERHERREN

Jeg be'r . . .

ETATSRAADEN
tænder

Tak.

KAMMERHERREN
tænder

Den unge Dame derhenne med Grossereren — hun er jo Søster, ikke sandt, til den anden unge Dame derinde.

NYBERG
uforstaaende

Saa —

KAMMERHERREN

Vil De lade, som De ikke ved det. — De er jo Søstre?

NYBERG

Hr. Kammerherren maa undskylde — jeg tør ikke have nogen Mening om Gæsternes Familieforhold.

ETATSRAADEN
smiler

Ah — saaledes.

KAMMERHERREN

Jeg troede ikke, De var et Fæ, Nyberg.

TRETTENDE SCENE

BRYDE
ud af Kabinettet

Op — varter — Mer Skum!

NYBERG

Øjeblikkelig, Hr. Kammerjunker. — Var der mere, Kammerherren vilde befale?

KAMMERHERREN
afværgende

Det er godt.

NYBERG ud i Korridoren

BRYDE
ser Filippa — bukker

Har den Ære . . .

bukker

ISAACSEN
ser op, maaler ham, Bryde bukker igen

De ønsker —?

BRYDE
smiler

Fa'nen — slaar ud med Haanden — til Filippa Velbekomme!
ind

FJORTENDE SCENE

KAMMERHERREN
har kigget ud

Det var nok min ærede Hr. Nevø!

ETATSRAADEN

Ja, jeg syntes ogsaa.

KAMMERHERREN

Jeg tror, vi skal trække lidt for rejser sig det er bedst, vi trækker lidt for trækker Portieren sammen, saa der bliver en smal Aabning

FILIPPA

Naa, hvad skal vi saa finde paa, Musvit?

ISAACSEN

Efter dette her.

FILIPPA

Snak! Jeg skal ikke have mer — for at hjælpe Signe.

ISAACSEN

Find paa, hvad Du selv vil for mig.

FILIPPA

Du vil altsaa ikke være med?

ISAACSEN

Nej, har jeg sagt. Lad mig nu spise.

FILIPPA

Ikke arrig, lille Ven, naar du gnaver Ben .... det er farligt.

ISAACSEN

Maa jeg være fri .... din Søster, det ved Du, har altid været vigtig overfor mig. Du husker nok i Tivoli, da jeg vilde præsentere min Fætter Rafael fra Berlin for hende .... ham rynkede hun paa Næsen af og gjorde mig til Grin. Hun .... Rafael und Gebrüder fra Berlin — ha!

FILIPPA

Du vil altsaa hævne dig .... en lille Rache.

ISAACSEN

Nej, slet ikke Rache ..... lige for lige kun ..... Lad hende klare sig selv, naar hun er saa stor paa det.

FILIPPA

Ja, som Du vil. Jeg troede dog, naar jeg bad dig for min Families Skyld.

ISAACSEN

Din Familie, interesserer den sig overhovedet for mig? Skal jeg interessere mig for den? Din Moder,

ser hun ikke ogsaa ned paa mig? Jeg er ikke fint Bekendtskab nok.

FILIPPA

Min Familie interesserer sig vist ligesaa meget for dig, som din Familie for mig. Jeg er vist heller ikke fint Bekendtskab nok.

ISAACSEN

Den Slags Sammenligninger, min Pige, de passer ikke.

FILIPPA

Saa — hvorfor ikke . . . . . hver kan vel være god for sig.

ISAACSEN

For sig, ja, det holder jeg netop ogsaa paa.

FILIPPA

Tag dig nu lidt iagt. Jeg forstaar dig godt. Det er forresten storartet at høre dig tale saadan. Du som altid praler med at være liberal, radikal, næsten Socialist.

ISAACSEN

Du snakker, som du har Forstand til. Hvad angaar det maaske vores Forhold?

FILIPPA

Saa! Ikke! . . . . . Tror du maaske ikke, jeg læser, hvad der staar i Jeres Blade, hvad I altid præker op om den fri Kærlighed, som den modigste, den fornemste, mest ophøjede.

ISAACSEN
ler

Du er morsom, Filippa. Du er meget morsom. — Naa, lad nu det være godt rækker hende Champagneflasken Drik dig et Glas, mens jeg spiser færdig.

FILIPPA
tager Flasken

Vil Du saa være med til at hjælpe min Søster?

ISAACSEN
vrisser med Mad i Munden

Hold nu op!

FILIPPA
rejser sig

Jeg spør' —

ISAACSEN

Jeg spør': maa jeg spise min Mad i Fred?

FILIPPA

Nej tømmer hurtig Flasken ud over hans Tallerken, Dugen og alle Retterne Spis saa — slaar den sidste Skvæt paa ham der har Du Resten — sætter sig

ISAACSEN
op, rasende

Filippa! Det skal du . . . .

FILIPPA
rolig

Ingen Skandaler, min Ven, Du véd, det bliver værst for dig selv.

ISAACSEN
tørrer sig af

Kellner — Alexander!

NYBERG
fra Korridoren

Grossereren ønsker!

FILIPPA

Grossereren ønsker vist at betale.

ISAACSEN

Regningen!

NYBERG

Straks, Hm! skriver den ud ved Bord I. Stumt Spil mellem Filippa og Isaacsen. Han tørrer sig og truer. Hun smiler roligt og tager en Cigaret frem af sit Etui

FILIPPA

En Tændstik, Nyberg.

NYBERG

Værs'artig, Frøken rækker hende Ild Værs'artig, Hr. Grosserer giver ham Regningen

ISAACSEN
rækker ham nogle Sedler

Dér . . . mit Tøj!

FILIPPA

Den gik ud, Nyberg.

NYBERG

Undskyld, Frøken ny Tændstik

ISAACSEN
rasende

Mit Tøj, Alexander!

NYBERG

Øjeblikkelig, Hr. Grosserer **tager Tøjet fra Knagen i Kabinettet og hjælper ham paa. Filippa bliver roligt siddende, smilende og rygende**

ISAACSEN

Farvel!

NYBERG

Mange Tak, Hr. Grosserer.

ISAACSEN

standser

Det er sandt, hvormeget gav jeg Dem?

NYBERG

Tredve. — Det skal maaske ikke slaa til? **Filippa ler**

ISAACSEN

La' det! . . . Der er ingen, der giver de Drikkepenge som jeg, vel Alexander.

NYBERG

Der er heller ingen andre, der faar Lov til at kalde mig Alexander.

ISAACSEN

mod Filippa rasende

Farvel!

FILIPPA

rolig, kysser paa Fingeren

Adieu, mon plaisir!

ISAACSEN ud. FILIPPA brister i Latter

FEMTENDE SCENE

NYBERG

Var Grossereren vred.

FILIPPA
leende

Aa, jeg drillede ham . . . saa storartet . . . det var med Vilje, for at faa ham afvejen, — han vilde jo bare være til Ulejlighed. — Hvad nu, Nyberg?

NYBERG

Ja, Situationen er ganske uforandret stumt Spil med A B D

FILIPPA

Der skal nok komme Liv i dem . . . De har ikke været inde hos — peger mod B

NYBERG

Nej, der har ikke været ringet. Skal jeg melde Frøkenen?

FILIPPA

Nej, nej, jeg bliver foreløbig her. Men lad her blive gjort lidt i Stand. Bordet flyder af Champagne hun rejser sig, frem paa Scenen

NYBERG

Jo — hen til Bordet naada. — dæmpet Grossereren blev vel ikke vred for Alvor?

FILIPPA

Pyt! Det varer saamænd ikke Natten over.

Det ringer fra A

NYBERG

Nu blev der ringet — kalder ud i Korridoren Jørgensen.

JØRGENSEN ind

NYBERG

Vil De gøre i Stand der, og lægge ren Dug paa

mod Døren til A med et Blik til Filippa, som nikker forstaaende igen. Banker paa og gaar ind

FILIPPA

langsomt over Gulvet hen til Spejlet i højre Forgrund, tager en lille Pudderdaase op, pudrer sig og retter sin Frisure. KAMMERHERREN og ETATSRAADEN trækker hver sin Portiere til Side. Hun lader, som hun ikke ser dem

SEKSTENDE SCENE

KAMMERHERREN

Det er sgu hende.

ETATSRAADEN

Saa — Søsteren!

FILIPPA

hurtigt Blik paa dem, ser sig atter i Spejlet

NYBERG

ud fra A med Haanden for Munden, idet han passerer Filippa

Regningen!

FILIPPA

nikker besvarende, lader pludselig sin ene Ørenring falde, saa den triller hen mod Kabinet D

Aa Gud nej, hvor blev den dog af bøjer sig søger

KAMMERHERREN

op

Tabte Frøkenen noget?

FILIPPA

Ja, min ene Øreperle. Jeg kom til at rive den af.

ETATSRAADEN

op

Jeg hørte skam ogsaa noget falde.

FILIPPA

Bare jeg dog finder den Aa, jeg bliver ulykkelig.

KAMMERHERREN

ser mod Gulvet

Vær ganske rolig, Frøken, den findes saamænd nok.

ETATSRAADEN

ligeledes

Den maa maa jo være her.

KAMMERHERREN

Lagde De ikke Mærke til, hvor den trillede hen?

FILIPPA

Jo, jeg syntes hen imod Dem.

KAMMERHERREN

Herhen! tager Lyset Nu skal vi se! Se De ogsaa, Etatsraad.

FILIPPA

Aa nej, er det ikke bedre, jeg kalder paa Opvarteren.

KAMMERHERREN

Vist ej. Vi skal nok finde den. Hold De Lyset, Etatsraad, saa skal jeg giver Etatsraaden Lyset, og lægger sig paa Knæ

FILIPPA

Aa, det er en Skam.

KAMMERHERREN
kravler rundt

Vist ej! Lys mig, Etatsraad!

ETATSRAADEN

Der ligger den.

KAMMERHERREN

Hvor!

ETATSRAADEN

Dèr rækker Filippa Lyset, lægger sig ogsaa ned

KAMMERHERREN

Ja, nu har jeg den op, rækker den imod hende Værsgod, Frøken.

ETATSRAADEN
op, tager Lyset fra Filippa

Tillader De! sætter det paa Bordet

FILIPPA

Tusind Tak, det var en stor Skam strækker Haanden ud

KAMMERHERREN
holder Ringen i Vejret

Ingen Tak, Frøken, før De har faaet den. Hvad giver De til Belønning?

ETATSRAADEN

Ja, vi maa have Findeløn, det var mig, der fandt den.

KAMMERHERREN

Rigtig. Det var Etatsraaden, der fandt den, og mig, der tog den op. Hvad faar vi?

FILIPPA

Det véd jeg virkelig ikke, Hr. Kammerherre.

KAMMERHERREN

De kender mig?

FILIPPA

Hvem kender ikke Kammerherren.

KAMMERHERREN

Godt, saa forlanger vi selv. Jeg faar Lov til at sætte Ringen paa dens Plads og Etatsraaden bestiller en Flaske Champagne, som vi drikker i Deres Selskab.

ETATSRAADEN

Det gaar jeg ind paa.

FILIPPA

Det gaar jeg ogsaa ind paa.

KAMMERHERREN

Brillant! Tillader De! sætter Ørenringen i

FILIPPA

Av, av, Kammerherre.

ETATSRAADEN

Opvarter, en Pommery.

JØRGENSEN

der imidlertid har gjort i Stand i C

Straks, Hr. Etatsraad!

KAMMERHERREN

Værsgod at træde nærmere, Frøken. Det var et højst behageligt lille Ulykkestilfælde.

FILIPPA

sætter sig ind i Sofaen. KAMMERHERREN tager Plads paa en Stol ved hendes ene Side, Etatsraaden ved den anden

ETATSRAADEN

Skal vi saa ikke trække lidt for.

FILIPPA

Nej hvorfor, det behøves jo ikke. Jeg bliver her desuden kun et Øjeblik.

KAMMERHERREN

Til vi har tømt Flasken.

ETATSRAADEN

Der er Vinen.

JØRGENSEN

med Vinen og Glas paa Bakken

Tillader De skænker, byder rundt og gaar

ETATSRAADEN

tager sit Glas

Maa jeg saa ha'e den Ære. Deres Sundhed, Frøken — Hr. Kammerherre —

de drikker

KAMMERHERREN

Det havde De ligegodt ikke tænkt, Hr. Etatsraad, at vi skulde geraade i Dameselskab i Aften.

ETATSRAADEN

Man er jo aldrig sikker, naar man er sammen med Dem, Kammerherre.

KAMMERHERREN

Men De havde alligevel ikke for to Timer siden, . . . hvad tror De, vor velærværdige Præsident vilde sige? —

ETATSRAADEN

Tys!

FILIPPA

Hvor har de Herrer været henne, de snakker saa lumskt om det.

KAMMERHERREN

Vi har været til Møde.

FILIPPA

Generalforsamling?

KAMMERHERREN

Stor Generalforsamling. Skaal Frøken!

FILIPPA

Skaal! Jeg kan forresten ikke lide, De sidder og gør Nar af mig.

ETATSRAADEN

Gør Nar!

FILIPPA

Ja, De blinker hele Tiden til hinanden. Fortæl mig nu, hvad det er for et Møde, De har været til.

KAMMERHERREN
skænker i Glassene

Det var et Frelsermøde.

ETATSRAADEN
ryster paa Hovedet

Kammerherre!

FILIPPA

Nej, sig mig det nu ordentlig. Var det et Aktieselskab.

KAMMERHERREN

Ogsaa det.

FILIPPA

En Forening!

KAMMERHERREN

Truffet! Vi har holdt Møde i vor Forening. Forening til gensidig Understøttelse af den aandelige Nød.

ETATSRAADEN
leende

Kammerherre . . . ryster paa Hovedet

FILIPPA

Aa, saa ved jeg, hvad De har talt om. Det har været imod den moderne Literatur.

ETATSRAADEN

Hvor kunde De vide det.

FILIPPA

Det ved jeg da fra Aviserne, det er jo den, der er Skyld i alt.

KAMMERHERREN

Rigtig! Lad os endelig holde fast paa det. Skaal, Etatsraad.

ETATSRAADEN

De er uforbederlig, Kammerherre.

KAMMERHERREN

Jeg kan ikke gøre ved det. Jeg følger med min Stand og min Retning, jeg er for gammel til at bryde ud. Men engang imellem maa jeg ha' Luft, naar jeg skal blive ved at være Medlem af den aandelige Prostitution.

ETATSRAADEN

Kammerherre! Kammerherre!

FILIPPA

Jeg forstaar nok, De ikke mener, hvad De siger.

ETATSRAADEN

Nej, Frøken.

KAMMERHERREN

Jo, saa —

FILIPPA

Men jeg er slet ikke enig med Dem. Det er netop udmærket, som det er. Jo flere der præker og korser sig, jo morsommere er det for os andre — at svinge lidt med Bændlerne.

KAMMERHERREN

Hør! Vi maa ha'e en Flaske til *slaar paa Glasset* Opvarter!

SYTTENDE SCENE

BRYDE
fra A

KAMMERHERREN
Atter min ærede Hr. Nevø. Deres tilkommende Svigersøn, Hr. Etatsraad.

ETATSRAADEN
op
Men saa synes jeg dog .... vil trække for

FILIPPA
højt
Nej, hvorfor, det tillader jeg ikke.

KAMMERHERREN
Ikke nervøs, Etatsraad til Filippa Træk ham i Skøderne.

FILIPPA
Ikke nervøs, Etatsraad trækker ham ned paa Stolen, ler højt

BRYDE
nærmere
Nej, nu har jeg .... allerærbødigste Tjener.

KAMMERHERREN
Godaften, min Dreng.

ETATSRAADEN
God Aften.

FILIPPA
God Aften, Hr. Kammerjunker, vil De ikke hilse paa mig.

BRYDE

Jo, med Glæde, Frøken. Men jeg maa stejle af Forbavselse vender sig mod A Hastig Udrykning sætter Haanden for Munden og blæser et Signal

BERNSTORF og HOLMER ud fra A

ETATSRAADEN

op

Nej, nu trækker jeg sgu for.

FILIPPA

Snak, Hr. Etatsraad trækker ham ned ved Skøderne, som før

BRYDE

Brillant, Frøken!

ATTENDE SCENE

BERNSTORF og HOLMER

Hvad er der paa Færde?

BRYDE

Ja, kom og se de nærmer sig og bukker Hvad synes I? Der har vi tre dydige Ungersvende siddet og sludret om Hesteavl og Terraingallop og kedet os til Damernes Ærespris. Og imens har disse to ældre Steeplere: min parlementariske Onkel, Medlem af Overlordernes Hus og min — og hans Ven Etatsraaden, Frihavnens og Missionens Støtte, lige for Næsen af os stiftet det misundelsesværdigste Bekendtskab. — Skal vi finde os i det?

BERNSTORF

Nej selvfølgelig.

HOLMER

Vi gør Indhug.

FILIPPA

breder Armenene ud

Kom an!

NITTENDE SCENE

NYBERG

Undskyld, er her ikke blevet kaldt?

BRYDE

Jo — mer Skum.

KAMMERHERREN

Det vil sige her.

NYBERG

Vel! tager den tomme Flaske fra Bordet

BRYDE

Nej der drejer ham mod A

NYBERG

Øjeblikkelig ud

TYVENDE SCENE

BRYDE

Kære Onkel. Skummen drikkes hos os. Gør I Modstand? Es—kadron —

BERNSTORF

Attakér!

de gaar et Skridt frem i Linie

FILIPPA

Vi overgiver os vifter med Servietten

KAMMERHERREN

Vi overgiver os ligeledes, Etatsraaden vifter ogsaa

BRYDE

Paa Naade og Unaade!

FILIPPA

Paa Naade og Unaade.

BRYDE

byder Etatsraaden Armen

Hr. Etatsraad, De er min Fange.

BERNSTORF

Hr. Kammerherre byder denne Armen

HOLMER

Frøken! aabner Armene

FILIPPA

op paa Stolen, derfra over Bordet i hans Arm

Hopla.

alle mod A

ETATSRAADEN

Det vil jeg sige Dem, Kammerherre.

KAMMERHERREN

Rolig, Hr. Etatsraad, endnu har De jo hverken taget Skade paa Sjæl eller Legeme.

alle ind i A uden Filippa og Holmer

FILIPPA
standser
Undskyld, vil De ikke gaa i Forvejen, jeg kommer straks.

HOLMER
Frøken, kan jeg stole?

FILIPPA
Hr. Kammerjunker, De er saa venlig at gaa i Forvejen.

HOLMER
Som Frøkenen befaler efter de andre

ENOGTYVENDE SCENE

NYBERG
fra Korridoren, fulgt af Jørgensen med Flasker og Glas. JØRGENSEN ind i A

FILIPPA
Saa, Nyberg. Sig nu til Signe, at Banen er fri.

NYBERG
Storartet, Frøken! Jeg kunde heller ikke trække det længer ud med Regningen.

FILIPPA
Sørg bare for, de skynder sig.

NYBERG
Jeg gaar straks derind ind i B, Filippa mod A

TOOGTYVENDE SCENE

ISAACSEN
fra Korridoren

Filippa!

FILIPPA
vender sig

Nej, kommer Du igen?

ISAACSEN

Hvor skulde Du hen?

FILIPPA

Det ser Du jo.

ISAACSEN

Ind i det Kabinet?

FILIPPA

Ja — ind i det Kabinet.

ISAACSEN

For at være sammen med de Herrer?

FILIPPA

Nej — for at hjælpe min Søster.

ISAACSEN

Hun er jo der peger mod B

FILIPPA

Meget rigtigt. Og hun er i Færd med at gaa hjem. For at forhindre, at de Herrer kommer herud, før hun vel er borte, gaar jeg derind. Syv — elleve — atten — forstaar Du det for Katten.

ISAACSEN

Men jeg forbyder Dig at gaa derind.

FILIPPA

Kære Musvit, jeg troede, Du kom tilbage og var bleven fornuftig. Du maa vist helst spadsere en lille Tur igen. Du ved jo godt, du ikke kan forbyde mig noget som helst, mens jeg derimod nok kan forbyde dig et og andet.

ISAACSEN

Nej, jeg finder mig ikke længere i din Behandling. — Hvis Du gaar ind til de Herrer, er det forbi mellem os.

FILIPPA

Godt, saa lad det være forbi. Farvel mod A

ISAACSEN

mod Korridoren vender om

Filippa!

FILIPPA

Naa!

ISAACSEN

Er det sandt, det kun er for at hjælpe din Søster.

FILIPPA

Det har jeg jo sagt dig.

ISAACSEN

Ja, saa gaa derind da . . . men jeg venter paa dig.

FILIPPA

Hvorfor gør Du alle de Ophævelser. Sæt dig rolig hen, jeg kommer straks.

HOLMER

i Døren fra A

Frøken, De ventes!

FILIPPA

Her er jeg ind

TREOGTYVENDE SCENE

ISAACSEN tager Plade i C, tager Hatten af, tørrer Panden, trommer i Bordet. PICCOLO ind

ISAACSEN

Piccolo!

PICCOLO

Ærede Herre.

ISAACSEN

Bring mig »Klods-Hans«.

PICCOLO

Saa gerne ud

FIREOGTYVENDE SCENE

FRU OTTESEN fra Korridoren, NYBERG fra B

FRU OTTESEN

Aa, Hr. Nyberg. God Aften. Signe er vel her?

NYBERG

Bevares, Frue. Frøkenen er derinde.

FRU OTTESEN

Aa, Gudskelov. Jeg sad hjemme og blev pludselig saa urolig.

NYBERG

Saa —

FRU OTTESEN

Aa ja, det var Kortene. Der laa den ene Ulykke for Signe ved Siden af den anden. Der var en gammel Klørkonge til højre og et Par Knægte til venstre.

NYBERG

De var maaske ikke præsenterede.

FRU OTTESEN

De skulde ikke gøre Nar af mig, Nyberg, naar man først er bleven nervøs græder

NYBERG

Om Forladelse, Frue, det var ikke min Mening... nu skal jeg melde . . . nej, der er Frøkenen selv.
træder tilbage

FEMOGTYVENDE SCENE

SIGNE
ud

Er det virkelig dig, lille Mo'er, jeg syntes, jeg skulde kende din Stemme.

FRU OTTESEN

Min egen, søde Unge! Du maa ikke være vred over, jeg løb herhen, jeg var bleven saa bange for dig.

SIGNE

Aa Herre Gud da, lille Mo'er, det havde Du saamænd ingen Grund til de kysses

FILIPPA
fra A, siger ind i Kabinettet

Kommer straks igen mod Fru Ottesen og Signe Nej, lille Fru Emilie Ottesen — —

FRU OTTESEN

Du ogsaa her, Flip?

FILIPPA

Var det ikke det, jeg sagde, jeg hørte din moderlige Røst kysser hende

FRU OTTESEN
med en i hver Arm

Aa, saa har jeg Jer da begge to, I velsignede Børn, og ser Jer vel i Behold.

FILIPPA

Ja naturlig.

SIGNE

Mo'er har været ængstelig.

FRU OTTESEN

Jeg saa saadan noget fælt i Kortene.

FILIPPA

Var der Bussemænd i Kortene? Men alvorlig talt, Signe, nu synes jeg, Du skulde komme af Sted.

SIGNE

Jo — men . . . .

FILIPPA

Hvad?

SIGNE

Han har tændt en ny af de lange Cigarer. Nu rører han sig igen ikke den første halve Time.

FILIPPA

Saa maa Du virkelig lade ham sidde med sin Pind og gaa hjem med Mo'er.

FRU OTTESEN

Hvad er det, I taler om?

FILIPPA

Ja, nu skal Du høre, Mo'er hvisker hende i Øret og peger mod A

FRU OTTESEN

Næh!

SIGNE

Ja — og . . . . hvisker hende i det andet Øre, peger mod B

FRU OTTESEN

Jah!

FILIPPA

Og derfor siger jeg, skal Signe nu følges hjem med Dig, mens Legen er god.

SIGNE

Ja, det vil jeg ogsaa, og det skal være sidste Gang, jeg kommer paa den Slags Steder.

FILIPPA

Bed saa Nyberg gaa ind og hente dit Tøj.

SIGNE

Det hænger nede i Garderoben.

FILIPPA

Saa meget desto bedre. Den nødvendige Forklaring derinde *pcger mod B* skal jeg nok besørge. Farvel da.

FRU OTTESEN

Bliver Du?

FILIPPA

Ja, lille Mama. Jeg bliver og dækker Tilbagetoget. Og dit Hjertebarn faar Du med under dine Vinger. Mig gaar der ingen Splinter af. Jeg har desuden — pst Musvit!

ISAACSEN

ser op fra Bladet

Ja.

FILIPPA

Nik pænt Godnat til mine Nærmeste.

ISAACSEN

God Nat, mine Damer.

FRU OTTESTN og SIGNE hilser

FILIPPA

Og saa paa Porten med Jer *kysser dem, skyder dem afsted*

SIGNE

vender sig i Udgangen

Godnat, Nyberg.

FRU OTTESEN

vender sig og nikker

Godnat!

NYBERG

Godnat, Godnat, Frøken!

SIGNE

koket

Følger De os ikke ned de gaar

NYBERG

Med Jubel, Frøken efter dem

SEKSOGTYVENDE SCENE

ISAACSEN

op

Har Du nu hjulpet din Søster, saa kan vi vel også gaa.

FILIPPA

Nej, stop, Musvit! Sæt Dig rolig igen. Jeg har meget mere at gøre. Se først skal jeg nu lidt derind peger mod B

ISAACSEN

Og saa?

FILIPPA

Saa skal jeg maaske igen lidt derind peger mod A

ISAACSEN

Og saa?

FILIPPA

Saa synes jeg, vi allesammen skal her ind. Du med, Musvit.

ISAACSEN

Jeg spørger blot: er det stadigvæk for at hjælpe din Søster?

FILIPPA

Nej, min Perleskade. Nu vil jeg holde Fest for egen Regning ind i B

SYVOGTYVENDe SCENE

BRYDE

fra A, ser sig om

Nej .... Fa'nen, hvor er Damen? ser Isaacsen Undskyld, højstærede, De skulde vel ikke vide, hvor Damen ....

ISAACSEN

Hvadbehager?

BRYDE

Aa, De hørte det ikke. Tillad mig at spørge, om De havde set Damen. De kender jo Damen.

ISAACSEN

Jeg forstaar ikke, hvad De mener, De kan jo henvende Dem til Kellneren.

BRYDE

Maa jeg takke . . . vidunderlig Idé. Har den Ære, mit Navn er Kammerjunker Bryde.

ISAACSEN

op

Og mit Navn er Grosserer Isaacsen.

BRYDE

Kunde tænke mig noget i den Retning. — Næh, sæt Dem endelig ned, lad Dem endelig ikke forstyrre. Saa sætter jeg mig ogsaa ned. — tager Plads — Tør jeg have den Fornøjelse, vil De drikke et Bæger Skum.

ISAACSEN

Nej Tak.

BRYDE

Aa, sæt Dem nu ned, Mand. Jeg beder Dem, sæt Dem ned trykker ham ned paa Plads Enfin, vi er jo Gentlemen ... tilsyneladende .... og der er en Dame med i Spillet ... saa synes jeg, der er al Anledning —

Jørgensen ind

OTTEOGTYVENDE SCENE

BERNSTORF

lige efter Holmer

Hvad er der nu, Bryde?

HOLMER

Hvad laver du, Kammerat?

BRYDE

Hvad vil I, — jeg taler med den Herre.

BERNSTORF og HOLMER

nærmere

Snak, kom nu med ind de bukker let for Isaacsen

BRYDE

Maa jeg præsentere ... Kammerjunker Bernstorf, Kammerjunker Holmer .... Grosserer Israelsen.

ISAACSEN

Isaacsen.

Hilsen

BRYDE

Vi skal ha'e en Flaske Skum.

KAMMERHERREN

med Etatsraaden

Forsvinder I allesammen ....

BRYDE

Ah ... maa jeg endvidere præsentere: Min Onkel, Kammerherre Bryde .... min — Etatsraad Mønter .... Grosserer Israelsen.

ISAACSEN

Undskyld. — Isaacsen.

BRYDE

Ingen Forseelse .... Mine Herrer .... den Herre .... vi venter allesammen paa Damen ... jeg foreslaar ....

KAMMERHERREN

Men hvor er da Damen?

FILIPPA

er under de sidste Repliker traadt ind fra B med Hans Højhed ved Haanden. Han har en lang Cigar med Mavebælte — hurtigt

Her er Damen!

ALLE

Bravo! klapper i Hænderne

FILIPPA

Maa saa jeg præsentere!

DE ANDRE
i Munden paa hverandre

Behøves ikke ..... God Aften, Deres Højhed ... God Aften, Deres Højhed — de omringer ham

BRYDE

Opvarter — Skum!

FILIPPA

Og saa flytter vi Bordene sammen og drikker det sidste Glas her.

BERNSTORF

Bordene sammen!
han og HOLMER tager Bordet fra Kabinet D, BRYDE og ISAACSEN det fra Kabinet C og flytter dem sammen midt paa Gulvet. Stole sættes til

FILIPPA

Paa Plads!
byder Kammerherren og Etatsraaden Armen, sætter sig midt for med Kammerherren paa højre Side. — Etatsraaden paa venstre. Nyberg og Jørgensen ind med Champagnen opskænket, byder Glassene rundt

BRYDE

En Skaal for Damen —

ETATSRAADEN

For Kvinden.

BENRNSTORF

Som forener os —

HANS HØJHED

Alle Nationer.

KAMMERHERREN

Og alle Religioner. —

HOLMER

Hun leve.

FILIPPA
op

Nej stop, maa jeg være fri for Kvinden . . . det er slet ikke min Skyld . . .

STEMMER

Hvis da?

FILIPPA

Svar, Hr. Kammerherre, De ved det? Hvad er det, som har Skylden . . . hvad er Skyld i alt? . . .

KAMMERHERREN
ler

Den moderne Literatur.

FILIPPA

Rigtig, den moderne Literatur . . . Et Glas og et Hurra for den moderne Literatur. Højhed, Kammerherre, Etatsraad, Junkere, Musvit . . . . alle sammen. Længe leve den moderne Literatur!

NYBERG

Naada, sikken en Kop The jeg skal skænke dem i Morgen.

Tæppet falder

TREDIE AKT

Hos Etatsraad Mønter. Stor elegant Salon, i venstre Baggrundshjørne Portiere-Fløjdøre aabne til en tilstødende Salon. I Baggrunden mod højre Udgang til Entréen, som naar Døren aabnes, ses rummelig og stærkt oplyst. I højre Forgrund stort Flygel, ved Siden af Flygelet (højre Mellemgrund) en Talepult. Paa venstre Sidevæg dekorativ Kamin med Lænestol foran. Paa højre Sidevæg Vinduer dækket af svære Gardiner, enkelte større Malerier af landskabelig eller historisk Karakter. Dæmpede Farvetoner. Ingen Møbler fremme paa Gulvet. I Baggrunden en dobbelt Række Lænestole. Dagslys ved Aftenens Begyndelse

FØRSTE SCENE

ETATSRAADINDEN

mørk Silkekjole, Kniplingshaarpynt; staar midt i Salonen og sprøjter med en stor Rafraichisseur. ETATSRAADEN (Diplomatfrakke, mørkegraa Benklæder) kommer ud fra sit Værelse

ETATSRAADEN

smiler mat

Naa, her har Du mig.

ETATSRAADINDEN

sætter Flakonen paa Flygelet og gaar ham livligt imøde

Er Du nu bedre, min Ven?

ETATSRAADEN

Jo Tak, nu er jeg temmelig kvik.

ETATSRAADINDEN

Det var godt **de omfavner og kysser hinanden** Hjalp Antifebrinen?

ETATSRAADEN

Det hjalp altsammen. Først Badet, saa Antifibrinen og saa den lille Lur.

ETATSRAADINDEN

Slemme Mand . . . komme saa sent hjem og gøre sin Hustru saa forskrækket. Jeg skal ordentlig skænde paa Kammerherren.

ETATSRAADEN

Nej, det maa Du ikke, Thea, det var ligesaa meget min Skyld.

ETATSRAADINDEN

Men hvor kunde det ogsaa falde Jer ind at sætte Jer til at arbejde saa sent. Du som altid plejer at ligge i din Seng Kl. halvtolv.

ETATSRAADEN

sætter sig ved Kaminen. Etatsraadinden bag hans Stol

Aa, det kom sig ganske naturligt. Efter Mødet gik vi hen paa en Restauration og spiste til Aften — et Par Stykker Smørrebrød og en Kop The. Og da vi fulgtes derfra, spurgte Kammerherren, om jeg var oplagt til at bestille noget. Det er jeg for saa vidt altid, Hrr. Kammerherre, svarede jeg. Saa foreslog han at gaa hjem til ham og ryge en Cigar, og med det samme revidere Foreningens Regnskab. Vi er jo Revisorer, og han havde netop faaet alle Papirerne tilsendt. Naa, jeg havde ganske vist mest Lyst til at komme hjem til dig, som jeg vidste laa og ventede mig. Men jeg syntes, det var min Pligt — — —

ETATSRAADINDEN

Ja, jeg ved jo, hvor pligtopfyldende Du er, kære Adolf.

ETATSRAADEN

Ja, saa trak det naturligvis længere ud, end vi havde tænkt. Der var et Par temmelig indviklede Punkter.

ETATSRAADINDEN

Som Du naturligvis maatte klare.

ETATSRAADEN

Naa, Kammerherren er Skam rigtig flink selv. Vi arbejder fortræffelig sammen. Det vilde heller ikke have generet mig at være saa længe oppe, hvis jeg ikke havde begaaet den Uforsigtighed at ryge to af Kammerherrens Cigarer, de var mig for stærke. Jeg mærkede det egentlig først, da jeg laa i min Seng, den drejede fuldstændig rundt med mig. Jeg tror ligefrem, jeg har haft et Anfald af Nikotinforgiftning, ellers kan jeg ikke forklare mig den voldsomme Opkastning.

ETATSRAADINDEN

Ja, din Stakkel, jeg blev saa bange, Du maa endelig love mig for Fremtiden . . .

ETATSRAADEN

Jeg har allerede lovet mig selv, Thea, for Fremtiden aldrig at ryge andre end mine egne Cigarer.

ETATSRAADINDEN

Og nu er Du helt vel, ikke sandt?

ETATSRAADEN
tager sig let til Hovedet

Aa jo.

ETATSRAADINDEN

Skal jeg bade din Pande med lidt Eau du Cologne?

ETATSRAADEN

Nej Tak. Men hvis Du .... op Jeg har en Smule Afsmag. Gør mig den Tjeneste at se paa min Tunge rækker den ud

ETATSRAADINDEN
lægger Hænderne paa hans Skuldre

Drej Dig lidt ser nøje paa den Den er virkelig meget ordenlig.

ETATSRAADEN

Det var dejligt.

ETATSRAADINDEN

Ja Gudskelov de kysses igen

ETATSRAADEN

Du kan tro, jeg skønner paa, hvor kærlig og omhyggelig Du er imod mig de tager begge Plads

ETATSRAADINDEN

Hør, sig mig, Adolf, talte Du og Kammerherren slet ikke om andet end Forretninger.

ETATSRAADEN

Jo, hvad mener Du?

ETATSRAADINDEN

Jeg mener, talte I ikke om Bera og Kammerjunkeren?

Etatsraaden

Jo, det gjorde vi rigtignok.

Etatsraadinden

Naa —

Etatsraaden

Ja. Sagen er jo for saa vidt i Orden, som alle Parter vistnok ere enige. Der mangler kun, at de Unge faar udtalt sig for hinanden.

Etatsraadinden

Men det tilkommer da virkelig Kammerjunkeren. Nu har der været talt om det i vor Kres hele Vinteren, og han er sandelig paa enhver Maade bleven opmuntret. Alle venter den Forlovelse, inden Sæsonen slutter. Jeg synes ikke, det er rigtigt hensynsfuldt, at han bliver ved at trække det ud.

Etatsraaden

Nej, det sagde jeg netop til Kammerherren, og han lovede at faa ham med herhen til Mødet i Dag.

Etatsraadinden

Det er storartet. Saa beholder vi dem begge til Middag — og saa skal den Sag ogsaa gaa i Orden.

Etatsraaden

Du har vel talt med Bera?

Etatsraadinden

Vi talte sammen iaftes, da vi var alene.

ETATSRAADEN

Elsker hun ham?

ETATSRAADINDEN

Kære Adolf, at Du kan spørge saa naivt. Det maa være, fordi Du ikke er rigtig rask.

ETATSRAADEN

Du har Ret. Jeg er virkelig lidt mat.

ETATSRAADINDEN

Elskede vi to hinanden?

ETATSRAADEN

Nej, Du har fuldkommen Ret.

ETATSRAADINDEN

Er vi ikke bleven lykkelige og agtede — maaske netop derfor. Vort Forhold kan ingen staa op og angribe. Vi kan med Ydmyghed kalde os et Eksempel for andre. Og ere vi ikke Aar for Aar kommet hinanden nærmere i voksende Tillid, i Glæde over vort fælles Velfærd i den Tro, vi begge støtter os til.

ETATSRAADEN

Ja, Du har i Sandhed været en ophøjet Mage, Dorothea.

ETATSRAADINDEN

Og Du har været mig en værdig Ægtefælle, Adolf. Vi har Ret til at være stolte af hinanden. Og Du kan stole paa, at i dette Hjem, hvor Bera er vokset op med os to for Øje, har hun lært selv at forstaa, hvorpaa et sandt Ægteskab bygges.

ETATSRAADEN

Ja, Du har saa ganske Ret kysser hendes Haand

ETATSRAADINDEN

Der kommer vor Datter.

ANDEN SCENE

BERA

fra Salonen bag ud. Grim, temmelig svær, dog ikke Karrikatur, meget elegant klædt, dyb Stemme

God Dag, Papa, hvordan har Du det kysser ham

ETATSRAADEN

Jo Tak, min Pige, nu er jeg omtrent restitueret.

BERA

kysser Moderen

Du ser saa højtidelig ud, Mama. Taler I om noget alvorligt?

ETATSRAADINDEN

Vi har talt om dig, Bera.

BERA

I er da ikke bekymrede for mig?

ETATSRAADINDEN

Tværtimod, mit Barn. Din Fader og jeg har netop udtalt vor fulde Tryghed for din Fremtid .... saavidt da Menneskeøjne kunne se.

BERA

Det kan I ogsaa rolig. Jeg er solid nok.

Etatsraaden

Du er i hvert Fald ikke af dem, man let løber med.

Etatsraadinden

Adolf, Du spøger lidt underligt, synes jeg. Du har vist i det hele ikke haft godt af at være ude i Gaar.

Bera

Jeg troede, Selskabet var begyndt at komme.

Etatsraadinden

Klokken er ikke saa mange endnu. Jeg forstaar forresten ikke, hvor Lampe bliver af.

Etatsraaden

ser paa Uhret

Den er straks tre Kvarter. Saa kan vi vente Kammerherren, han lovede at være her lidt før Tiden.

Etatsraadinden

Bera, Kammerjunkeren kommer her ogsaa sammen med sin Onkel.

Bera

Det glæder mig, jeg skal tage venligt imod dem.

Etatsraadinden

De bliver her saa og spiser *en familie* . . . . . Din Fader og jeg . . . .

Bera

Ja, jeg forstaar godt, Mama. Og jeg er selv paa det rene. Jeg venter kun paa et Ord, det véd han.

ETATSRAADEN

Det kommer nok i Dag, her maa jo sagtens blive Lejlighed.

BERA

Men kommer det ikke, saa véd jeg ogsaa, at det er sidste Gang, han ses her i Huset. Og saa rejser jeg i næste Uge til Paris og bliver dér, til vi skal paa Landet.

ETATSRAADEN

Resolut Pigebarn! Det kan jeg lide.

BERA

Gaa her som Sæson-Enke, nej Tak. Saa hellere se sig om efter en anden.

ETATSRAADINDEN

Ja, lad os nu alligevel haabe, at dette maa føje sig efter vore fælles Ønsker. Den unge Mand kan da heller ikke være blind for det Tilbud, der gøres ham. Han har jo ingen Verdens Ting.

BERA

Jeg tager gerne Axel Bryde. Han er køn og elegant, og elskværdig, naar han vil . . . og i en Stilling, saa han kan føre mig frem.

ETATSRAADEN

Det er kedeligt, han ikke er rigtig Adel.

ETATSRAADINDEN

Han staar ved Hoftropperne, det er lige saa godt.

BERA

Det synes jeg ogsaa. Jeg kunde sagtens blive Baronesse eller Grevinde, hvis jeg vilde tage en Svensker. Men jeg vil bo i København, og desuden Svenskere, de kan saa tidt være bundløse. Bryde kender vi nu, han behager mig, og ham har vi Raad til.

ETATSRAADEN
nikker

Rigtigt, min Pige.

ETATSRAADINDEN

Og saa er han et troende Menneske.

BERA
til Etatsraaden

Det er sandt, Du maa sige mig bestemt, hvor meget Du vil give os at leve af. Det maa jeg kunne svare ham paa, naar han frier.

ETATSRAADEN

Jeg har tænkt mig titusind, foruden hvad der kan falde af i Presenter og ved Extra-Lejligheder.

ETATSRAADINDEN

I kommer her naturligvis meget ofte og spiser.

BERA

Titusind er for lidt. Vi maa mindst have femtentusind at begynde med.

ETATSRAADEN

To ene Mennesker. Han har da ogsaa sin Gage.

BERA

Ja, til Cigarer. Under femtentusind kan vi ikke holde Hest og Vogn og Kusk, jeg kører ikke med Oppasser.

ETATSRAADINDEN

Jeg havde rigtignok tænkt, I kunde benytte vores Landauer. Vi kører jo saa lidt.

BERA

Nej Tak. Familie for sig og Køretøj for sig. Jeg vil have mit eget.

ETATSRAADEN

Jeg synes virkelig titusind .... Véd Du, hvad din Moder og jeg ....

BERA

Det er mig, der skal giftes, Papa. Vil Du give os femten ....

ETATSRAADINDEN

Kan vi ikke sige tolv ....

BERA

Nej, femten og ikke en Øre mindre.

ETATSRAADEN

Nej, jeg gaar ikke højere end tolv, som din Moder siger.

det ringer

ETATSRAADINDEN

Gud, der er de vist.

BERA

Ja ja, saa .... mod Udgangen

ETATSRAADINDEN

Giv dem dog de femten, Adolf. Nu kom Kammerherren.

BERA

Siger vi saa femten, Papa?

ETATSRAADEN

op

I Herrens Navn, naar I begge to presser mig.

BERA

Tak!

TREDIE SCENE

TJENEREN

i Livré

Hr. Kammerherre Bryde .... Hr. Kammerjunker Bryde.

KAMMERHERREN og KAMMERJUNKEREN ind. Almindelig Hilsen: Kære Kammerherre — Naadige Frue — Frøken — o. s. v. — KAMMERJUNKEREN og BERA konverserer i Baggrunden

KAMMERHERREN

Jeg haaber, vi er nogenlunde præcise.

ETATSRAADINDEN

De er de første.

KAMMERHERREN

Ja ... Klokken er jo ... Tak for igaar, Etatsraad.

ETATSRAADEN

Jeg be'r ... det er vist mig, der skal takke —

ETATSRAADINDEN

Ja, Kammerherre . . . jeg burde bestemt skænde.

KAMMERHERREN

Vi arbejdede i Vingaarden, naadige Frue kysser hendes Haand Faar vi saa i Dag den interessante Nydelse . . . den lille Sangerske?

ETATSRAADINDEN

Jeg haaber det —

ETATSRAADEN

Er det ikke afgjort?

ETATSRAADINDEN

Jo — hun har modtaget vor Opfordring, men før Lampe kommer, kan jeg jo ikke vide, om hun mulig havde faaet Forhindring —

KAMMERHERREN

Saa — Lampe er altsaa hendes Impressario.

ETATSRAADEN

Nu ikke for letsindig, Kammerherre, saa gør De min Kone urolig —

KAMMERHERREN

Er Fruen ængstelig for sin Prèmiére?

ETATSRAADINDEN

Maaske er jeg lidt nervøs . . . . det er jo et Slags Experiment. Og naar jeg har lagt Navn og Hus til, er det kun under den bestemte Forudsætning, at ved-

kommende i hvert Fald maa kunne kaldes en respektabel Person .... Det har De jo ogsaa selv bekræftet, Kammerherre.

KAMMERHERREN

Bevares — det mener jeg ogsaa ... efter Omstændighederne.

ETATSRAADEN

Naturligvis, man kan jo ikke alle —

ETATSRAADINDEN

Det behøver Du ikke at sige mig, Adolf .... Jeg forlanger ikke, at en ... en ung Kvinde af hendes ...

KAMMERHERREN

Af Folket —

ETATSRAADINDEN

Netop ... at hun i ... i den Henseende skal være fuldt ud som vi andre ... saa borneret er jeg heller ikke.

ETATSRAADEN

Ja, ja ... saa behøver vi jo heller ikke at fordybe os.

KAMMERHERREN

Nej.

ETATSRAADINDEN

Og en Ting vil jeg altid kunne forsvare mig med ... selve det Formaal, som har bestemt os til at lade hende komme. Naar det er vor Forenings Maal og Stræben at højne og løfte Aanden i de lavere Lag, er det ogsaa vor Pligt at opmuntre de Bestræbelser, der nedefra kommer os imøde.

ETATSRAADEN

Selvfølgelig.

KAMMERHERREN

Talt som en ægte Dannekvinde.

FJERDE SCENE

TJENEREN
melder

Hr. Kandidat Lampe.

LAMPE ind

ETATSRAADINDEN

Naa endelig... God Dag, kære Lampe ... jeg har rigtignok ventet.

LAMPE
affaireret

Etatsraadinden maa undskylde hilser rundt

ETATSRAADINDEN

De bringer vel ikke Afbud?

LAMPE

Nej tværtimod. Jeg har netop ladet forhøre. — Hun kommer.

ETATSRAADINDEN

Gudskelov .... saa vil jeg straks lade Hansen spænde for. — Og Dem, Lampe, maa jeg tale med om Arrangementet.... Vi kan gaa ind til mig.... Bera, vil Du følge med... Herrerne undskylder.

KAMMERHERREN

Bevares —

KAMMERJUNKEREN
bukker

ETATSRAADINDEN, BERA og LAMPE ind i næste Salon

FEMTE SCENE

ETATSRAADEN, KAMMERHERREN, BRYDE nærmer sig hinanden, smiler

KAMMERHERREN
dunker Etatsraaden paa Maven

Naa, Etatsraad —

ETATSRAADEN

Uhu — huh —

KAMMERHERREN
til Bryde

Og De, Kammerjunker.

BRYDE

Brrr!

KAMMERHERREN

Svæklinge! ... Jeg er frisk som en Fisk ... sulten som en Hund ... tørstig som en Urtepotte.

ETATSRAADEN

Ja, De er uforlignelig, Kammerherre.

BRYDE

Fa'nen.

KAMMERHERREN

Min Dag kender aldrig, hvad Natten synded.

ETATSRAADEN

Schwam dr' über. — Jeg skulde bede Dem fra min

Kone, om De vilde tage til Takke her i Dag efter Mødet... ganske *en famille* i al Tarvelighed...men jeg kan love dem en Rhinskvin....

KAMMERHERREN

Som skal forjage de sidste Skygger af vore Mørkets Gerninger. Tak, kære Etatsraad. Med Fornøjelse.

ETATSRAADEN

Og Kammerjunkeren?

BRYDE

Mange Tak....Ære —

Telefonringen fra venstre.

ETATSRAADEN

Telefonen..... det er fra mit Kontor. De Herrer tager mig ikke ilde —

KAMMERHERREN

Jeg be'er —

ETATSRAADEN

Kun et Minut — — tag dog Plads, Kammerherre.

ud til venstre

SJETTE SCENE

KAMMERHERREN

tager Plads

Sæt Dig ned ... Bryde tager Plads Du underholdt Dig med Frøken Bera.

BRYDE

Tja.

KAMMERHERREN

Naa —

BRYDE

Fa'nen —

KAMMERHERREN

Jeg synes, Du lige saa godt kan springe i'et, som krybe i'et . . . Det maa ske i Dag. Du maa jo kunne mærke, Familien venter det.

BRYDE

gaber

Jo, det har jeg længe mærket.

KAMMERHERREN

Det kan ikke nytte, Du sidder og er sløv.

BRYDE

Jeg skal nok stramme mig op.

KAMMERHERREN

Jeg kan ikke begribe, hvad Du betænker Dig paa.

BRYDE

Naa — det vilde Du vist ogsaa i mit Sted.

KAMMERHERREN

Bah. Jeg er ikke i dit Sted . . . . Det er Dig, der skal se at komme i mit. Jeg har været gift . . . . aftjent min ægteskabelige Værnepligt . . . hvordan tror Du ellers, jeg havde siddet i det. Det er skam det, der har baaret mig ind, saa jeg nu nyder en glad Alderdom.

BRYDE

Ja, Du kan sagtens . . . Du har reddet dit Indskud.

KAMMERHERREN

Man maa rette sig efter Samfundsordenen. Fattige Kammerjunkere maa gifte sig med rige Piger . . . . . Saadan var det altid Sæd i gamle Danmark.

BRYDE

op

Javel . . . bare jeg ikke var saa forbandet uoplagt. Jeg kan knap se ud af Øjnene.

KAMMERHERREN

op

Saa meget desto bedre. Nu gaar jeg ind og ryger en Cigaret hos Etatsraaden. Jeg vædder, inden ti Minutter kommer hun. Gør saa Pinen kort. Og én Ting ved Du, min Dreng . . . Mig kan Du ikke vente noget efter . . . Den Dag jeg dør, gaar alt tilbage til min salig Kone, født Frederiksens, Familie ud til venstre

BRYDE

Brrr . . . bare jeg havde en Kognak hen ved Spejlet, stryger Knebelsbarten, retter sig op Brrr! Stropper i Buxerne.

SYVENDE SCENE

BERA

fra Salonen

Naa . . . er De her alene.

BRYDE

Ja . . . jeg . . . æh.

BERA

Hvor er Kammerherren og Papa?

BRYDE

De . . . de reviderer . . . telefonerer . . . mener jeg . . . derinde.

BERA
søgende

Jeg skulde finde en Liste.

BRYDE

Leder Frøkenen efter noget?

BERA

Ja . . . en Liste . . . Mama sagde, hun havde glemt den herinde.

BRYDE

Tillader . . . maa jeg . . . assistere.

BERA

Tak . . . den skulde ligge paa Flygelet. — Her er den ikke.

BRYDE

Nej . . . den er der ikke.

BERA
højt

Mama . . . Listen er her ikke.

OTTENDE SCENE

ETATSRAADINDEN
frem i Mellemdøren

Ja, mit Barn.

BERA

Listen er her ikke. Kammerjunkeren er her alene. Kammerherren og Papa telefonerer.

ETATSRAADINDEN

Ja, ja, min Skat, saa bliv Du og underhold Kammerjunkeren.

nikker og smiler og trækker sig tilbage

NIENDE SCENE

KAMMERHERREN
i Døren tilvenstre

Aa, Axel —

BRYDE

Onkel!

KAMMERHERREN

Ah — Du underholder Frøkenen .... nej, saa vil jeg ikke ... det var ikke noget ... bliv Du bare.

tilbage

TIENDE SCENE

BRYDE

Ja, nu er vi i Fælden, Frøken.

BERA

Hvad mener De?

BRYDE

Mener ..... ikke Spor ..... det slap mig ud af Munden — brrrr! tørrer Panden med sit Lommetørklæde

BERA

Hvorfor pruster De . . . er De ikke vel?

BRYDE

Jo . . . . nej . . . det vil sige — hen over Gulvet

BERA

Jeg forstaar Dem ikke.

BRYDE

omkring, tager sig sammen

Frøken Mønter!

BERA

Hr. Kammerjunker!

BRYDE

Har den Ære . . . herved . . . at anholde om Deres Haand tørrer Panden — lille Pavse

BERA

Behag at tage Plads, Hr. Kammerjunker anviser ham en Stol ved Flygelet, sætter sig selv Deres Erklæring kommer mig jo ikke helt overraskende . . . .

BRYDE

Jeg — jeg haaber . . . . De længe . . . .

BERA

Den Modtagelse, De har fundet i mit Hjem, og min egen Holdning overfor Deres . . . Opmærksomheder . . . . har sikkert ogsaa ladet Dem føle . . . .

BRYDE

Bevares —

BERA

At der ikke .... at mit Svar .... ikke vilde blive Dem ugunstigt.

BRYDE

Ærbødigst .... hjærteligst, forbunden, Frøken.

BERA

Før jeg tilsiger Dem mit Ja, er der ... dog et Par Spørgsmaal .... vi kan jo tale ganske aabent .....

BRYDE

Til Tjeneste, Frøken.

BERA

Jeg er jo ikke noget Barn.

BRYDE

Nej — det vil sige ....

BERA

Jeg er seks og tyve — og De ...

BRYDE

Heller ikke mer .... haha — lige Børn —

BERA

Jeg er heller ikke, hvad man kalder smuk.

BRYDE

Aa—h—

BERA

De behøver ikke at være galant. Jeg véd godt, hvordan jeg ser ud ..... som unge københavnske Piger af min Stand er flest.

BRYDE

Naa—h.

BERA

De behøver heller ikke at være det modsatte. Jeg er endnu mindre naiv —

BRYDE

Gudbevares.

BERA

Skal vi saa ikke tale alvorligt?

BRYDE

Jo — —

BERA

Naar jeg efter moden Overvejelse vælger Dem til min Mand, er det for det første under den Forudsætning, at De i vort fremtidige Forhold altid vil vise Dem som det, jeg tror De er . . . . . en fuldendt Kavaler.

BRYDE

Frøken . . . . jeg haaber . . . . . som Officer ved det Regiment, jeg har den Ære . . . .

BERA

Jeg tvivler ikke . . . . Deres Ord er mig nok . . . . Hvad dernæst den materielle Side af vor Forbindelse angaar, vil De naturligvis nærmest komme til at tale med Papa derom. Jeg beder Dem paa Forhaand kun om ét . . . at være fuldt ud oprigtig med Hensyn til Deres private Situation.

BRYDE

Det skal ikke mangle, Frøken.

BERA

Det er jo altid saa kedeligt, naar der bagefter . . .

BRYDE

Jeg lover Dem — jeg skal — overfor Etatsraaden —

BERA

Godt. Jeg har selv af Papa betinget mig, at vi foreløbig faar femtentusind om Aaret . . . Mener De, det vil være tilstrækkeligt?

BRYDE

Tør jeg spørge . . . foruden Udstyr.

BERA

Naturligvis — Udstyr og femtentusind aarligt Tilskud.

BRYDE

Overordentlig tilfreds, Frøken . . . Vi kommer til at staa meget smukt i Regimentet.

BERA

Saa er der kun det sidste Spørgsmaal . . . . De er jo en Mand, der har levet en Del med, Hr. Kammerjunker . . . Jeg spørger ikke om Deres Fortid . . . Jeg spørger blot: Kan de med rolig Samvittighed gifte Dem med en ung Pige . . .

BRYDE

Paa mit Ord, Frøken — det kan jeg —

BERA

Rent ud?

BRYDE

Fuldstændig fri for skjulte Fejl, Frøken.

BERA

Og Forpligtelser?

BRYDE

Rent ud.

BERA

op

Tak . . . . . saa er Sagen afgjort . . . . . saa har De herved min Haand — rækker ham Haanden

BRYDE

op, kysser hende paa Haanden

Tusind Tak . . . . Frøken . . . . kære . . . Frøken —

BERA

Bera!

BRYDE

Rigtig . . . . Bera . . . . De er en Engel. De er den nobleste . . . . den honorableste . . . .

BERA

Nu siger vi det straks til min Fader og Kammerherren og saa er vi Dus.

BRYDE

Javel . . . . Dus ja . . . . brrr!

BERA

kalder

Mama!

ETATSRAADINDEN
frem

Ja, mit Barn.

BERA
mod hende

Papa — Kammerherre —

ELLEVTE SCENE

ETATSRAADEN

Vil Du sige os noget?

KAMMERHERREN

Skal vi komme?

ETATSRAADEN

Nyheder?

BRYDE

Fru Etatsraadinde — Hr. Etatsraad . . . . . Deres Datter —

BERA

Axel og jeg er blevet forlovede.

BRYDE

Ja, Onkel.

ETATSRAADINDEN

Nej . . . hvad siger Du — omfavner hende Kære, kære Bryde omfavner ham

BERA

Papa!

ETATSRAADEN

Kære Kammerjunker .... efter mit Kendskab til Dem trykker ham varmt i Haanden .... en stor Glæde ...

BERA

Kammerherre rækker ham Haanden

KAMMERHERREN

Onkel Kammerherre .... Det var kønt, De tog ham .... det trængte han til .... Min Kompliment, Du slaar Bryde paa Skulderen

BRYDE

Brrr!

ETATSRAADINDEN

Nej, jeg kan slet ikke komme mig .... saa overrasket ... I kære Børn ... og det har I gaaet saa skjult med ... Ak ja, de unge Hjerter.

ETATSRAADEN

De unge Hjerter.

KAMMERHERREN

Ak ja ...

ETATSRAADINDEN
kalder

Lampe ... Kandidat Lampe ... til de andre Han maa vide det.

TOLVTE SCENE

LAMPE
fra Salonen

Fru Etatsraadinde!

ETATSRAADINDEN

Kære Kandidat Lampe . . . hvad tror De, der er sket, mens vi to konfererede.

ETATSRAADEN
til Kammerherren

Og vi to telefonerede —

KAMMERHERREN

Reviderede. —

ETATSRAADINDEN

Lad dog Lampe svare . . .

BERA

Hvorfor skal her gættes Gaader til Lampe Kammerjunker Bryde og jeg har forlovet os.

LAMPE

Maa jeg af Hjertet ønske til Lykke . . . kære Frøken . . . kære Venner . . . dette er i Sandhed en skøn Pagt . . . inderlig besjælet af den rette Aand . . . . maatte den virke til Velsignelse.

ETATSRAADINDEN
tørrer Øjnene

Og Efterfølgelse.

KAMMERHERREN

Amen.

BERA

Men foreløbig er det en Hemmelighed . . . . ingen Deklaration idag ved Mødet . . . iovermorgen sender vi Meddelelser.

ETATSRAADINDEN

Husk at bestille dem, Adolf.

ETATSRAADEN

Jeg skal telefonere med det samme . . . en Cigaret til, Kammerherre —

KAMMERHERREN

Gerne ind sammen til venstre

BERA

Skal vi to gaa herind . . . . med Bryde ind i Salonen

ETATSRAADINDEN

Ja ja, kære Lampe . . . . saa maa vi nok atter til vort Arbejde . . . . . Mon alt er i Orden herinde mod Pulten

TRETTENDE SCENE

TJENEREN
ind med et Kort

Til Hr. Kandidaten — rækker ham

LAMPE

Til mig —

TJENEREN

Vedkommende venter paa Svar ud

LAMPE

Alexander Nyberg . . . . Tjener . . . . til Etatsraadinden Aa, det er den Mand, jeg før omtalte til Etatsraadinden.

ETATSRAADINDEN

Som har bedt Dem om at maatte komme her i Dag.

LAMPE

Ja og være behjælpelig .... Han gjorde som sagt et særdeles beskedent og trohjertigt Indtryk .... og lod til at nære oprigtig aandelig Trang ... jeg synes næsten, det er en Pligt at komme ham passende i Møde. Det er dog ligesom et Skridt hen imod det Maal, vi virker for.

ETATSRAADINDEN
nikker

At løfte Aanden i de lavere Lag.

LAMPE

Og naar han samtidig kunde være til Nytte.

ETATSRAADINDEN

Netop ... Mortensen maa jo helst blive i Entréen — der kommer sikkert mange idag ..... det kan blive vanskeligt for Jomfru Larsen ..... Vi skulde ogsaa have de Stole stillet frem ... Ja, lad ham kun komme, kære Lampe.

LAMPE
hen og aabner Entrédøren

Værs'god, Hr. Nyberg.

FJORTENDE SCENE

NYBERG
ind med Overfrakke og Hat i Haanden, bukker dybt

Deres Naade har været saa venlig —

ETATSRAADINDEN

Hr. Kandidat Lampe har forebragt mig Deres Ønske .... paa hans Anbefaling kan De komme til at hjælpe til i Dag ved Mødet.

NYBERG

Ærbødigst Tak, Deres Naade.

ETATSRAADINDEN

Vil De hænge Deres Tøj ud — saa skal jeg foreløbig sætte Dem i Virksomhed.

NYBERG

Javel — Deres Naade — ud i Entréen

FEMTENDE SCENE

ETATSRAADINDEN

Han lader virkelig til at være beleven ....

LAMPE

Det er han sandelig. Og som sagt, sikkert aandelig trængende.

ETATSRAADINDEN

Det skulde inderlig glæde mig.

LAMPE

Og saa tør jeg maaske trække mig tilbage. Jeg vilde gerne benytte de sidste Øjeblikke til at forberede mine indledende Bemærkninger.

ETATSRAADINDEN

Sæt Dem kun ind i mit Kabinet, kære Lampe.

Lampe gaar

SEKSTENDE SCENE

NYBERG

Kjole og sort Slips

Deres Naade befaler?

ETATSRAADINDEN

Ja, først er der altsaa disse Stole der, som skal stilles frem til Gæsterne. Vil De sætte dem i Række paaskraa her ned foran Flygelet og Talepulten.

NYBERG

Vel, Deres Naade — mod Stolerækken

ETATSRAADINDEN

De kan nok tage to og to ad Gangen.

NYBERG

Skal se . . . jo det gaar . . . frem med en Stol i hver Haand Hvor langt skal første Række være fra Tribunen . . . retter . . . fra Fortepianoet . . . ?

ETATSRAADINDEN

Der hvor De staar . . . . det er passende.

NYBERG

stiller Stolene og henter to nye

Og saa paa skraa . . . i en langstrakt Bue henimod Vinduet.

ETATSRAADINDEN

Ja... og saa De passer paa, der bliver rigelig Afstand bagved til at passere, og mellem Rækkerne til at servere Theen —

NYBERG

stiller og henter nye

Hvormange skal der dækkes til?

ETATSRAADINDEN

Dækkes?

NYBERG

Aa... be'r undskylde... det var det vante Udtryk. Jeg mener, hvormange Stole Deres Naade ønsker sat frem.

ETATSRAADINDEN

Alle dem, der er.... fireogtyve.... det er vore Spisestuestole.

NYBERG

Aa, med Forlov... sætter sig ... dejligt Sæde—køligt og dog blødt... op ja, hvad har det at sige, hvordan man sidder saavel til legemlig som til aandelig Vederkvægelse... altsaa sex — i første — otte i anden — og ti i tredie Række — vil det passe, Deres Naade?

ETATSRAADINDEN

Skulde der komme fler, maa De sætte til fra Salonen.

NYBERG

stiller hurtigt op, han begynder fra højre ned mod venstre Forgrund

To, fire... seks... otte... gør fjorten. Seksten... atten... tyve... toogtyve... fire og ty—ve... værs'-artig Deres Naade standser ved den sidste Stol og vender sig

mod et stort Billede paa venstre Sidevæg Hvor det dog er et nydeligt Stykke, der hænger . . . tør jeg spørge . . . hvad det forestiller?

ETATSRAADINDEN

Det er jo den forlorne Søns Hjemkomst . . . . den Lignelse maa de dog kende . . .

NYBERG

Ja . . . nu ser jeg . . . de sidder til Bords, og der staar han i Døren, den forlorne Søn . . . og den Gamle iler ham imøde med Servietten og udstrakte Arme . . . det er voldsomt betagende . . . saadan noget havde man godt af hver Dag at have for Øje . . . en anden ser nu mere de forlorne Sønner, naar de er ude . . .

ETATSRAADINDEN

Ja. De ser vel meget, der ikke er, som det burde være . . .

NYBERG

Deres Naade kan tro . . . . det kan tit være svært nok at matte se paa det . . . . med ædru Blikke . . . .

ETATSRAADINDEN

Det er ogsaa en Lignelse med dyb Betydning op i vore Dage . . . det er ikke blot det ene Exempel —

NYBERG

Ak bevares . . . der er mange . . . og naar de slagter Fedekalven til hans Ære — det passer ogsaa paa mange . . . undskyld trækker sig bukkende tilbage idet BERA og og BRYDE kommer ind fra Salonen

SYTTENDE SCENE

BERA

Mama ... Nu begynder Vognene at komme.

ETATSRAADINDEN
op

Ja, mit Barn, her er ogsaa færdigt.

BRYDE
ser Nyberg

Fa'nen —

NYBERG
bukker

Tjener, Hr. Kammerjunker!

ETATSRAADEN
med Kammerherren fra venstre

Der har vi nok vore Gæster, Thea!
studser ved Synet af Nyberg, der bukker

KAMMERHERREN

Og Parkettet staar rede ser Nyberg, dæmpet hvad Pokker!

ETATSRAADINDEN

Det er Tjeneren, som Lampe har skaffet til at hjælpe med i Dag .... da vi bliver saa mange .... til Nyberg Vil de saa gaa ud i Entréen, og tage mod Tøjet ... og derefter, naar alle er samlede, assistere med at byde rundt ....

NYBERG

Vel, Deres Naade — ud i Entréen

ATTENDE SCENE

ETATSRAADINDEN

Det er en sjælden net Tjener . . . til Etatsraaden . . . som ogsaa kan benyttes ved anden Lejlighed.

ETATSRAADEN

Aa — ja—

ETATSRAADINDEN
til Kammerherren

Og hvad der virkelig har glædet mig, allerede at have mærket hos en Person af hans Stand. Han lader til at være aandelig bevæget.

KAMMERHERREN

Saa —

ETATSRAADINDEN

Det er saa hyggeligt at have den Slags Folk om sig.
op mod Baggrunden

KAMMERHERREN

Tilvisse Frue —

ETATSRAADEN
til Kammerherren

Hvad vil han, tror De?

KAMMERHERRFN

Byde os The, formoder jeg.

ETATSRAADEN

Han sludrer vel ikke — —

KAMMERHERREN

Nej . . . . det kan jeg ikke tro —

NITTENDE SCENE

TJENEREN

aabner Entrédøren, melder

Hr. Professor Isbæk, Hr. Rigsdagsmand Andersen-Sæddinge — ind og hilser

ISBÆK

Har De hørt Skandalen?

ETATSRAADEN

Hvilken Skandale, Hr. Professor?

ISBÆK

Rigsdagen!

ETATSRAADEN

Aa Gudskelov.

ISBÆK

Siger De Gudskelov?

ETATSRAADEN

Nej, jeg mente . . . jeg troede, det var noget værre dæmpet til Kammerherren: Jeg blev sgu bange, han havde hørt om i Gaar.

KAMMERHERREN

Hvad er der saa med Rigsdagen, Professor? Jeg kom der ikke i Dag.

ISBÆK

Rigsdagen! Det vil naturligvis sige Folketinget, har i Dag nægtet den af Regeringen forlangte Bevilling til Afhjælpning af den i Hovedstaden om sig gribende aandelige Nød.

ETATSRAADINDEN

Aa fy dog, hvor stygt og smaaligt.

ISBÆK

til Andersen-Sæddinge

Og det vil De forsvare, Mand.

ANDERSEN-SÆDDINGE

Ja, de vilde jo ikke give os noget for det.

ISBÆK

Noget for det?

ANDERSEN-SÆDDINGE

De kan da ikke forlange, at vi Bønder skal hjælpe Københavnerne i deres aandelige Nød, naar vi ingenting faar selv. De kunde jo komme med et Par smaa Jernbaner eller skaffe os af med Tiende, saa kunde vi handle.

ISBÆK

Men jeg spør' kun brøler Hvem skal saa bevare Samfundet, det spør' jeg?

ANDERSEN-SÆDDINGE

Ja, det skal vist Professoren og Etatsraaden og Kammerherren. Vi andre Smaafolk har saamænd nok med at bevare os selv.

ISBÆK

Ja, vent De til den Dag, min gode Andersen-Sæddinge, da Socialisterne kommer og æder os allesammen.

Andersen-Sæddinge

Jeg tænker, de æder Professorerne først.

Isbæk

Skandale!

TYVENDE SCENE

Tjeneren

som før

Hds. Naade, Fru Generalinde Kraft. Fru Højesteretsasessorinde Torskind. Fru Provstinde Paaske. Damerne ind i nævnte Rækkefølge — modtages af Etatsraadinden og hilser paa de tilstedeværende. Tjeneren melder videre, idet han lukker Døren efter hvert Hold Fru Justitsraadinde Jespersen, Frøknerne Jespersen Damerne ind o. s. v. Tjeneren som før Hr. Konsul Kühle, Fru Konsulinde Kühle, Frk. Kühle disse ind . . . Hendes Naade, Stiftsdame, Komtesse Duehjelm ind Hr. Grosserer Bondesen, Fru Grossererinde Bondesen, Hr. Student Bondesen ind Hr. Oberstlieutenant Müffelmann, Frøknerne Kragh-Suhr, Hr. Apoteker Madsen bukker — Selskabet hilser paa hinanden

Etatsraadinden

der samtidig med at modtage, har konfereret med en Liste

Ja, saa tror jeg, vi alle er samlede . . . Bera, vil Du kalde paa Lampe.

Lampe

ind med Papir og Protokol

Jeg er her, Fru Etatsraadinde stiller sig ved Pulten

ENOGTYVENDE SCENE

ETATSRAADINDEN

Skal vi saa aabne vort Møde . . . vil Damerne og Herrerne behage at tage Plads —

Nogle har allerede sat sig. Resten indtager deres Pladser. Etatsraadinden, Generalinden, Komtessen, Højesteretsassessorinden, Provstinden og Konsulinden paa første Række (i Orden som nævnt fra højre til venstre) de øvrige Damer og bagved Herrerne, Etatsraaden paa bageste Række yderst til venstre. Foran ham Kammerherren. Da alle har taget Plads, kommer Nyberg og stiller sig tilbage i venstre Baggrund

LAMPE

bag Talepulten, ringer med en lille Klokke

Mine Damer og Herrer, vort Møde er aabnet. Førend jeg refererer for Dem, hvad der er virket, siden Foreningen sidst var forsamlet . . . har jeg en Meddelelse at gøre Dem med særligt Hensyn til vor Sammenkomst idag . . . Det er Dem maaske allerede bekendt, mine Damer og Herrer, at vor udmærkede og højtagtede Værtinde, Fru Etatsraadinde Mønter, til dette Møde har indbudt en Gæst, som vi om faa Øjeblikke vil kunde vente, og hvis Optræden i vor Kres vil betegne et nyt betydningsfuldt Skridt i vor fælles Virken — Det er den unge Folkesangerske — som hun kaldes — Frøken Signe Ottesen — der om lidt vil komme her til Stede og glæde os ved nogle Prøver paa sine kunstneriske Gaver. — **dæmpet Bifaldsmumlen** Denne unge Kvinde, der i den sidste Tid, har vakt en saa glædelig Opsigt i vort Samfund . . . udmærker sig jo i Modsætning til det ulykkelige Flertal af hendes Medsøstre ved at virke i den gode Aands Tjeneste paa Steder, hvor den gode Aand aldrig før har for-

maaet at trænge ind. Etatsraadinden og jeg, der omhyggeligt har drøftet dette Skridt med hinanden, ligesom jeg personlig har overbevist mig om den unge Kvindes Værdighed til at træde frem i vor Kres — Etatsraadinden og jeg haaber af Hjertet, at mine Damer og Herrer vil yde os deres kærlige Tilslutning og deri se Opfyldelsen af en Pligt, der byder os at styrke og paaskønne en Stræben, der nedenfra kommer vor egen saa enfoldigt imøde — vor fælles Stræben for at højne og løfte Aanden i de lavere Lag!

Bifald: Hør . . . Hør!

ISBÆK

op

Naar kommer hun, Hr. Sekretær!

LAMPE

Klokken halv sex . . . var Aftalen . . . der er endnu nogle Minutter ivrig Samtale mellem Damerne, hvoraf høres enkelte Udbrud: Storartet Kup af Etatsraadinden . . . Ja, hun forstaar det . . . Er hun virkelig anstændig? . . . Det er jo det, hun lever af . . . Nej, hvor ondskabsfuldt. . . .

LAMPE

ringer — Stilhed

Disse Minutter, der er tilbage, vil jeg med Deres Tilladelse benytte til at forelægge Dem Resultaterne af vor Forenings seneste Virksomhed. . Som De venligst vil erindre, vedtog vi i vort sidste Møde at rette en kærlig Skrivelse til Foreningen af vore Hotelejere og Restauratører her i Hovedstaden Hør Den afgaaede Skrivelse, paa hvilken vi desværre endnu ikke har modtaget noget Svar, lød saaledes:

Til Hotelejer- og Restauratørforeningen!

Undertegnede, der med stigende Bekymring har fulgt den voxende Fordærvelse af Sæderne i vor Hovedstad, tillader sig herved at rette en indtrængende Opfordring til Medlemmerne af ærede Hotel- og Restauratørforening om at afskaffe eller saa vidt muligt indskrænke Driften af de i Deres forskellige Etablissementer tilstedeværende, mindre Selskabsrum, de saakaldte Separatkabinetter.

Intetsteds er Fristelsen saa stor og Spillerummet saa vidt for alskens Svir og Spil og Udskejelse som i disse Lokaler, jo mere ødselt og yppigt Tidens raffinerede Smag kræver dem udstyrede —

NYBERG

med hævet Gestus

Nej — hvor det er rigtigt —

LAMPE

forbløffet

Hvadbehager —?

KOMTESSEN

vender sig med Lorgnetten

Hvem var det?

ISBÆK

op

Hvem er den Mand?

NYBERG

ydmygt frem

Ja, undskyld mange Gange at jeg kom til at udbryde mig . . . men jeg kunde ikke . . . det var saa

sandt, hvad Kapella . . . ., hvad Kandidaten sagde . . . Jeg be'r mange Gange undskylde.

ISBÆK

Hvem er den Mand!

ETATSRAADINDEN

op

Den Mand er af Stilling en Tjener, som jeg paa Kandidat Lampes Anbefaling har antaget til at hjælpe til her idag, og paa hans beskedne Anmodning tilladt at paahøre vort Møde. Jeg har selv personlig underholdt mig med ham, og er forvisset om, at han nærer en oprigtig aandelig Trang. —

NYBERG

Ja, det kan jeg ærbødigst forsikre Dem om, at jeg gør, naadige Fru Etatsraadinde. —

LAMPE

Og jeg anser det yderligere for min Pligt at undskylde denne Mand . . . Nyberg forøvrigt hans Navn.

NYBERG

Alexander Nyberg, Tjener —

LAMPE

Undskyld hans maaske ikke helt passende Afbrybrydelse — men at han netop i sin Livsstilling har haft rig Lejlighed til at iagttage de paagældende sørgelige Forhold, og bedre end nogen anden tilstedeværende kan bekræfte Sandheden af mine Ord —

Nyberg

Ja, det kan De stole paa, jeg kunde, Hr. Kandidat; hvis nogen kunde, saa var det desværre mig —

Kammerherren

op

Men saa synes jeg virkelig, vi burde benytte Lejligheden og tillade denne sagkyndige at udtale sig . . . Mødet idag har jo paa Forhaand en exceptionel Karakter . . . Om lidt skal vi høre en Kvinde af Folket synge . . . lad os da nu høre en Mand af Folket tale. Foreligger ikke ogsaa her en Bestræbelse fra neden, som kommer os imøde?

Stemmer

Jo—jo— lad os høre ham —

Kammerherren

De har Ordet.

Nyberg

Nej, Hr. Kammerherre — det kan jeg virkelig ikke —

Isbæk

op

Maa jeg spørge om én Ting: Er De Socialist?

Nyberg

Nej, Hr. Professor, det kan De tro, jeg ikke er —

Isbæk

Saa tal — værs'god —

Nyberg

Nej, det er sandelig alt for meget — overfor saa-

danne Herskaber . . . det forbyder min Beskedenhed mig —

STEMMER

Vist ikke nej . . . De skal tale — vi vil høre Dem.

ANDERSEN-SÆDDINGE

op

Tal De kuns, Nyberg — gaa hen paa Stolen.

NYBERG

Ja, ja — naar Herskaberne befaler saa venligt — — — saa vil jeg naturligvis gærne.

KAMMERHERREN

Kom denne Vej . . .

NYBERG

ned foran Stolerækken

Tak, Hr. Kammerherre — forbi Damerne . . . . undskyld mange Gange . . . undskyld Deres Naader —

LAMPE

Værs'god, Hr. Nyberg . . . vil De staa her —

NYBERG

Tak, Hr. Kandidat . . . ja, det havde jeg rigtignok ikke drømt om bag Pulten, rømmer sig

Højstærede Herskaber, Damer og Herrer . . . naar jeg før kom til at udbryde — saa var det ikke af nogen Ubeskedenhed — men ligefrem uden jeg vidste af det . . . fordi det ramte lige ned i mig, at det var saa sandt, hvad Kandidaten sagde . . . saa sandt, at

jeg slet ikke behøver at sige mere af Enkeltheder — for hvis jeg skulde fortælle, hvad jeg har set i min Stilling af den Slags . . . og det ved ogsaa flere af dem, her er til Stede . . . det kunde slet ikke fortælles her i denne Forsamling . . . Men derfor — ja, jeg vil bare sige, at hvis Forholdene skal forandres og forbedres, som De ønsker det — saa nytter det ikke en Smule at skrive til Hotelejer- og Restauratørforeningen — for de Baroner — de svarer saamænd aldrig et Ord . . . De tænker bare paa at køre ud ad Strandvejen i høje Gigge og paa Traverbanen — — og lad os bare ikke tale om det. — Nej, man maa selv gi' dem noget, der er bedre . . . — man maa gi' dem noget, der er bedre . . . for Folk de skal jo en Gang ud . . . Og hvad er bedre . . . ja, hvad er det bedste, man har . . . det er dog Hjemmene! Man skal skabe dem et Hjem, hvor de kan more sig, som de var hjemme — og hvor de trygt kan komme med deres Familie og deres Hustruer, deres unge Børn . . . og hvor der er en Vært, som føler, at han ikke kun staar under Politiets Opsyn, men at han staar under et højere Opsyn, det vi staar under allesammen. —

dæmpede Bifaldsudbrud

At kunne skabe et saadant et Hjem for det dannede restaurationssøgende Publikum . . . et Familiehotel . . . et fint hyggeligt Sted for fine og solide Herskaber . . . det har været mit Maal i den Stilling, hvor jeg arbejder . . . Og da De har været saa storartet venlige at tillade mig at tale her i Deres højstærede

Forsamling, saa vil jeg endnu en Gang være dristig og spørge Dem — om De ikke kunde føle Lyst til at støtte saadant et Foretagende! — De har Pengene, og jeg har Erfaringer — Vil De hjælpe mig i Stand til at oprette en saadan Forretning — en saadan Gerning . . . saa tror jeg i al Beskedenhed, De vilde gavne den Sag, De kæmper for, bedre end ved at skrive og holde Foredrag . . .

KAMMERHERREN

dæmpet

Og drikke The —

NYBERG

Det bliver et Exempel, som de andre nok skal følge efter . . . Undskyld jeg saa dristigt har talt —

træder ned og tilside

ETATSRAADINDEN

Det var aldeles udmærket —

DAMERNE

Ja ja — glimrende — saa sandt —

LAMPE

bag Pulten, ringer

Tør jeg spørge, om nogen ønsker Ordet.

ISBÆK

op

Maa jeg . . . Jeg mener kort og godt . . . her er jo ikke Stedet til at gaa i Detailler . . . at det fremsatte Forslag fuldt ud fortjener at tages under Overvejelse

. . . at der her foreligger en praktisk Opgave for vor Forening, som, naar den realiseres under behørig Kontrol, ogsaa kan blive en tiltalende Anbringelse af konservativ Kapital . . .

STEMMER

Ja . . . hør —!

ETATSRAADINDEN

op

Ja . . . Adolf . . . og jeg finder, at det netop er et Fortagende, som Du burde gaa i Spidsen for — ned

ETATSRAADEN

op

Ja, kære Thea . . . jeg har netop just tænkt det samme . . . Og jeg vil derfor foreslaa, at de af de tilstedeværende Herrer, som har følt sig tiltrukne af Hr. Nybergs Idé . . . møde paa mit Kontor imorgen Formiddag — skal vi sige Klokken 1 . . . saa vil De, Hr. Nyberg, selv være saa venlig at komme til Stede, med Deres nærmere Overslag og Beregninger, Nyberg bukker og vi kan da maaske sætte Sagen i Værk. . . . Idéen tiltaler som sagt ogsaa mig . . . ikke mindst fordi den har min Hustrus og i det hele Damernes Tilslutning . . . Men skal vi nu ikke fortsætte. . . .

ETATSRAADINDEN

Jo . . . der er Jomfru Larsen og melder Theen . . Aa, Hr. Nyberg . . .

Jfr. Larsen i Døren til Salonen

NYBERG

Til Tjeneste, Deres Naade —

bagom Stolerækken tilhøjre ind i Salonen bagved, hvor han lidt efter (under Sangen) kommer ud sammen med Jomfruen og byder The rundt til Selskabet

TOOGTYVENDE SCENE

TJENEREN

aabner og melder, bliver staaende ved Døren

Frøken Signe Ottesen —

Bevægelse i Selskabet

ETATSRAADINDEN

Lampe! . . . Vil De føre Frøkenen ind!

LAMPE

Ja tilhøjre bagom Rækkerne ud i Entréen

ETATSRAADINDEN

Lad os faa Lys, Mortensen!

TJENEREN

drejer paa den elektriske Knap, Krone og Sideblus straale

TREOGTYVENDE SCENE

LAMPE

ind med Signe, hvidklædt, med Noder i Haanden og fører hende ned foran til venstre

Tillad mig at forestille Dem for Husets Værtinde, Fru Etatsraadinde Mønter — — og for Selskabet — Frøken Signe Ottesen —

SIGNE nejer dybt

UDBRUD

Hun er sød . . . nydelig . . .

LAMPE bukker og gaar til Pulten

ETATSRAADINDEN

Tak, fordi De vilde komme, Frøken. — Vil De synge for os strax — eller maaske vente lidt —

SIGNE

Jeg kan godt synge strax . . . . men jeg kan ikke akkompagnere mig selv —

ETATSRAADINDEN

Frøkenen vil strax synge for os . . . men hun maa have en til at akkompagnere sig. —

lille Pause

KOMTESSEN

op

Maa jeg have den Fornøjelse —

ETATSRAADINDEN

Komtessen vil akkompagnere . . . Komtesse Duehjelm —

SIGNE nejer

KOMTESSEN

Hvad vil De begynde med?

SIGNE

rækker et Hefte

Denne helst —

KOMTESSEN

aabner Heftet

Den kender jeg . . . værs'god . . .

sætter sig ved Flygelet

Signe stiller sig op. Nyberg og Jomfruen kommer ind med Theen og byder rundt

Lampe

ringer

Frøken Ottesen vil synge —

Signe

synger

Naar Solen ganger til Hvile
Og Dagens Syssel er endt
Og Himlens Stjerner smile
Og Nattens Maane tændt.

Naar Mørket sænker sig over
Den larmfuldt forvirrede Jord
Og hele Naturen sover
Indhyllet i Mulmets Flor.

Da bliver ogsaa mit Indre
Saa underlig fredelig stemt
Og Sorgen tykkes mig mindre
Skønt Savnet er lige slemt.

FIREOGTYVENDE SCENE

Nyberg

under Slutningen af Verset med Bakken til Kammerherren

En Kop The, Hr. Kammerherre!

Kammerherren

De er en stor Tyveknegt, Nyberg!

Nyberg

Bare man er stor, Hr. Kammerherre.

Bifaldsmumlen efter Verset

ETATSRAADINDEN

Ja, er det nu ikke en stor Glæde, at Aanden saadan breder sig i de lavere Lag.

ALLE

med himmelvendte Blikke og Hænderne foldede under Thekopperne

Jo — en stor Glæ—de —

SIGNE intonerer næste Vers

Tæppet falder

FJERDE AKT

Spisesal i Theahotellet. I Baggrunden Indgang fra Korridor. Døre til højre (til Køkkenet) og venstre (Bestyrelsesværelse), Vindu i højre Baggrund. Buffet (Skænk) i venstre Baggrund. Aflangt dækket Bord midt paa Scenen. Smaa dækkede Borde i højre og venstre Forgrund. Beskeden og strængt Udstyr.

FØRSTE SCENE

Ved Midterbordet NYBERG for højre Ende alene, ved den anden Ende 3 Herrer og 1 Dame af slunkent og puritansk Udseende. I Baggrunden JØRGENSEN med Serviet.

NYBERG

iført lang Frakke af gejstlig Snit og med værdige Whiskers

Tør jeg spørge, om ingen ønsker flere Finker?

GÆSTERNE

ryster paa Hovedet

Nej Tak.

NYBERG

Den ærede Frue?

DAMEN

Nej Tak.

FØRSTE HERRE

til anden Herre skraas over for

Aa, vær saa godhedsfuld at række mig Vandkaraflen — kære Kandidat.

ANDEN HERRE

Med Glæde, kære Hr. Forstander rækker efter den

NYBERG

Jørgensen, Vandkaraflen til Hr. Forstanderen.

JØRGENSEN skænker for første Herre

FØRSTE HERRE

Tak, Tak til Damen Du ikke, min Susanne?

DAMEN

Jo Tak.

JØRGENSEN skænker for hende

ANDEN HERRE

Maa jeg ogsaa bede.

TREDIE HERRE

Og jeg . . .

JØRGENSEN

skænker for dem, til Nyberg

Hr. Bestyrer?

NYBERG

Nej, for . . : jo skænk bare . . , dypper Servietten og tørrer Skæg og Fingre

FØRSTE HERRE

til Nyberg

Ja, Vand er dog en herlig Kvægelse, ikke sandt?

NYBERG

Og Brød, Hr. Forstander, lad os ikke glemme Brødet.

ANDEN HERRE

Ak ja, Vandet og Brødet.

TREDIE HERRE

Brødet og Vandet.

FØRSTE HERRE
til de andre Gæster

Skulle vi saa takke vor kærlige Bestyrer for det velsmagende Maaltid, han idag, som de andre Dage, har beredt os rejser sig Tak for Maden!

DE ANDRE
ligeledes

Tak for Maden.

NYBERG

Vel—bekomme!

FØRSTE HERRE

Og dernæst gaa hver til sin Gerning byder Damen Armen, de to Herrer følger efter Til vi ses igen .... NYBERG bukker. Gæsterne ud af Baggrundsdøren. JØRGENSEN aabner og lukker efter dem

ANDEN SCENE

NYBERG
frem, tager en Cigar af sit Etui, og sætter sig ved højre Bord i Forgrunden

Tændstik, Jørgensen — JØRGENSEN rækker ham Tak... peger paa Midterbordet Tag saa ud — og lad mig faa min Kaffe og min private Cognak.

JØRGENSEN

Vel, Hr. Bestyrer.

NYBERG

Maa jeg være fri for den idiotiske Titel. Hvad griner Du af, din Bæver?

JØRGENSEN
ved at kvæles

Aa . . . aa . . . sikken en Vildmand . . . aa . . . det er den værste . . . aa . . . aa . . . aa . . . synker om

NYBERG

Skal jeg skænke dig et Glas Vand?

JØRGENSEN
op

Nej —

NYBERG

Du kan drikke paa . . . den skal heller ikke vare længe . . . tag nu den Hundeæde ud — og kom med Kaffen —

JØRGENSEN tager af Bordet

TREDJE SCENE

ISAACSEN

Goddag — træffer jeg Værten?

JØRGENSEN
peger paa Nyberg

Der — Hr. Grosserer ud til højre med Bakken

ISAACSEN

Ah . . . god Dag, Alexander — ser paa ham — er De blevet Præst?

NYBERG
op

Omtrent — god Dag, Hr. Grosserer — værs'god byder ham Stol hvad skylder jeg Æren?

ISAACSEN
sætter sig, lægger Hat, Stok, Handsker.

Sig mig, Alexander, kan man spise her hos Dem?

NYBERG

Tja — det kommer an paa. Er De meget sulten?

ISAACSEN

Det er Filippa — det er hendes Geburtsdag.

NYBERG

Det er meget elskværdigt af Grossereren, men hvis det er for at gøre Frøkenen en Fornøjelse, skulde De dog hellere søge til en anden Oase.

ISAACSEN

Nej, De misforstaar . . . det er en Idé, hun har sat sig i Hovedet. Det er hende, der vil spise her hos Dem . . . og hendes Familie skal med, Moderen og Søsteren.

NYBERG

Frøken Signe —

ISAACSEN

Ja . . . og ham — Rigsdagsmanden . . . kort sagt —

NYBERG

De skal præsenteres?

ISAACSEN

Dja —

NYBERG
lunt

Jo, selvfølgelig kan De godt spise her . . . naar De vil tage til Takke efter Omstændighederne.

ISAACSEN

Har De et Værelse?

NYBERG

Nej, det er jeg bange for . . . de almindelige Detentionslokaler tør jeg ikke byde Dem . . . jo stop, jeg har for Resten et Værelse . . . Bestyrelsens Værelse kan De faa . . . Kontrolkomitéens, det er det eneste, der er nogenlunde komfortabelt . . . værs'god — hen og aabner Døren tilhøjre — vil Grossereren se det med det samme.

ISAACSEN

op — ser ind ad Døren

Godt . . . det ta'r vi saa — De sørger for Blomster —

NYBERG

for sig selv

Jeg tænker ikke, de kommer her idag — skidt!

ISAACSEN

Hvad sagde De?

NYBERG

Ikke noget . . . Blomster selvfølgelig . . . og hvad Tid, . . . hvor mange Kuvert . . . ?

ISAACSEN

Fem altsaa . . . skal vi sige om en Times Tid . . . Damerne vil spise tidligt. Vi skal bagefter ud og høre Signe synge.

NYBERG

Det skal være i Orden, Hr. Grosserer.

ISAACSEN

Vi begynder med Suppe . . . hvad har De først for Suppe?

NYBERG

Jeg skal se tager et Kort fra Midterbordet Der er . . . . . . Grossereren kan faa Bønnesuppe . . .

ISAACSEN

Er De morsom?

NYBERG

Der er ogsaa Lindsesuppe.

ISAACSEN

Er De næsvis?

NYBERG

Lammesuppe . . . Havresuppe . . . Chocoladesuppe . . .

ISAACSEN
tager sig til Maven

Oih . . . !

NYBERG

Æblesuppe . . . Torskesuppe . . .

ISAACSEN
vrider sig

Hold op, Alexander — jeg bliver søsyg —

NYBERG

Endvidere Finker — kolde og varme — afkogte Flyndere med Hvidroer . . . og Lungemoes med Blommer —

Isaacsen
farer op, hen til Bordet, skænker Vand og drikker
Alexander — vil De slaa mig ihjel!

Nyberg
Undskyld, Hr. Grosserer — det er Theahotellets á la carte Seddel.

Isaacsen
Pføj for . . . hoster, sætter sig udmattet

FJERDE SCENE

Jørgensen
med Kaffe og Cognac
Skal jeg stille det her —?

Nyberg
Hvis Grossereren tillader . . . jeg drikker min Kaffe her ved Bordet.

Isaacsen
tørrer Panden
Værs'god . . .

Nyberg
Grossereren gør mig vel den Ære at drikke en Kop med. Kaffen fejler ikke noget.

Isaacsen
Nej Tak . . .

Nyberg
Maaske en Cognac; det er min egen —

Isaacsen

løfter og ser paa Flasken

Lad gaa —

Nyberg

Jørgensen — Glas til Grossereren —.

Jørgensen

henter og bringer Glas fra Buffetten

Værs'artig — beskæftiger sig ved Midterbordet

Nyberg

skænker

Maa jeg — ha' den Ære . . . Pigen ind fra højre — hvad er der?

FEMTE SCENE

Pigen

En Kamillethe til Nr. elleve.

Nyberg

Jørgensen — til Pigen skulde der Brød til?

Pigen

Det blev der ikke sagt

ud

Nyberg

Jørgensen, en Kamillethe uden Brød til Nr. elleve. — Jørgensen grinende ud i Korridoren; — — til Isaacsen Maa jeg ha' den Ære — løfter Glasset

SJETTE SCENE

Isaacsen

Hvad betyder dette her, Alexander?

NYBERG

Som Grossereren hørte . . . en Kamillethe til Nr. elleve . . . om lidt en Gang reven Rabarberrod til Nr. tolv . . . en Hyldethe til Nr. tretten . . . et tre Øres Brevkort til Nr. fjorten . . . kirkeligt Ugeblad til Nr. femten og et Lavement til Nr. sexten . . . det betyder kort sagt Theahotellets daglige Drift og væsentlige Omsætning . . . Skaal, Hr. Grosserer — drikker

ISAACSEN

Skaal — drikker — sig mig — er De blevet gal, Alexander?

NYBERG

Endnu ikke . . . men jeg bliver det en af Dagene . . . enten paa den ene eller den anden Maade —

ISAACSEN

Fortæl mig alvorligt —

NYBERG

Alvorligt . . . ja . . . Grossereren hørte jo nok om dette Møde . . . hvor jeg talte og fik dem til at støtte mig med at lave en Forretning . . . jeg troede jo, jeg havde faaet dem i Gyngen — men det blev mig selv, der købte ved Lys. — Jeg skelede jo nok til den Kontrakt, de havde sat op paa Etatsraadens Kontor med Bestyrelse og Kontrolkomité og ham Professoren, der skulde have Opsyn med Driften . . . men jeg tænkte . . . ham skal du magelig ordne . . . det er jo en fanatisk Abe, men lad ham først ha' været her et Par Gange og faaet lidt Slim paa Lungerne . . .

ISAACSEN

Har De stukket Penge i Affæren, Alexander?

NYBERG

Ikke direkte . . . men jeg har deponeret Kaution — Isaacsen trækker paa Skuldrene — jeg var jo opsat, forstaar De . . . paa at lave noget rigtigt . . . saadan som jeg har set derude . . . fint — elegant — stille — mørke Gardiner — svære Tæpper — smaa Spilleaftener . . . Pik — nick'r — — fine Folk — tænkte jeg, som bare vil ha' det samme paa en anden Maade . . . et Fristed med eget Snit . . . og jeg anlagde selv mit eget Snit —

stryger sig over Skæget og ned ad Frakken

ISAACSEN

Men de kom ikke?

NYBERG

Nej . . . de kommer her ikke . . . de blev ved at dyrke de gamle Templer . . . og Hotellet her udstyrede de som et Forbedringshus og gjorde mig til Plejefa'r for alle deres Lemmer og Slaver og hele den forsultne og skinhellige Rottesværm, som de kalder deres kære Brødre og Søstre — i Aanden — Skaal!

ISAACSEN

Skaal! Og aldrig selv givet Dem Omsætning?

NYBERG

Nej — jo — Etatsraaden gjorde Fest for Funktionærerne ved et af hans Aktieselskaber, der holdt Jubilæum . . . Fiskefilet, Kalvesteg — Kransekage —

Negerrødvin og Faaborgamontillado og aandelige Lysbilleder á 1,25 Kuverten. De aad alt . . . Rub og Stub siger jeg Dem — om det saa var de smaa Flag paa Desserten.

ISAACSEN

Den holder De ikke ud, Alexander!

NYBERG

Nej, det gør jeg ikke, Hr. Grosserer — men jeg lader mig heller ikke spille Kortene ud af Haanden. Jeg vil redde min Kaution og Stedet her, som kan blive en lille Guldgrube, naar det bliver ordentlig bearbejdet. Det skal bare være dem selv, som bryder . . . . . og de skal faa Lov at komme til mig; foreløbig har jeg holdt dem varme med de smaa Irritasjonger — men jeg lurer paa en Lejlighed til at lamme dem, saa de nyser bagover og gaar fra Koncepterne med det samme. — op — Undskyld, jeg glemmer Middagen, Hr. Grosserer. Jeg skal servere Dem en Middag, De ikke skal fortryde — det bliver ganske vist ikke her fra Spisekammeret, men det kan maaske blive Begyndelsen til en ny Æra. — Tillader Grossereren, jeg forsvinder.

ISAACSEN

Jeg be'r.

NYBERG

Venter Grossereren?

ISAACSEN

Jeg venter. Damerne maa snart være her.

NYBERG

Ikke noget Grossereren ønsker.— af hvad Huset formaar?

ISAACSEN

Tak — det er ikke mig, De skal ha' til at nyse, Alexander.

NYBERG

Undskyld saalænge — ud til højre

SYVENDE SCENE

JØRGENSEN

fra Korridoren, rydder op paa Midterbordet

ISAACSEN

tager Cigar op af sit Etui

Kellner!

JØRGENSEN

Hr. Grosserer!

ISAACSEN

Tændstik!

JØRGENSEN

Saa gærne giver ham Ild

ISBÆK

fra Korridoren, hen ved Bordet tilhøjre

Opvarter!

JØRGENSEN

til ham

Hr. Professor!

ISBÆK

Hvor er Nyberg?

JØRGENSEN

Jeg tror i Køkkenet.

ISBÆK

Vil De sige ham, jeg er her?

JØRGENSEN

Strax, Hr. Professor ud til højre

OTTENDE SCENE

ISBÆK

ser flere Gange hen paa Isaacsen, rømmer sig arrigt

Hm — De ryger!

ISAACSEN

ser paa ham

Ønsker De Ild?

ISBÆK

Nej . . . jeg sagde, De tillader Dem at ryge her.

ISAACSEN

Som De ser — jeg forstaar Dem ikke.

ISBÆK

Boer De her paa Hotellet —

ISAACSEN

foragteligt

Nej.

ISBÆK

Men dette er Hotellets Spisesal . . . her ryges ikke.

ISAACSEN

Saa —

ISBÆK

Hører De, hvad jeg siger . . . Tobaksrygning er forbudt.

ISAACSEN

Vil De ikke henvende Dem til Værten.

ISBÆK

Her er ingen Vært. Han er Bestyrer. Jeg er Hoteldirektionens Tilsynshavende . . . jeg forbyder Dem at ryge her.

ISAACSEN

Værs'god.

ISBÆK

ringer hæftig med Bordklokken

Jeg — skal — —

NIENDE SCENE

JØRGENSEN

ind fra højre

Hr. Nyberg skulde strax komme.

ISBÆK

Hvem er den Herre derhenne, som ryger —

JØRGENSEN

Undskyld?

ISAACSEN

Kellner!

JØRGENSEN

Hr. Grosserer.

ISAACSEN

En Absinth!

ISBÆK

op

Det kan De ikke faa ... her serveres ikke Absinth
ned

JØRGENSEN

Grosser'en maa undskylde — vi fører ikke Absinth.

ISBÆK

Opvarter.

JØRGENSEN

Hr. Professor.

ISBÆK

Giv mig kirkelig Tidende.

JØRGENSEN

Saa gerne bringer ham Bladet

ISAACSEN

Kellner!

JØRGENSEN

Hr. Grosserer!

ISAACSEN

Giv mig Socialdemokraten!

ISBÆK

op

Den kan De ikke faa — vi holder ikke det — det Blad her —

JØRGENSEN

Vi har den ikke, Hr. Grosserer.

ISAACSEN

Gør intet ... jeg tror, jeg har den med selv ... i min Overfrakke tager den op af Overfrakken og folder den ud

ISBÆK
lægger sin Avis, op, hen til ham

Det Organ læses heller ikke her. Jeg forbyder Dem ... snapper Avisen fra Isaacsen ... at tage det frem her — river den itu og tramper paa den ... forstaar De? paa Plads

ISAACSEN

Kellner.

JØRGENSEN

Hr. Grosserer.

ISAACSEN

Vil de saa bestille kirkelig Tidende, naar den Herre er færdig.

JØRGENSEN ud

ISBÆK
farer op og ringer samtidig

Ny—berg —!

TIENDE SCENE

NYBERG
fra højre

Ja vel ... Goddag, Hr. Professor ... De ønsker at tale med mig?

ISBÆK

Vil De sige mig først ... hvem er den Herre der?

NYBERG

Det er Hr. Grosserer Isaacsen — kender Professoren ham ikke?

ISBÆK

Nej! Isaacsen . . . hvordan kommer en Person af det Navn her i Hotellet?

NYBERG

Grossereren er kommet for at bestille en større Middag —

ISBÆK

De serverer ikke Middag for nogen, der hedder Isaacsen. Jeg forbyder den Middag — forstaar De.

NYBERG

Ja — undskyld Hr. Professor, men det kan De ikke. Der staar ikke noget i min Kontrakt om, at jeg ikke har Lov at servere, for hvem jeg vil.

ISBÆK

Jeg forbyder det alligevel.

NYBERG

Og jeg serverer alligevel, Hr. Professor.

ISBÆK

Tag Dem i Agt. Jeg har meget andet at klage over!

NYBERG

Tvivler jeg ikke om.

ISBÆK

Jeg var her igaar. De var her ikke.

NYBERG

Jeg havde Forretninger i Byen.

ISBÆK

Deres Forretning er her.

NYBERG

Ja, desværre.

ISBÆK

Saa fandt jeg en tømt Champagneflaske ude i Køkkenet . . . hvem har drukket Champagne her?

NYBERG

En Patient.

ISBÆK

Hvem er den Patient?

NYBERG

Det var mig.

ISBÆK

De. —

NYBERG

Ja — jeg faar undertiden saadan voldsomme Anfald af Melankoli og aandelig Nød . . . saa er Extra-sec det eneste, der hjælper. — Jeg drak for Resten to — fandt Professoren ikke den anden Flaske —

ISBÆK

Nej, men jeg fandt Østersskaller i Skarnbøtten — er det ogsaa Dem?

NYBERG

Ja, det var ogsaa mig.

ISBÆK

Og saa opdagede jeg, at en af Pigerne —

NYBERG

Nej — det er ikke mig . . . er der saa mere endnu, Hr. Professor?

ISBÆK

Hvad mener De?

NYBERG

Jeg mener, om Professoren ikke ogsaa har været inde paa Nr. Nul og fundet noget . . . om De ikke har vendt mine Buxelommer eller brækket mine Skuffer op —

ISBÆK

Er De forrykt, Mand.

NYBERG

Nej! Men nu — slaar i Bordet for ham, saa han ryger op — kan det være nok! — Nu er jeg ked af Deres Rend her og Deres Snusen og Dirigeren —

ISBÆK

op, snapper sin Hat

De understaar —

NYBERG

stigende

Og se nu til, De holder Dem herfra . . . for kommer De en Gang til og generer mig i min Forretning . . . saa bliver jeg — raa! — et Skridt mod ham

ISBÆK
et Hop tilbage

De vover!

NYBERG
et Skridt til

Raa!

ISBÆK
et Hop tilbage

Kæltring!

NYBERG
et Skridt til

Herut!

ISBÆK
farer ud af Døren til Korridoren, straks efter Hovedet ind

Jeg henter Bestyrelsen — Kammerherren — Etatsraaden!

NYBERG
mod ham

Hent Fanden og hans Brandstige — herut!

ISBÆK forsvinder

ELLEVTE SCENE

ISAACSEN

Bravo, Alexander!

NYBERG

Det var maaske dumt . . . jeg blev hidsig . . . men Pokker sku' ogsaa. — Bare jeg kunde komme ud af den Travalje . . . blive Herre over Huset her . . . jeg forsikrer Dem . . . Lokalerne . . . Beliggenheden . . . . paa tre Maaneder skulde her staa et Hotel —

ISAACSEN

Forklar mig Pengeforholdene —

NYBERG

Ja, det er jo et Aktieselskab —

ISAACSEN

Hvem har Aktierne?

NYBERG

Dem har Etatsraaden . . . og Etatsraadinden . . . . og Komtessen og Kammerherren . . . og Professoren har én . . . hele Kliken . . . Hotellet er opkaldt efter Etatsraadinden . . . Theahotellet . . . sikk'et Navn . . . Nybergs Hotel skulde det hedde . . . jeg har baaret mig ad som et Fæ!

ISAACSEN

Hvor stor er Kapitalen?

NYBERG

Ingenting . . . halv Hundredetusind . . . det hele er lavet paa Fileri . . . de vil jo aldrig noget, de Folk, naar det kommer til Stykket . . . Det var Stedet, jeg blev tosset efter . . . det ligger saa Fandens lækkert . . . . oplagt til en første Klasses Forretning . . . Man skulde gøre dem kede af det . . . ødelægge det regulært . . . . skandalisere det, saa de ikke kunde være bekendt at ha' at gøre med det . . . og saa slaa ned.

ISAACSEN

Slaa, Alexander!

NYBERG

Ja — De sidder der ... for Fanden, se at faa fat i de Aktier, Grosserer — saa mange, at De kan dominere — saa gaar vi i Kompagni —

ISAACSEN
ler

Jeg, Isaacsen, i Fedt og Læder — spekulere i aandelige Aktier — nej, Alexander. Jeg tror ikke paa aandelige Hoteller.

NYBERG

Hvem siger, det skulde være aandeligt — tror De, jeg har Feber ... hvor De og jeg kom til, blev det vist hurtigt kødeligt.

ISAACSEN

Skulde man fiske efter de Aktier, maatte det være med aandelig Krog. — Nej, Alexander ... det forbyder desuden min ... min private Overtro mig.

NYBERG

At betale aandelige Proppepenge?

ISAACSEN

Nej — Alexander!

NYBERG

Ja — ja — saa vil jeg gaa ud og sørge for Middagen. Kommer Tid, kommer Raad ud til højre

ISAACSEN

Sommetider, Alexander.

TOLVTE SCENE

JØRGENSEN
aabner fra Korridoren

Værs'artig, Frøken ud

FILIPPA
ind

'Da, Musvit... har Du ventet?

ISAACSEN

Kommer Du alene?

FILIPPA

De andre er paa Vejen. Kan vi saa spise her? — Hvor er Nyberg? — Hvorfor siger Du ingenting. — stikker til ham med Parasollen ... naa — tal —

ISAACSEN

Av! Du spør' om saa meget, Filippa. Vist kan vi spise. Alexander er i Køkkenet. Sæt dig ned.

FILIPPA
lægger Handsker og Pose og Parasol fra sig paa Midterbordet, løser sit Slør

Hvorfor sidder Du saadan og glor?

ISAACSEN

Jeg spekulerer. —

FILIPPA

Py — vender sig fra ham, ser sig om, ler pludseligt — Nej, det var dog en tungsindig Kneipe... er det Nybergs store Ide?

ISAACSEN

Alexander er gaaet i Vandet. —

FILIPPA

Saa — er det sandt? ISAACSEN nikker, hun sætter sig hos ham — Hjælp ham saa op, Musvit!

ISAACSEN

Hjælpe .... hjælpe .... Du vil altid hjælpe .... Man hjælper sig selv ... man hjælper til Nød sin Familie ... Jeg er ikke i Familie med Alexander —

FILIPPA

Nej — endnu ikke —

ISAACSEN

Hvadbeha'r?

FILIPPA

trommer i Bordet

Ingenting —

ISAACSEN

Hvad gaar der af dig?

FILIPPA

Aa — jeg spekulerer —

ISAACSEN

Bah!

FILIPPA

Hør, Musvit .... siden vi er alene .... jeg har en Ting at snakke med dig om ... Du skal jo optages i min Familie idag.

ISAACSEN

Hvad saa?

FILIPPA

Jeg har tænkt paa .... hvordan skal jeg egentlig præsentere dig? —

ISAACSEN

Mit Navn er Grosserer Isaacsen.

FILIPPA

Jo Tak ... i Fedt og Læder ... jeg mener, hvordan skal jeg præsentere dig i Forhold til mig?

ISAACSEN

Nu, som din .... din ....

FILIPPA

Min hvad?

ISAACSEN

Din Ven.

FILIPPA

N—æh ..... det gaar ikke, Du. Mo'er er af den gamle Skole ... og Rigsdagsmanden, Andersen-Sæddinge .... Ven er for let —

ISAACSEN

Nu, saa præsenter mig ... præsenter mig som hvad Du vil.

FILIPPA

Siger Du det .... op — kysser ham flygtigt Tak, det var pænt af dig ... Nu skal Du se ... føler i sin Lomme — nej, det er sandt ... de ligger her hen til Midterbordet

ISAACSEN
op

Hvad ligger?

FILIPPA

med en lille rød Æske, hvoraf hun tager en Guldring, holder den op

Musvit, kom med Poten —!

ISAACSEN

Filippa — jeg tror, Du vil.

FILIPPA

Er Du bange?

ISAACSEN

Overfor din Mo'er . . . din Familie . . . . det er — det er . . . . juridisk bindende — —

FILIPPA

Nu om saa var . . . kom med Poten —

ISAACSEN

Nej, Filippa —

FILIPPA

Du vil ikke?

ISAACSEN

Nej —

FILIPPA

Ja, ja — — — saa pil af!

ISAACSEN

Filippa!

FILIPPA

Gaa med dig, siger jeg . . . Jeg vil ikke have dig sammen med min Familie . . . Jeg vil ikke have dig med til min Fødselsdag . . . Jeg vil ikke mere have noget med dig at bestille. Det er mig, der siger det, og jeg mener det, skal Du faa at se . . Naa . . gaa . .

ISAACSEN

Filippa!

FILIPPA

Musvit! ... Se paa mig ... kan Du li' mig?

ISAACSEN

Forfærdelig godt — Filippa ...

FILIPPA

Jeg ogsaa dig ... tror Du nogensinde, Du finder en anden som jeg .... én, der kan more og drille dig som jeg ... én, der er ... saadan som jeg ...

ISAACSEN

Nej, Filippa.

FILIPPA

Og mig vil Du af med? Aldrig mere se ... aldrig mere tale med ... aldrig mere ...

ISAACSEN

snøfter

Filippa!

FILIPPA

Kom saa med Poten, Musvit ... det gør ikke ondt.

ISAACSEN

stikker Haanden frem, trækker den tilbage

Nej.

FILIPPA

bestemt

Kom nu med Poten ... én ... to ...

ISAACSEN
stikker venstre Haand frem

Værs'god.

FILIPPA
slaar ham over den

Vil Du snyde ... maa jeg be' om den højre ... her er vi højre ... Isaacsen stikker resigneret højre Haand frem, hun tager den ... kom saa ... det var Ret ... sætter Ringen paa ... kan Du se, hvor den passer ... jeg købte den paa Vejen herhen ... kan Du se, hvor den klæ'r dig. — løfter Haanden op

ISAACSEN

Haha —

FILIPPA

Kom skal jeg hviske dig — hvisker ham i Øret

ISAACSEN
som kildet

Hahahaha —

FILIPPA
rækker ham den anden Ring

Og nu sætter Du pænt den anden paa mig ... han sætter Ringen paa hendes Finger ... se saa ... et Kys — de kysses ... og dér har vi Familien — og Nyberg.

TRETTENDE SCENE

NYBERG fra højre, FRU OTTESEN, SIGNE og ANDERSEN-SÆDDINGE fra Korridoren

almindelig Sigen Goddag

NYBERG

Og hjærteligt Velkommen ... jeg er dybt rørt over, at De vil fejre en saadan Dag ... det er sandt, Frøken Filippa, maa jeg gratulere ...

FILIPPA

Vent lidt — maa jeg først præsentere — Fru Emilie Ottesen — Signe — Hr. Andersen-Sæddinge ... Nyberg — maa jeg herved — tager Isaacsen ved Haanden præsentere min ringforlovede Hr. Grosserer Isaacsen —

Forbavselse og Glædesudbrud

FRU OTTESEN

Mit søde Barn ... Hr. Grosserer — det var ædelt af Dem.

ANDERSEN-SÆDDINGE

Maa jeg ogsaa gratulere — til Filippa — nu gaar det kanske bedre an at sige Jomfru Ottesen —

FILIPPA

Pas Dem selv, Andersen-Sæddinge —

ANDERSEN-SÆDDINGE

ler

Hæd — hæd —

NYBERG

Ja, maa jeg saa gratulere ... tør jeg være næsvis, naar er det sket.

FILIPPA

For to Minutter siden.

NYBERG

Her i mit Hus til Isaacsen Saa var der dog noget, Huset formaaede, Hr. Grosserer —

ISAACSEN

Tak, Alexander!

JØRGENSEN fra højre med en Kurv med Buketter

NYBERG

Men vil Selskabet nu ikke træde ind i det reserverede Gemak . . . ja, jeg maa paa Forhaand bede Dem tage til Takke . . .

JØRGENSEN

Hr. Nyberg —

NYBERG
vender sig

Aa . . . og maa jeg endvidere — tager Buketter op af Kurven . . . mine Damer . . . den Fornøjelse — —

rækker hver af Damerne en Buket

FRU OTTESEN

Nej — hvor mageløst smagfuldt.

SIGNE

Tak, Nyberg —

FILIPPA

Tak, Nyberg, til Signe . . . men Du har slet ikke gratuleret mig. —

SIGNE

Vist saa — kysser hende

FILIPPA
ser fra Signe til Nyberg

Jeg har kun gjort det for Exemplets Skyld — Gak I nu hen og gør ligesaa.

NYBERG

Det er Tiderne vist ikke modne til endnu, Frøken.

SIGNE

Saa venter vi, Nyberg.

ISAACSEN

Skal vi gaa ind?

NYBERG

Værs'artig, mine Damer og Herrer . . . Jørgensen, vil De vise Herskaberne ind i det grønne Værelse . . . Jeg maa ud til Maden bukker, ud til højre

JØRGENSEN aabner Døren til venstre. Alle ind

FJORTENDE SCENE

Slagtermester JENSEN, Ølhandler HANSEN, Journalist PETERSEN, Frøken AGNES SVENDSEN — alle fra Korridoren — Jensen i Slagterforklæde, Hansen i fodsid Ulster. Træder begge ind med Hovedbedækningen paa

JENSEN

ned i Forgrunden, fulgt af de andre, ser sig om

Naa, saadan ser her ud. — Herregud . . . her lugter s'gu inte af Bøfsteg —

HANSEN

Gud ved, hvor de faar Øllet . . . der er ingen Reklamer paa Væggene —

PETERSEN

Jo, der hænger et Skilt peger paa Væggen

HANSEN

Hvad staar der? —

AGNES

læser

Gud, der staar: Kød er Hø!

PETERSEN

Ah — Vegetarianerknejpe.

JENSEN

Naa, dem der lever af Gulerodstoppe og Fuglefrø. Ja, lad os forsøge Varerne. Sid ned, Folkens, værs' god, Frøken de tager Plads om Bordet i højre Forgrund Halløj, er der nogen?

PETERSEN

Nu skal jeg slaar med sin Stok i Bordet

FEMTENDE SCENE

JØRGENSEN

fra venstre

Javel standser forbavset og bukker

HANSEN

Kan De ikke komme nærmere. Vi bider ikke.

JØRGENSEN

nærmere

De ønsker?

JENSEN

Ja, hvad kan vi faa?

JØRGENSEN

Jeg skal spørge ad —

JENSEN

Nej, det er s'gu os, der spør'.

JØRGENSEN

Ønsker De at spise?

JENSEN

Nej, vi er ikke saa fordringsfulde til de andre Øl?

HANSEN

Ja — kan De gi' os fire Pilsnere.

JØRGENSEN

Jeg tror ikke, vi har bajersk Øl.

JENSEN

Naa — vil De saa komme med fire svenske Sodavander — den Sprut har De vel, kan jeg tænke —

JØRGENSEN

Jo — tager Avisstumperne op fra Gulvet og Kaffeservicet fra Bordet til venstre

JENSEN

Og be' Værten komme herind . . . De kan hilse fra Slagtermester Jensen.

JØRGENSEN

Jo vel ud til højre

JENSEN

Jeg vil dog nok se den Krybbebider — —

SEXTENDE SCENE

PETERSEN

Naa, hvad siger Du saa om den Kafé, lille Basse . . . det var jo dig, der vilde herind.

AGNES

Guj! det er da et rædsomt Sted. Jeg troede . . . Theahotellet . . . det lød saa yndigt.

ANDEN HERRE fra Aktens første Scene ind fra Korridoren

JENSEN

Naa, der er én af Stamgæsterne.

HERREN

leder nærsynet først paa Midterbordet, derpaa hen til Selskabet

Tillader De —

JENSEN

Hvad er til Tjeneste?

HERREN

peger

Det var kun den Avis.

HANSEN

tager Bladet, som han sidder paa

Denne her?

HERREN

Ja — hvis De ikke læser den —

HANSEN

Nej, værs'artig rækker ham den

HERREN

Tusind Tak.

HANSEN

Ingen Aarsag.

HERREN

hen og sætter sig med Avisen ved Bordet i venstre Forgrund

JENSEN

Han kunde godt trænge til at udstoppes.

SYTTENDE SCENE

NYBERG
fra højre, bukker

God Dag — — nej hvad . . .

JENSEN
op

Hvad Satan!

HANSEN
ligeledes

Nyberg — er det dig, gamle Dreng!

NYBERG
vexler Haandslag med Jensen og Hansen

Gamle Drenge . . . det var voldsomt rart af Jer . . . til Jensen Vil Du forestille mig . . .

JENSEN

Journalist Petersen.

NYBERG

Ære —

PETERSEN

Fornøjelse . . . min Kæreste, Skuespillerinde Frøken Agnes Svendsen.

NYBERG

Stor Ære, Frøken . . .

HANSEN

Naa, sid nu ned gamle . . .

NYBERG

Hvis I tillader tager Stol fra Midterbordet . . . hvad maa jeg byde . . . tager Plads

JENSEN

Tak, vi har selv bestilt Jørgensen fra højre med Serveringen der er Varerne.

ATTENDE SCENE

JØRGENSEN

Fire svenske Vande, værs'artig, skal jeg slaa dem op?

NYBERG

Nej, hør nu, I vil da ikke fornærme mig .... Væk med det igen, Jørgensen, og kom saa med en af de Flasker, der er lagt paa Is.

JØRGENSEN

Vel mod højre

NYBERG

Og læg en anden i Stedet. Skynd Dem Jørgensen ud Det manglede bare...

NITTENDE SCENE

JENSEN

Ja, vi vidste jo ikke, hvad det var for en Faldgrube.

HANSEN

Vi ku' navnlig ikke lugte, Du var Manden.

PETERSEN

Nej, det er egentlig min Kæreste —

AGNES

Ja, det var mig, Hr. Nyberg, som læste Theahotellet, og saa syntes jeg, det lød saa romantisk.

NYBERG

Her er ogsaa romantisk, Frøken .... vanvittig romantisk Jørgensen ind med Champagne og Glas Naa, lad os nu . . .

JENSEN

Ja, hvad Fanden er det for en Butik, Du her har lavet?

JØRGENSEN trækker op

NYBERG

Det skal I faa forklaret bagefter ... lad os nu —

JØRGENSEN
sætter Flasken

Værs'artig.

NYBERG
tager Flasken

Værs'go —!

JENSEN

Nej, stop, det er mig, der siger værs'go. — Hid med Flasken griber om den

NYBERG

Hvadbehager!

JENSEN
tager Flasken

Det er mig, der køber. — Tror Du, jeg kommer for at drikke gratis paa din Beværtning. Værs'god.

skænker

HANSEN

En til for mig af samme Slags, Opvarter.

JØRGENSEN

Vel.

NYBERG

Og én for mig . . . det faar jeg vel Lov til . . . og læg stadig paa Is . . . og saa maa De ind og dække for Selskabet.

JØRGENSEN

Vel.

HERREN
ved Bordet tilvenstre

Opvarter.

JØRGENSEN

Herre.

HERREN

Vil De bringe mig en Kop Salep med Saft.

JØRGENSEN

Saa gærne ud

TYVENDE SCENE

JENSEN

Naa, drik Børn . . . . dette her er ogsaa godt for Brystsyge — rejser sig . . . Og saa vil jeg udbringe det første Glas for vores ærede Vært og gode Ven, Alexander Nyberg, som jeg saa uformodet er stødt paa her i denne højtidelige Hvælving . . .

NYBERG

Tak.

JENSEN

Ja, gamle Dreng, jeg aner jo som sagt ikke, hvad det er for en Butik, Du her har lavet . . . og hvad Du i det hele taget forestiller i den Uniform, Du er iført . . . Jeg synes nærmest, Du ligner en Skarpretter . . . Men ligemeget, Du har altid været Knop mellem Brødre, og naar Du har lavet noget, saa er jeg ogsaa vis paa, Du har haft din Mening med det, og er Mand for at føre det igennem. Og skulde det være, jeg kunde komme til at sælge en Bid Sul til dig, og Hansen der en Kasse Øl, saa ved Du ogsaa, at vi tre, vi narrer ikke hinanden.

HANSEN

Hør!

JENSEN

Skaal, gamle Svedfux . . . Held og Lykke . . .

alle op og klinker

NYBERG

Tak, Kammerat.

JENSEN

Skal han ha' et Leve!

HANSEN

synger

Han leve . . .

alle istemmer Levet

JENSEN

Og saa et Hurra —

·tre·lange og korte istemmes

NYBERG

Tak, kære Venner — hjertelig Tak . . . Maa det være mig tilladt — —

ENOGTYVENDE SCENE

ISBÆK, KAMMERHERREN, ETATSRAADEN og LAMPE (med Protokol) fra Korridoren

ISBÆK

Vil De nu se . . . hørte De Spektaklet.

NYBERG

Saa for . . . nevermind . . . let them come all —

ISBÆK

Vil De bare se, midt paa Dagen. — Kammerherre, Etatsraad — —

JENSEN

Hvad er det, de Herrer skal se —

NYBERG

Hvad ønsker De, mine Herrer . . . ?

ISBÆK

Vi ønsker foreløbig ikke at forhandle et Ord med Dem. JØRGENSEN ind med to Flasker Champagne i den ene Haand og en Bakke med et Par Kopper i den anden Nej, vil De se, mere Champagne — det vælter ind med Champagne.

NYBERG

Det har de Herrer vist set før.

ISBÆK

Vil De tie.

NYBERG

Sæt Flaskerne, Jørgensen, og servér Saleppen .... JØRGENSEN sætter Champagnen paa Bordet til højre og gaar med Saleppen over til Herren til venstre ... Ja, der er Salep og Champagne — Hvad ønsker de Herrer!

KAMMERHERREN

Naa, naa, Nyberg.

ETATSRAADEN

Vi ønsker paa Professorens Klage og Opfordring at konstatere den uforsvarlige ...

ISBÆK

Skandaløse —

ETATSRAADEN

.... Maade, hvorpaa De leder dette Hotels Drift, som vi har betroet Dem i Tillid til helt andre Forudsætninger. — Vi ønsker dernæst at afholde et øjeblikkeligt Møde for at tage Beslutning om nærmere Skridt. Lad os gaa ind, mine Herrer.

de vender sig mod venstre

TOOGTYVENDE SCENE

ISAACSEN

Hovedet ud af Bestyrelsesværelset

Alexander, kommer vi snart til at spise?

Filippas Latter høres indenfor

NYBERG

Straks, Hrr. Grosserer.

Isaacsen tilbage

TREOGTYVENDE SCENE

ETATSRAADEN

Hvadbehager, har De Gæster i vort Værelse?

KAMMERHERREN

Hvem holder det Selskab?

ETATSRAADEN

Der er Damer!

NYBERG

Hr. Grosserer Isaacsen, som Kammerherren vist erindrer — og Etatsraaden

ISBÆK

Det Selskab skal øjeblikkelig vises ud —

HANSEN

op

Vil den Herre ikke ogsaa vise os ud — ned

ISBÆK

Jo — alle — skal vises ud —

HERREN ved Bordet til venstre rejser sig hurtigt og lister sky ud ad Korridoren

NYBERG

Vil Professoren saa ikke hellere lukke Hotellet med det samme, naar jeg skal vise mine bedste Kunder ud.

LAMPE

Her drejer det sig ikke om bedste Kunder . . . det ved De godt, Hr. Nyberg. Det er dette Steds stille Fred, som vi finder krænket, dette Herberge, som

bærer Etatsraadindens ophøjede Navn, og som De vanhelliger ved Formiddagsorgier med Drik og — faldne Kvinder.

AGNES
skriger

Hvad siger han — taaler Du det, Herman.

PETERSEN
frem

Min Herre — denne Dame er Kunstnerinde .... det er den lovende unge Skuespillerinde, Frøken Agnes Svendsen, som agter at aflægge Prøve for det kongelige Teater, og som jeg protegerer.

ETATSRAADEN

Det er net — skal vi nu ha' Skandale.

NYBERG

Hvem gør Skandale, Hr. Etatsraad ... er det Dem eller mig? Men for mig gerne .... Det er Journalist Petersen fra »Jærnknoen« .... værs'god Petersen — der er en Herre, der ønsker Skandale —

JØRGENSEN
der længe har været ved at kvæles af Latter, synker om paa en Stol og vrider sig

KAMMERHERREN

Naa, naa, Nyberg — bliv nu ikke simpel.

NYBERG

Jo, Hr. Kammerherre — nu svinder Drikkepengesmilet ... Nu bliver jeg, den jeg er ... For jeg er en simpel Mand, og det er min Stolthed! —

JENSEN og HANSEN

Det er hørt —

NYBERG

Hvad er det, de Herrer forlanger. Hvad kommer de her for og forstyrrer mig i min Forretning?

ETATSRAADEN

Det er ikke Deres Forretning — det er Aktieselskabets . . . og De er fra nu af suspenderet som Hotellets Bestyrer.

ISBÆK

Og Deres Kaution har De forbrudt.

ETATSRAADEN

Selvfølgelig.

NYBERG

Saa det har jeg . . . De vil berøve mig mine Penge . . . mig, som har givet Dem Idéen . . . Ved De saa, hvad De er . . .

KAMMERHERREN

Nyberg!

NYBERG

Kammerherren kan være rolig . . . Jeg vilde bare sige: De er en nobel Mand . . . . De er en meget fin Mand, Hr. Etatsraad!

JØRGENSEN

Aa . . . aa . . . aa . . .

ETATSRAADEN

Nu kan det være nok . . . paa mit Kontor imorgen —

NYBERG

slaar i Bordet

Nej — jeg skal ikke i Deres Rævehule imorgen . . . den Sag ordnes her, strax —

Bifald fra Bordet tilhøjre

FIREOGTYVENDE SCENE

ISAACSEN, strax efter FILIPPA og ANDERSEN-SÆDDINGE fra venstre. FRU OTTESEN og SIGNE i Døraabningen

ISAACSEN

Hvad er det for en Støj. Vi venter paa at komme til at spise, Alexander! Ah —

hilser Kammerherren og Etatsraaden

NYBERG

De maa undskylde mig, Hr. Grosserer, jeg skal servere disse Herrer først.

FILIPPA

tager Isaacsen under Armen

Hvad er paa Færde . . . nej God Dag, Hr. Kammerherre — God Dag, Hr. Etatsraad — Tak for sidst.

Kammerherren og Etatsraaden hilser tvungent

ANDERSEN-SÆDDINGE

Ærbødigst Tjener, de Herrer — hilser rundt God Dag i Stuen . . .

KAMMERHERREN

God Dag, Andersen-Sæddinge.

ETATSRAADEN

Hr. Andersen-Sæddinge!

ISBÆK

I det Selskab!

ANDERSEN-SÆDDINGE

Kammerherrens og Etatsraadens og Professorens Selskab er mere end godt nok til mig . . . Tør jeg spørge . . . hvad debatteres her om . . . er der Splid i Finansudvalget.

KAMMERHERREN

smiler

Maaske.

ANDERSEN-SÆDDINGE

De Herrer arbejder maaske ikke godt sammen. Der er vist for stor Forskel i Tænkemaaaden —

ETATSRAADEN

Rimeligvis.

NYBERG

Rigtig, Hr. Etatsraad — den Forskel, at hvad jeg gør . . . det er jeg bekendt . . .

ANDERSEN-SÆDDINGE

Naa, naa, Nyberg — ta' en nu med Ro. Ved de Herrer, hvad jeg synes . . . her trænges vist til en Forligsmægler . . . Jeg synes, De skulde opløse dette her Kompagniskab.

ETATSRAADEN

Hvorledes mener De? —

ANDERSEN-SÆDDINGE

Jeg mener simpelthen — gaa hver til sit. De Herrer ta'r deres Penge igen, og Nyberg beholder hans Hotel.

ETATSRAADEN

Den Ordning er Hr. Nyberg vist næppe i Stand til at gaa ind paa.

JENSEN

op

Maa jeg tillade mig at be' om Ordet. Undskyld, jeg er ogsaa en simpel Mand. Mit Navn er desværre kun Jensen. Slagtermester Kristian Jensen. Jeg er ikke helt med ... men saa meget har jeg forstaaet, at der er Tale om, at man vil spænde min gamle Ven, Alexander Nyberg, ud af hans Forretning .... Og hvis saa er, og Penge kan klare den for ham — saa kan han hos mig faa baade ti og tyve og tredivetusind. — Jeg holder, hvad det skal være, paa Alexander Nyberg —

HANSEN

op

Jeg samme Part — Ølhandler Hansen.

FILIPPA

til Isaacsen

Nu Du, Musvit!

ISAACSEN

Lad mig tegne Resten, Isaacsen & Co., Løvstræde 19.

ANDERSEN-SÆDDINGE

Ja, hvad siger de Herrer nu til det?

KAMMERHERREN

Ved De hvad, Etatsraad, jeg synes, vi skulde acceptere. — Foretagendet er dog vist mislykket.

ETATSRAADEN

Saafremt de andre Aktionærer samtykker, skal jeg ikke sætte mig derimod.

ISBÆK

Men jeg protesterer. Jeg afstaar ikke min Aktie.

NYBERG

Saa skulde De brænde den, Hr. Professor.

ETATSRAADEN
til Isbæk

Det maa afgøres ved Majoritet — til Nyberg — Vil De komme paa mit Kontor imorgen.

NYBERG

Jeg skal sende Dem min Prokurator, Hr. Etatsraad.

KAMMERHERREN

Ja, lad os saa foreløbig slutte Forhandlingerne . . . de Herrer —

hilser og gaar, fulgt af Etatsraaden, Professoren og Lampe

FEMOGTYVENEE SCENE

ANDERSEN-SÆDDINGE

Se, den klarede vi jo skønt.

ISAACSEN

Naa, Alexander —

FILIPPA

Til Lykke, Nyberg. —

NYBERG

Jeg er rørt — Tak, mine Venner . . . Jeg var gaaet i Vandet, og I har hjulpet mig op . . . Det skal I ikke komme til at fortryde. For nu laver vi Kraft suse mig Nybergs Hotel!

SIGNE

De skal ogsaa faa mine Sparepenge, Nyberg.

NYBERG

Tak, Frøken Signe.

Tæppet falder

FEMTE AKT

Nybergs Hotel. Pragtfuld Vestibule i hvidt og Forgyldning. I Baggrunden Platform med Trappenedgang til Scenen. Forhæng ved Siderne. Laurbærtræer og Palmer paa Afsatserne og i Baggrundshjørnerne. — Midt paa Scenen, lidt tilbage, en lav, cirkelrund Sofa, der omslutter en Palmegruppe med et lille Springvand. Draperede Fløjdøre til højre og venstre. Glimrende elektrisk Belysning

FØRSTE SCENE

NYBERG

(i Kjole og hvidt) fra Trappen i Spidsen for et halvt Dusin Kellnere, anført af Jørgensen, der bærer Bakker med Kaffeservice, Likørflasker og Glas, Cigarkasser

NYBERG

stanser

Holdt her — Kellnerne paa Række Altsaa Cigarerne i det inderste Kabinet. Kaffen i de to Saloner nærmest Salen. En halv Time efter at Gæsterne er kommet ned, tager De Cigarer og Likører væk. Hvad derefter rekvireres noteres extra. — De er ansvarlig, Jørgensen.

JØRGENSEN

Vel, Hr. Direktør.

NYBERG

Marsch — Kellnerne mod højre — Nej, stop lidt ..... de stanser; til sidste Kellner .... De der .... hvad hedder den Reservemand, Jørgensen?

JØRGENSEN

Frølund, Hr. Direktør.

NYBERG

Frølund . . . hvad skal den Tommelfinger der oppe paa Kanten af Bakken? Er De vant til at svale Suppen paa den Maade? Grabberne under Forlæ'ret, Mand . . . saa. — Vil De sørge for manicurede Folk en anden Gang, Jørgensen!

JØRGENSEN

Vel, Hr. Direktør.

NYBERG

Ind!

Kellnerne ud i Række til højre

ANDEN SCENE

PETERSEN

fra venstre

Undskyld, Hr. Direktør!

NYBERG

Hvad er til Tjeneste, Petersen?

PETERSEN

Kan jeg ikke staa her, naar Selskabet kommer fra Bordet . . . . Jeg skulde gerne hugge et Par Toiletter til Referatet.

NYBERG

Var De ikke i Kirken?

PETERSEN

Jeg blev smidt ud.

NYBERG

Jo. De kan staa derhenne bag Træet til venstre. Der ser De bedst. De har vel faaet Menuen?

PETERSEN

Jo Tak.

NYBERG

Den And *a la chinoise* er aldrig serveret herhjemme før — skriv det.

PETERSEN
noterer

Chinoise ....

NYBERG

Det er med Ingefær ..... og heller aldrig Champagne fra Fad paa noget offenligt Sted — kan De ogsaa skrive ....

PETERSEN

Fra Fad ....

NYBERG

Frosne Violer i Isen ... smør i det hele godt paa ... det er mit første Bryllup ... jeg sætter til paa'et, men jeg vil ha', det skal rive.

PETERSEN

Det var egenlig storartet, De fik det Bryllup, efter hvad der passerede.

NYBERG

Man hænger jo i Traadene. Jeg gik til Etatsraadinden og talte til hendes ømme Samvittighed —

PETERSEN

Det er et knusende Parti, han gør, den Kammerjunker.

NYBERG

Aa hvad. — Jeg skal sige Dem en Ting, Petersen .... sæt Dem kun ned et Øjeblik ... det varer vist lidt endnu .... nej, jeg skal sige Dem en Ting .... jeg har set saa mange af de Operationer .... de er ikke smertefri — kan De stole paa de tage Plads i Midtersofaen

PETERSEN

Nej — maaske.

NYBERG

Hvad vil det sige, et godt Parti, for saadan et Menneske! Der er nu for det første Pigebarnet. Hun er sgu' bedst til at kysse i Mørke. Og saa de gamle, Forældrene — de kan jo leve baade tyve og tredve Aar endnu, før han faar fat i Sølvtøjet. Saa er han sgu træt.

PETERSEN

Jamen han faar vel —

NYBERG

Hvad faar han? Et Helvede! Han faar sin Gæld betalt, som han maa høre for ved alle højtidelige Lejligheder. Han faar, saa de lige kan leve, som Ko-

nen hun er vant til, og bliver lagt Mærke til, hvad han koster paa sig selv, og skal gi' Rapport, bare han har haft et Par Venner ude til Middag. — Det har Du Raad til, siger Svigerfar —

PETERSEN

Rigtig venligt —

NYBERG

Og tænk saa paa alt det Ros, han lige paa en Gang faar over sig . . . . . Onkler og Tanter og Svogre og Kusiner til at kritisere og plage ham med deres Familieslaveri . . . Kommer der Børn, bliver han taalt som Skilt. Kommer der ingen, faar han Spydigheder . . . . Nej, før jeg saadan sku' la' mig opsluge —

PETERSEN

Nej, jeg siger det samme — — — hellere fri Lejetjener —

NYBERG

Netop . . . aa, jeg har set det baade med den ene og den anden. Der kan gaa et Aarstid, maaske to, saa dumper de ind en Aften . . . . . de er brudt ud: . . . . . Nyberg, er det lille Værelse ledigt? — — — Værs'artig, Hr. Kammerjunker! . . . Nyberg, der kommer vist om lidt . . . Skal nok passe paa, Hr. Kammerjunker! . . . Og saa, naar den smaa vel er smuttet ind, og de sad ved Østersen og jeg skænkede det første Glas . . . det Blink, der kunde komme i Øjet! . . . . Nyberg, gamle Da'e, hva' . . . . da man aandede frit ved Gæller . . . Fan'en ogsaa — op Nej, Petersen,

jeg kan forsikre Dem, det har altid stukket mig i Hjertet, hver Gang en af mine raske Drenge er gaaet hen og blevet Ridder af det forgyldte Hundetegn.

TREDIE SCENE

FILIPPA

fra venstre med Cigaret

Nyberg, tror De snart, de kommer?

NYBERG

De maa lige strax være færdige .... Skylleskaalene er gaaet ind ... Hvem er derinde?

FILIPPA

Kun Mo'er og Signe ... Herrerne har sat sig ned i Kaféen ....

PETERSEN

Nu synes jeg ....

NYBERG

lytter

Ja .... nu skraber Stolene ..... saa har vi dem øjeblikkelig ... Stil Dem saa derhen, hvor jeg sagde, Petersen!

PETERSEN

hen i venstre Baggrundshjørne

FILIPPA

ind ad Døren til venstre

Nu er de der —

FJERDE SCENE

FRU OTTESEN

frem i Døraabningen med Signe

Gud! Sidder mine Kappebaand?

NYBERG

Vil Frøknerne staa hver ved sin Portière . . . . og Fruen i Midten . . . . lidt tilbage . . . . saa faar de et udmærket Overblik . . . . de skal lige forbi . . . undskyld mig . . . mod højre, stanser Er Musiken deroppe?

EN STEMME
bag Forhænget tilhøjre

Vel, Hr. Direktør —

NYBERG

Saa begynder De, naar jeg klapper —

STEMMEN

Vel

NYBERG
ind ad Døren tilhøjre

Halløj De . . . . fire af dem herud — fire Kellnere ind . . . . to af dem her ved Foden af Trappen, en paa hver Side . . . to her, hver paa sin Side af Døren . . . Kellnerne stiller sig op, som han anviser, Nyberg træder tilbage i Forgrunden og tager Overblik Godt!

SIGNE

Du kan da ikke staa og ryge, Filippa!

FILIPPA

Død og Pine holder Cigaretten ned

NYBERG
lytter; træder hen i venstre Forgrund

Saa! Orkester!
klapper i Hænderne. Musiken falder ind med en livlig Marsch

FEMTE SCENE

Bryllupsselskabet fra venstre ned over Platformen og Trappen. I Spidsen Brudeparret, Kammerjunker Bryde og Bera, derefter Etatsraadinden ført af H. H., Kammerherren med Komtesse Duehjelm, Etatsraaden, Professoren, Lampe, Holmer, Bernstorf og flere Husarofficerer, Herrer og Damer, i alt tyve—tredive Par. — Galauniformer og stort Toilette. De svinger ned i venstre Forgrund og forbi Springvandet ind til højre. Nyberg bukker dybt og uafladeligt. Fru Ottesen, der er traadt lidt frem, nejer hyppigt. Signe og Filippa titter ud fra Portièren. Petersen noterer. Da det sidste Par er ude, følger Kellnerne og Nyberg efter ind til højre. Musiken stanser.

SJETTE SCENE

FILIPPA

frem med Fru Ottesen, mens Signe gaar rundt og ser sig om

Naa, lille Fru Ottesen, nu maa Du se at fatte dig.

FRU OTTESEN

tørrer Øjnene

Det var saa mageløst smagfuldt . . . og betagende.

FILIPPA

Og naar det nu bliver Signes og min Tur . . . .

FRU OTTESEN

Ja, Gud give, jeg maatte opleve det **græder igen**

FILIPPA

Eller din egen — en Gang endnu.

FRU OTTESEN

Nej, Filippa.

FILIPPA

Maaske Du bliver den allerførste . . . . . hvad, lille Mo'er? Der er mig noget vist fordægtigt ved dig og Andersen-Sæddinge. Du rødmer.

FRU OTTESEN
slaar efter hende

Aa Du — Skarns Pige . . . . . og gøre din gamle Mo'er . . . .

FILIPPA

Du tilstaar . . . .

FRU OTTESEN

Ja, hvis Kortene faar Ret, og det er Skæbnens Vilje . . . . men først skal I to være fornuftige.

FILIPPA

Se, Signe, hun er fornuftig, hun undersøger min Sandten Gardinerne . . . . Signe!

SIGNE
paa Trappen

Hvad er der?

FILIPPA

Lagde Du Mærke til Hans Højhed?

SIGNE

Nej.

FILIPPA

Han lukkede det ene Øje, men Kammerherren var fræk som sædvanlig. — Han nikkede ganske gemytligt.

SIGNE
kommer ned

Hvad snakker I om . . . . hvad er der, lille Mo'er?

FRU OTTESEN

Aa, jeg siger, min egen Pige . . . . omfavner hende . . .

Bryllup . . . det er dog Bryllup . . . det nytter ikke . . . græder

FILIPPA

Herregud, lille Fru Ottesen.

SIGNE

Gid Nyberg snart kom.

FRU OTTESEN

Ja, gid han gjorde —

PETERSEN

der har staaet og skrevet

Undskyld, mine Damer . . . De kunde vel ikke sige mig . . . . den Robe, Komtesse Duehjelm var iført — hvad kaldes det Stof?

SIGNE

Moirée.

FILIPPA

Nej, det var Brokade.

SIGNE

Lille Filippa, det var Moirée.

FILIPPA

Brokade vil jeg gi' mit Hoved paa. — Hvad siger Du, Mo'er —

FRU OTTESEN

Ja, hvad véd jeg, søde Børn . . . . . Jeg syntes, det var Gyldenlæ'r —

PETERSEN

Læ'r, Tak noterer

SYVENDE SCENE

NYBERG

fra højre med Jørgensen

Saa dækker De af det bedste deroppe fra et lille extrafint Bord — derinde . . . .

JØRGENSEN

Hvor mange, Hr. Direktør —

NYBERG

Halv Snes Kuvert . . . . til mig . . . forstaar De —

JØRGENSEN

Vel, Hr. Direktør.

op ad Trappen og ud

OTTENDE SCENE

NYBERG

Mine Damer, jeg haaber, De har undskyldt . . . . . Nu sender vi Bud ned efter Herrerne, og saa gør De mig alle den Fornøjelse at tage til Takke med et tarveligt Stykke Smørrebrød. De ogsaa, Petersen.

PETERSEN

Jo Tak — jeg skal blot lige paa Bladet.

SIGNE

Vi skal vist hjem, Nyberg.

NYBERG

Hjem, Frøken Signe . . . De vil da ikke tage Lykken fra mig paa min første store Aften . . . .

FILIPPA

tager Fru Ottesens Arm

Kom lidt med Mo'er . . . . . der er noget med min Kjole —

FRU OTTESEN

Skal jeg hjælpe Dig, mit Barn — begge ud til højre

PETERSEN

Ja. — Farvel saalænge — ud i Baggrunden

NIENDE SCENE

NYBERG

Vilde De virkelig have forladt mig, Frøken Signe, det var ikke venligt.

SIGNE

Nyberg! fra ham

NYBERG

Nej, bliv nu. Jeg har saa meget at sige Dem.

SIGNE

Her er vist ikke Stedet, Nyberg.

NYBERG

Jo, her er netop Valpladsen. Se Dem om. Hvad synes De om mit Hotel?

SIGNE

Det jeg har set, synes jeg rigtig godt om.

NYBERG

Ikke! Facaden . . . slog det Dem ikke, i det samme De kom om Hjørnet.

SIGNE

Jo—o, man ser det straks.

NYBERG

Man siger: hvad er det?

SIGNE

Ja —

NYBERG

Det trækker . . . . . det suger Øjet . . . . . lagde De Mærke til den Række Drosker, der holdt. De kan stole paa, det er ogsaa et Tegn.

SIGNE

Det er det altid foran et Lokale.

NYBERG

Saa De min Portier?

SIGNE

Har han ikke før været paa »Alexandra«?

NYBERG

Jo — jeg købte ham fra dem. Jeg har drømt om den Mand om Natten . . . . . faar Du nogensinde et Hotel — har jeg sagt til mig selv — skal han staa i Hallen . . . . det er en Storfyrste, siger jeg Dem.

SIGNE

Og De kan stole paa ham?

NYBERG

Han har Procenter . . . . de første Aar . . . . senere bliver det mig.

SIGNE

Ja, det er vist meget fornuftigt.

NYBERG

Og nu det indvendige .... De var jo rundt oppe og nede ... den store Spisesal skal De se siden ... men det øvrige. Sig det, hvis De med Deres Smag har noget at indvende — Køkkenet — Kabinetterne — Garderoberne —

SIGNE

Nej — det var altsammen meget tiltalende.

NYBERG

Ikke sandt ... blødt .... lunt ... straalende .... Stemning — kort sagt ....

SIGNE

Jo.

NYBERG

Lugter her ikke rigtigt ..... fornem Buket ..... parfumerede Gæster .... fin Mad .... fine Vine ... Penge. — Mærker man ikke, hvor man træder ... man synker —

SIGNE

Er der ogsaa Bund, Nyberg?

NYBERG

Om der er Bund .... véd De, hvad jeg forrenter?

Halvsyvende Hundrede .... Tusind forstaar sig ... ingenting ..... Resten stryger Fa'r ..... De skulde gaa med mig en Gang, som jeg plejer i Middagstiden, naar Lysene er tændt — her nedenfor paa Fortovet. Jeg gaar gerne et Par Gange op og ned og trækker Luft .... Der sidder de inde bag de tynde Persienner og Gardiner, som bag et Net, alle mine Guldfisk .... Hvert Bord er optaget .... de spiser og drikker. Hver Gang de løfter en Ske eller Gaffel — Penge til mig. Hver Gang de rører et Glas ... trykker paa en Klokke ... tørrer sig med Servietten ...... flytter sig paa Stolen — Penge til mig. Bogholderen sidder roligt og skriver op. Saa gaar jeg min Ronde gennem Lokalerne ...... hvert Skridt .... hvert Buk .... hvert Smil faar jeg betalt. Der ruller en Vogn op for Trappen — Penge til mig. Det kimer fra et af Værelserne — Penge til mig ..... Bogholderen sidder stille. Jo, De kan stole paa, der er Bund. Mangler der noget, saa er det , ...

SIGNE

Hvad mangler, Nyberg?

NYBERG

Det, som kun en Kvinde kan udfylde ..... De mangler mig, Frøken Signe, Dem savner jeg.

SIGNE

Er det sandt, Nyberg?

NYBERG

Sandt! Der er en Lejlighed ovre i Fløjen, som jeg har ladet indrette . . . der staar en Kabriolet nede i Remisen, hvor jeg har tænkt mig Dem sidde med mig som Kusk . . . det er jo med Tanken om Dem, jeg har lavet det altsammen . . . Aa, gør en Ting . . . vil De gøre mig en Tjeneste?

SIGNE

Gerne, hvad skal jeg gøre?

NYBERG

Gaa op og stil Dem paa Midten af Trappen der . . . . lad mig se Dem i Rammen af det hele.

SIGNE

gaar op ad Trappen

Her?

NYBERG

Det sidste Trin med . . . . helt oppe.

SIGNE

paa Platformen

Tager jeg mig ud?

NYBERG

Aa, Signe . . . . tag saa deres Slot i Besiddelse.

SIGNE

Skal jeg saa holde op at synge?

NYBERG

Ja, som Forretningsmand kan jeg jo ikke . . . . . alt det, ikke sandt, maa være forbi —

SIGNE
slynger en Strofe, et Par Triller ud over Scenen

Farvel min Ungdoms Æventyr og Sange,
Nu drager jeg til Lykkens stille Bo.

Ja, ja gaar ned til ham . . . saa vil jeg, Nyberg. Det er maaske ogsaa det tryggeste.

NYBERG
drager hende til sig

Det er det, Signe.

SIGNE

Vi tager en Tur.

NYBERG

Direktør Nyberg og Frue afrejste i Aftes med Exprestoget paa Bryllupsrejse til det sydlige Udland.

TIENDE SCENE

ETATSRAADEN
fra højre med Cigar

Naa, min gode Nyberg — jeg kommer for at sige Dem Tak for Mad . . . . det var virkelig ganske fortræffeligt.

NYBERG

Glæder mig overordenligt, Hr. Etatsraad . . . . jeg havde ogsaa gjort mig megen Anstrængelse —

ETATSRAADEN

Jeg skulde tillige bringe Dem en Hilsen fra min Hustru . . . . . hun bevarer Dem altid i venlig Erindring.

NYBERG

Tusind Tak, Hr. Etatsraad . . . ja Etatsraadinden, det er en Dame . . . . Hr. Etatsraad —

ETATSRAADEN

Ja —

NYBERG

Tør jeg være saa dristig . . . maa jeg ha' den Ære at forestille Dem min — tilkommende Hustru. Kom, Signe — det er Etatsraad Mønter.

SIGNE

Jeg kender jo allerede Etatsraaden.

ETATSRAADEN

Frøken Ottesen . . . se, se, gratulerer . . . . saa de er blevet forlovede —

NYBERG

Ja, vi har slaaet vore Pjalter sammen, Hr. Etatsraad —

ETATSRAADEN
giver ham Haanden

Ja, ja, oprigtigt til Lykke, Hr. Nyberg. De skal se Ægteskabet . . . Og saa er alt det gamle glemt . . . . . for Fremtiden staar vi jo ogsaa paa en anden . . . . om jeg saa maa sige . . . . Fod med hinanden . . . . .

NYBERG

Med gensidig Agtelse, Hr. Etatsraad —

ELLEVTE SCENE

ISBÆK
fra højre

Hvor er Værten — er det dog ikke en Skandale.

ETATSRAADEN

Hvad er der, kære Professor — dèr staar Hr. Nyberg —

ISBÆK

Naa, er det Dem. Maa jeg spørge: Hvad er dette her for et Hotel . . . nu har jeg tre Gange forlangt et Glas Vand . . . . ikke muligt . . . .

NYBERG

Det var mærkeligt. Vi har ellers Vand.

ETATSRAADEN
tager Isbæk under Armen

Nu skal jeg sørge for det, Hr. Professor . . . . Hr. Nyberg staar med sin Forlovede.

ISBÆK

Naa, er han blevet forlovet til Nyberg Skal De ogsaa giftes?

NYBERG

Med Professorens Tilladelse.

ISBÆK

Saa vil jeg haabe, det maa ha' en forædlende Indflydelse paa Dem —

ETATSRAADEN
leende

Kom nu, Professor nikker til Nyberg, fører Isbæk med ind til højre

NYBERG
til Signe

Sød Tidsel . . . . han la'r sig ikke gøde.

TOLVTE SCENE

ANDERSEN-SÆDDINGE fra venstre, efter de første Repliker KAMMERHERREN fra højre, lidt senere FRU OTTESEN i Døraabningen til venstre

ANDERSEN-SÆDDINGE

Naa, det unge Par . . . . er man kommen til Forstaaelse?

SIGNE

Ja, Andersen-Sæddinge. Jeg har benyttet min Valgret.

ANDERSEN-SÆDDINGE

Til Lykke da . . . . jah —

KAMMERHERREN
fra højre

Hvad hører jeg, bedste Hr. Nyberg . , . . . maa jeg gratulere . . . min Frøken . . . rækker dem begge Haanden God Aften, Hr. Andersen-Sæddinge . . . Dem er der ogsaa nyt med . . . . . er det sandt, at De nedlægger Deres Mandat?

ANDERSEN-SÆDDINGE

Ja, Hr. Kammerherre. Det gør jeg . . . . . jeg har nemlig ogsaa tænkt paa at forandre mig — med Fru Ottesen.

FRU OTTESEN i Døren tilvenstre

SIGNE

Mo'er.

NYBERG

Svigermama!

ANDERSEN-SÆDDINGE

Kom Du kuns, Emilie . . . kom frem i Stuen . . .

FRU OTTESEN

frem, nejer

Tør jeg bede om at blive præsenteret.

ANDERSEN-SÆDDINGE

Kammerherre Bryde — bitte Emilie.

KAMMERHERREN

Min Frue . . . . til Andersen-Sæddinge og saa opgiver De fuldstændig Politiken?

ANDERSEN-SÆDDINGE

Ja, Hr. Kammerherre — det gør jeg. Jeg opretter en lille Beværtning — sammen med Fru Ottesen . . . herhenne i Kælderen . . . . Det er dog Beværtningsfaget, der er mest i Udvikling.

KAMMERHERREN

Ganske vist — Formerne skifter. Det gamle Samfund visner i Toppen. — Nu er det —

NYBERG

Rødderne, der er i Skudet, mener Kammerherren?

KAMMERHERREN

Det samme paa en anden Maade. Mine Forfædre plyndrede Folk midt paa Landevejen. De moderne Stamfædre lokker dem ind i polstrede og forgyldte Kabinetter, giver dem søde Gifte og klæder dem venligt af... De skal se, Nyberg, om et Par Generationer saa er Deres Efterkommere baade Kammerherrer og i Landsthinget... hvis vi til den Tid endnu har de Narrestreger.

NYBERG

Lad os haabe det, Hr. Kammerherre.

TRETTENDE SCENE

BERNSTORF

fra højre med Dame

Hr. Kammerherre, vi skal op at danse.

KAMMERHERREN

Saa kommer jeg bukker for Selskabet, ud til højre

ANDERSEN-SÆDDINGE

Farvel, Kammerherre — kom saa, Emilie.

med Fru Ottesen ud til venstre

NYBERG

med Signe under Armen

Flink Mand, Kammerherren. Klog Mand. Han og jeg forstaar hinanden.

Musiken lyder oppefra til venstre. Selskabet kommer parvis ud fra højre og begiver sig op

FJORTENDE SCENE

ETATSRAADINDEN
ved Lampes Arm

Nej, der staar de — saa maa jeg virkelig... hen til Nyberg og Signe Hr. Nyberg... Frøken — mine bedste Ønsker.

NYBERG

Tusind Tak for Deres Naades store Venlighed.

ETATSRAADINDEN

Og paa denne Dag — under samme Tag.

LAMPE

Ja, hvor Kærlighed er..... kan man sige..... Et Lykkevarsel for vort unge Par.

ETATSRAADINDEN

Det haaber vi nikker til Nyberg og Signe, der bukker og nejer, siger over Skulderen til BRYDE og BERA, der kommer ud fra højre I maa ogsaa lykønske Hr. Nyberg og hans Forlovede, Børn op med Lampe

FEMTENDE SCENE

BRYDE
med Bera

Nyberg — Fa'nen ... gratulerer til Signe min Kompliment.

NYBERG

I lige Maade, Hr. Kammerjunker.

BERA

Til Lykke.

NYBERG

Ærbødigst i lige Maade, Fru Kammerjunkerinde.

BRYDE

idet de gaar

Wiederseh'n op med Bera

SEKSTENDE SCENE

NYBERG

Det er nok os to, der staar og gi'r Kur. Solen og Maanen og de elleve Stjerner . . . . . . og hør den, de spiller deroppe.

SIGNE

Elskovsvalsen.

NYBERG

For os to, Signe.

SYTTENDE SCENE

FILIPPA fra venstre, fulgt af ISAACSEN, senere JENSEN, HANSEN, FRU OTTESEN og ANDERSEN-SÆDDINGE

FILIPPA

Er I saa færdige med at lade Jer fêtere . . . og kurtisere?

ISAACSEN

Ja, kom nu, Alexander . . . vi skal spise . . .

NYBERG

Det skal vi, Svoger, og nu kan Du blive ved med at kalde mig Alexander.

JENSEN

Kom nu ind, Nyberg, og lad os faa dig for os selv.

HANSEN

Ind med dig, gamle.

ANDERSEN-SÆDDINGE

Vi ta'r ham med Magt.

JØRGENSEN
i Døren

Hr. Direktør, der er serveret!

NYBERG

Nej, stop lidt, Venner — ved I, hvad jeg har Lyst til... at vi først skal tømme et eneste Glas her.... her er dog min Festsal... her var det, at Signe... Skænk en Flaske op, Jørgensen, og kom med den i en Fart.

ISAACSEN

Før vi spiser.

JØRGENSEN ud

ATTENDE SCENE

Enkelte Gæster endnu fra højre op ad Trappen. Lidt efter H. H. alene

HANS HØJHED
stanser ved Synet af Nyberg og Signe, gaar derpaa et Skridt henimod dem

Hr. Direktør, et Par Ord.

NYBERG

Deres Højhed.

Selskabet, undtagen Signe, trækker sig ærbødigt lidt tilbage

HANS HØJHED

Hr. Direktør — min Frøken . . . jeg har erfaret Deres Forbindelse . . . tillad ogsaa mig at ønske til Lykke — Jeg forlader nu dette Land . . . tillad mig da endvidere som Paaskønnelse af deres elskværdige Tjeneste at overrække — tager et lille rødt Etui op af Baglommen — Min Frøken, vil De maaske gøre mig den Glæde at befæste denne lille Opmærksomhed paa Deres Gemals Bryst rækker Signe Etuiet

SIGNE
nejer dybt

Deres Højhed.

HANS HØJHED

Adieu! slaar hilsende ud med Haanden, gaar op ad Trappen

NITTENDE SCENE

Udbrud fra Selskabet

FRU OTTESEN

Nej dog!

FILIPPA

Hvad var det.

SIGNE
der har aabnet Etuiet

En Orden holder den i Vejret

DE ANDRE

En Orden.

SIGNE

Kom, Nyberg.

NYBERG

Signe — bøjer i Knæ, mens hun sætter Stjernen i hans Knaphul, rejser sig dekoreret, det var morderlig nobelt af Hans Højhed!

ISAACSEN

Naa, Alexander, store Alexander.

JØRGENSEN med Bakke og Glas

NYBERG

Byd saa, Jørgensen alle tage Glas Ja, Venner, saadan er Livet . . . saadan skal man ta' det, først det kolde Bord og saa den varme Ret! Skaal allesammen!

ALLE

Skaal, Alexander. Skaal, Nyberg, Skaal, Signe!

FILIPPA

Alexander den Store og hans lille varme Ret! —

Tæppet falder